

Zpravodaj Univerzity Pardubice

číslo 45 / duben 2006

univerzita

INAUGURACE REKTORA

První ze série slavnostních inaugurací nových rektorů českých veřejných vysokých škol, kteří byli jmenováni dne 23. ledna prezidentem ČR Václavem Klausem a nastoupili do

svých akademických úřadů dne 1. února 2006 proběhla v pátek 17. února na Univerzitě Pardubice.

Slavnostní akademický obřad se konal od 11 hodin v Aule Arnošta z Pardubic.

Nový rektor univerzity prof. Ing. Jiří Málek, DrSc. byl slavnostně uveden do svého úřadu pro nadcházející čtyřleté období 2006 - 2010.

Složil rektorský akademický slib a přednesl inaugurační projev.

Odstupující rektor prof. Ing. Miroslav Ludwig, CSc. oslovil shromáždění krátkým projevem, v němž shrnul hlavní momenty svého šestiletého působení ve funkci rektora.

V rámci inauguračního aktu předal novému rektorovi insignie univerzity - rektorský řetěz a žezlo, které k 50. výročí založení vysoké školy vytvořil pro Univerzitu Pardubice v roce 2000 akademický sochař Jindřich Plotica.

Součástí slavnostní ceremonie bylo i vyhlášení jmenování prorektorů univerzity. Rektor prof. Málek jim při té příležitosti předal prorektorské řetězy jako symboly jejich úřadu a povinností s ním spojených.

Za přítomné dvě desítky představitelů dalších českých vysokých škol a Českou konferenci rektorů shromáždění pozdravil prof. Ing. Petr Sába, CSc., rektor Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně.

Slavnostní akademický obřad ozdobil a ukončil vystoupením Vysokoškolský umělecký soubor.

Na slavnostní obřad navázalo přátelské setkání ve foyeru univerzitní auly.

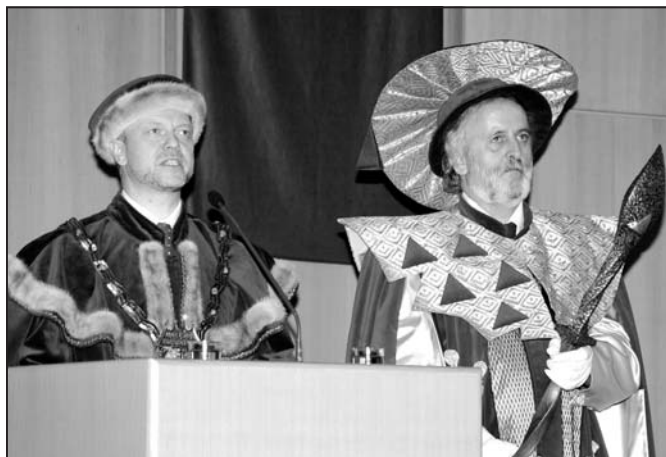
Na slavnostní inauguraci přijali pozvání představitelé českých vysokých škol významné osobnosti z oblasti státní správy i samosprávy, představitelé Pardubického kraje, statutárního města Pardubic a městských částí a měst, v nichž se nacházejí pracoviště univerzity, též zástupci velvyslanectví států, s jejichž vysokoškolskými a výzkumnými institucemi Univerzita Pardubice spolupracuje a představitelé řady vědeckovýzkumných, vzdělávacích, kulturních institucí a partnerů z oblasti průmyslu a infrastruktury města a kraje.

(vw)

INAUGURAČNÍ PROJEV rektora Univerzity Pardubice prof. Ing. Jiřího Mála, DrSc.

Aula Arnošta z Pardubic - pátek 17. února 2006

Magnificence, spectabiles, honorabiles, cives academici carissimi, vážení a milí hosté.

Inaugurace rektora je starobylou zvyklostí, která umocňuje naše vnímání smyslu tradice a akademické pospolitosti, zvláště pak v současném těkavém a rychle se měnícím světě. To platí bez výhrad pro univerzity vskutku letité i pro vysoká učení vzniklá v době poměrně nedávné.

Na tomto místě bych rád vzpomenu těch, kteří se zasloužili o to, že z malé, původně jednofakultní vysoké školy postupně vznikala Univerzita Pardubice ve své současné podobě. Při zpětném pohledu by se mohlo zdát, že šlo o sled událostí, jevících se jako souhra šťastných okolností či mimořádných příležitostí. Ve skutečnosti však víme, že příležitosti mohou být promarněny a šťastné okolnosti se mohou zvrtnout na méně šťastné či nešťastné. To, že se tak nestalo, je dílem konkrétních osobností, které škole vtiskly charakteristické rysy a jimž vděčíme za mnohé. Univerzita je alma mater a zná jména všech, kteří ji vytvářeli. Na přední místo nepochybně patří první a dlouholetý rektor pardubické VŠCHT profesor Jiří Klikorka, který je zde dnes s námi. Jeho vize, osobní nasazení a cílevědomost byly v počátcích naší vysoké školy zcela zásadní pro uhájení existence vznikající instituce i pro její další rozvojový potenciál.

V posledním desetiletí se významně změnilo postavení vysokých škol ve společnosti, a to jednak díky nově koncipovaným legislativním normám, ale samozřejmě také jako důsledek výrazného navýšení finančních prostředků v sektoru terciárního vzdělávání. Spolu s rozsáhlými změnami ve struktuře studijních programů a výrazným rozšířením jejich nabídky to přirozeně vedlo k většímu zájmu veřejnosti o vysoké školy a ke značnému růstu počtu studentů. Mohlo by se zdát, že tento proces bude dále pokračovat. Česká republika s necelými 12 % vysokoškolsky vzdělaných lidí stále zaujímá jednu ze spodních příček v pomyslném žebříčku zemí OECD. Z hlediska rozvoje univerzit v naší zemi však existují zřejmě

limity, které jsou dány jednak perspektivou demografického vývoje v nejbližší budoucnosti, ale také kapacitou vysokých škol schopných vychovávat kvalitní absolventy. Pokud se zvýšil počet studentů za posledních patnáct let téměř trojnásobně, pak se dozajista blížíme stavu, kdy meziroční nárůsty počtu studentů nebudou již tak markantní, jak bývalo zvykem v letech minulých. Lze tedy očekávat zvýšenou konkurenci v terciárním vzdělávání, které můžeme čelit jednak zvyšováním atraktivity studia pro domácí studenty, ale také koncipováním cizojazyčných studijních programů pro zahraniční studenty. Myslím, že v obou směrech je zde ještě dostatečný prostor pro další rozvoj.

Moderní informační technologie spolu s rostoucí mezinárodní mobilitou akademických pracovníků i studentů vedou k postupnému smazávání významu národních hranic – alespoň z hlediska univerzitních institucí. Nové bezkontaktní formy výuky se mohou zdát příslibem zásadní změny v přístupu k vysokoškolskému vzdělávání. V některých specifických oborech studia tomu tak skutečně může být a je určitě dobré tyto současné trendy sledovat. Osobně se však domnívám, že přímý kontakt učitele a studenta je pro většinu oborů pěstovaných na vysokých školách stále nenahraditelný, zejména pak v magisterských a doktorských studijních programech.

Pro univerzitní typ vysoké školy je typické úzké propojení výuky s tvůrčí vědeckou prací. To, na čem však ve skutečnosti nejvíce záleží a co v konečném důsledku podmiňuje kvalitu vysoké školy, jsou nadaní a vysoce produktivní akademičtí pracovníci, kteří jsou obecně uznávaní a vážení v odborné komunitě, a to jak v národním, tak i mezinárodním měřítku. Tito lidé zůstávají především v těch institucích, kde mají nejlepší podmínky pro svoji práci a kde se nejlépe mohou rozvíjet jejich schopnosti. Samozřejmě jde o proces pomalý, dlouhodobý a kumulativní. Tradice budovaná po mnoho let, která je tím, co tvoří jméno školy a co ve svém důsledku při-

tahuje talentované studenty, jejichž tvůrčí schopnosti dál posilují pozici univerzity u zaměstnavatelů i v očích veřejnosti. Naším cílem by tedy především mělo být vytváření co nejlepších podmínek pro tvůrčí činnost a podporovat co nejširší zapojení studentů do vědeckovýzkumných projektů řešených na pracovištích. V posledních letech jsme byli poměrně úspěšní v získávání vědeckovýzkumných projektů na národní úrovni a univerzita se též podílí na řešení řady projektů mezinárodních. Je však třeba výrazněji usilovat o ještě širší zapojení zejména do velkých projektů ve spolupráci se špičkovými domácími i zahraničními pracovišti.

Z hlediska proporce finančních prostředků určených na výzkumnou a vzdělávací činnost se řadíme do skupiny škol, které lze rozhodně považovat za nadprůměrné. O tom svědčí i citační analýza prací publikovaných v impaktovaných časopisech. Univerzita Pardubice patří k pěti českým vysokým školám, které se objevují v databázi Essential Science Indicators. Z hlediska citovanosti v jednom ze sledovaných oborů dokonce patříme do šedesátky všech institucí v celosvětovém měřítku. Naší ambicí by však mělo být, abychom vynikali ve více oblastech. Jsem si samozřejmě vědom, že úspěšnost v žádné tvůrčí činnosti, a tedy ani ve vědecké práci, nemůže být jednoznačně kvantifikována a převedena do řeči strohých čísel. Scientometrická analýza je vždy trochu zavádějící. Věda není ani o počtu publikací, ani o impaktních faktorech. Přesto nelze pominout, že jediný způsob, jak zajistit úroveň oboru, je respektování uznávaných standardů, které jsou definovány a přijaty odbornou komunitou, mají obecnou povahu a nejsou závislé na konkrétních pracovištích.

Veřejné vysoké školy jsou institucemi s poměrně komplikovanou vnitřní strukturou, tvořenou relativně samostatnými součástmi s výraznými prvky samosprávného řízení. Z vnějšku jsou však vnímány spíše jako homogenní celky. Tento zdánlivý rozpor by možná někdo mohl považovat za slabinu. Decentralizované systémy však obvykle vykazují větší stabilitu a schopnost odolávat nepříznivým okolnostem a nenadálým zvrátům. Jedním z hlavních úkolů představitelů univerzity by měla být péče o zajištění skutečně tvůrčího prostředí na uni-

verzitě, neustupování průměrnosti, v neposlední řadě též vytváření vnitřních pravidel vzájemného soužití a následná péče o jejich respektování. Vzhledem k tomu, co bylo řečeno dříve, tato pravidla nemohou být pouhým průnikem zájmů jednotlivých fakult, ale musí odrážet dlouhodobé směřování instituce. Univerzita je vždy více než pouhý souhrn svých součástí. Těžko nalézt obecně platný recept na dokonalé soužití v různorodé akademické komunitě a zároveň zajistit správný směr rozvoje univerzity jako celku. Obávám se, že to ani principiálně není možné. Osobně však velmi věřím na vzájemnou úctu k lidem i myšlenkám a hlavně na respekt k odlišnostem.

Rád bych nyní poděkoval odstupujícímu rektorovi profesoru Miroslavu Ludwigovi za vše, co pro Univerzitu Pardubice vykonal, zejména za poslední desetiletí, kdy působil ve funkci předsedy akademického senátu, prorektora a dvě období ve funkci rektora. Velmi si vážím jeho odborných zkušeností, empatie, nadhledu a schopnosti řešit i velmi složité situace, které někdy život na univerzitě přináší. Zde bezesbýtku platí to, s čím jsem začínal svoji řeč. Historie je psána činy konkrétních osobností, bez jejich talentu, píle a cílevědomosti bychom se nemohli těšit z toho, co někdy neprávem považujeme za samozřejmé. Velmi si vážím také velmi dobrých a přátelských vztahů s univerzitami v Čechách, na Moravě i na Slovensku, které se mu podařilo navázat a upevnit. Hojná účast vrcholných představitelů těchto respektovaných a vážených univerzitních institucí na dnešní inauguraci je toho přesvědčivým důkazem.

Stát v tuto slavnostní chvíli zde, před vámi, je pro mne skutečně velká čest a závazek. Společně se svými spolupracovníky budu usilovat o to, aby Univerzita Pardubice po všech stránkách vzkvétala a udržovala ty nejlepší vztahy s městem Pardubice, s krajskými i státními institucemi a s vysokými školami doma i v zahraničí.

Vivat, crescat, floreat alma mater nostra Universitas Pardubicencis.

jménování prorektorů univerzity

PROJEV

prof. Ing. Miroslava Ludwiga, CSc. při inauguraci dne 17. února 2006

Manificence, spectabiles, honorabiles, cives academici, vážené dámy, vážení pánové, předstupuji před vás ve chvíli, kdy se formálně ukončuje proces předávání výkonné moci na Univerzitě Pardubice. Dnes na tomto slavnostním akademickém obřadu v přítomnosti vzácných hostů předám rektorský řetěz svému nástupci prof. Ing. Jiřímu Málkovi, DrSc., který ve funkci nejvyššího představitele naší almae matris působí od počátku tohoto měsíce. Dne 15. února roku 2000 jsem na obdobném akademickém obřadu přebíral rektorské povinnosti od svého předchůdce prof. Ing. Oldřicha Pytely, DrSc. Za šest let své rektorské služby jsem musel přijmout stovky rozhodnutí, která často nebyla lehká a jejichž dopad překračuje rámec mého funkčního období. Univerzita Pardubice se za uplynulých šest let změnila a já doufám, že bude toto období hodnoceno příznivě, a to i ve chvíli, kdy bude prováděno s určitým časovým odstupem. Přiznám se, že když jsem nyní četl svoje vystoupení a vystoupení rektora Pytely před šesti lety, byl jsem sám překvapen tím, že nyní řešíme kvalitativně jiné problémy než tenkrát. To je samozřejmě způsobeno nejenom změnami uvnitř univerzity, ale i změnami v celé naší společnosti, a to zejména zvýšením podpory vysokoškolského vzdělávání a vědy v posledních letech. Rád bych se nyní zastavil u některých oblastí života univerzity, které považuji za nejvýznamnější. Univerzita je vzdělávací institucí. Zároveň je však místem, kde se vzdělávací proces prolíná s vědeckou a tvůrčí činností. Jen toto vzájemné ovlivňování obou hlavních činností vysoké školy umožňuje vytvořit kvalitní a respektované univerzitní pracoviště. Úkolem rektora a vedení univerzity je vytváření a zlepšování podmínek k tomu, aby se vzdělávání a tvůrčí činnosti mohly provádět na co nejlepší úrovni. Mojí snahou bylo, aby byla naše škola univerzitou, kde se budou potkávat odborníci z různých oborů, protože idea univerzity je založena na myšlence vzájemného obohacování, a to nejenom mezi studenty a pedagogy, ale také mezi studenty a učiteli různých, třeba i vzdálených oborů. Za šest let se počet našich studentů zdvojnásobil na téměř osm tisíc. Oproti třem fakultám

a jednomu vysokoškolskému ústavu máme nyní fakult pět a vysokoškolské ústavy dva. Přibyla Fakulta humanitních studií (nyní Fakulta filozofická), Ústav zdravotnických studií, Ústav elektrotechniky a informatiky a v loňském roce Fakulta restaurování. Naše studijní programy a vědecká a tvůrčí zaměření pokrývají obory chemické, technické, přírodovědné, ekonomické, humanitní, zdravotnické i umělecké. Proběhla restrukturalizace studia na všech fakultách a ústavech. Jsem rád, že se rozšiřuje nabídka našich programů nejenom horizontálně, ale i vertikálně, tedy zejména že přibýlo doktorských studijních programů, které je nyní možné studovat na čtyřech fakultách. Jsem potěšen, že se zvýšil počet profesorů a docentů působících na naší škole, a také tím, že se zastavilo stárnutí našeho pedagogického sboru. Cítím však, že tlak na zvyšování kvalifikace akademických pracovníků ze strany vedení fakult není všude stejný, což se může v budoucnu negativně projevit. Kvalitní pedagogové a vědci jsou totiž pro naši budoucnost to nejdůležitější.

Vedení univerzity, a já osobně, jsme se snažili pokračovat v podpoře zvyšování vědeckých, vývojových a tvůrčích aktivit našich učitelů. Musím konstatovat, že od roku 1997, kdy jsem se poprvé stal členem vedení univerzity, ale zejména v posledních šesti letech došlo k podstatné změně na celé řadě pracovišť, což se projevilo nárůstem počtu publikací v impaktovaných i ostatních časopisech, zvyšujícím se počtem aktivních účastí na konferencích v zahraničí. Logickým důsledkem toho je potom zvyšující se úspěšnost v soutěžích o prostředky na vědu a vývoj, například v získání výzkumných záležitostí, výzkumných center a grantů GA ČR. Pilířem naší vědecké práce nadále zůstává Fakulta chemicko-technologická, která patří do první desítky vědeckých pracovišť v České republice co do počtu článků v impaktovaných světových časopisech. Snažil jsem se, aby se vědecká výkonnost této fakulty stala stimulem i pro ostatní části univerzity. Je příjemné konstatovat, že i na jiných pracovištích jsou badatelé, kteří ob stojí v mezinárodním porovnání. Jistě jsem si vědom, že po

bývalí rektori: (zleva) prof. Pytela, prof. Klikorka, prof. Machač

rovnávání mezi jednotlivými disciplínami je obtížné, ale i toho, že obecně v České republice prostě jsou obory na světové úrovni, obory průměrné i ty z mezinárodního hlediska podprůměrné. Nesmíme se vymlouvat na neexistenci vhodných časopisů, nepochopení vedení fakulty, univerzity či hodnotitelských grémií. Budoucností není ani vytváření hraček, ve kterých se setkávají stále stejné osoby, které si vzájemně potvrzují svoji výjimečnost, specifičnost a kvalitu. Dnes není problém nalézt v EU i mimo ni pracoviště, se kterým můžeme soutěžit, porovnávat výsledky a spolupracovat. Důstojné místo v evropském prostoru vysokoškolského vzdělávání a vědy je třeba si vybojovat dlouhodobou promyšlenou, náročnou a cílevědomou prací.

Důležitým předpokladem k naplňování našich cílů je dobrá ekonomická situace a kvalitní materiální zázemí školy. Ve svém inauguračním projevu v roce 2000 jsem si stěžoval na nezlepšující se finanční situaci vysokých škol. Rád konstatuji, že je situace vysokých škol nesrovnatelně lepší, než tomu bylo ve chvíli, kdy jsem do funkce nastupoval. Vysokoškolské vzdělávání a věda se stala jednou z priorit našeho státu. Nepochybně na tom měl zásluhu i tlak České konference rektorů na vládní reprezentaci a zejména pochopení, které jsme našli u současné ministryně školství JUDr. Petry Buzkové. Měl jsem tu čest, že jsem pracoval tři roky v předsednictvu ČR a měl možnost se řady jednání s vládními představiteli osobně účastnit. Ekonomická situace Univerzity Pardubice se v posledních šesti letech vyvíjela příznivě. Dařilo se pravidelně zvyšovat mzdy. Rozpočet univerzity v roce 2005 je několikanásobkem rozpočtu v roce 1999, a to nejenom nárůstem počtu studentů a normativu, ale také zvýšeným podílem prostředků na vědu a tvůrčí činnosti. Přibyly moderní přístroje, vytvářející předpoklady budoucí kvalitní vědecké práci, dále se zlepšilo zázemí Univerzitní knihovny, již není problém vystoupit na prestižní konference v zahraničí. Zcela samozřejmou součástí našeho života se stalo využívání kvalitní vysokorychlostní sítě a ostatních služeb Informačního centra. Pořádalo se zavést celou řadu databází umožňujících sběr dat, jejich zpracování a využívání, a to jak v řízení, sledování ekonomiky, organizace výuky či vědecké práci. Někdy jsem však

překvapen nechutí některých pracovníků tento potenciál využívat, což se v konečném důsledku obrátí proti studentům a pracovníkům školy. V minulém období byla vybudována nebo přebudována řada poslucháren, učeben a laboratoří. Hlavní investiční prioritou, a troufám si říci i úspěchem minulého vedení bylo získání prostředků ve výši dosahující téměř miliardu korun na výstavbu nového areálu Fakulty chemicko-technologické. Jsem rád, že se po mnoha jednáních na různých úrovních splnil více než padesátiletý sen všech bývalých i stávajících členů fakulty. Na podzim minulého roku byla výstavba zahájena. Společnou snahou vedení univerzity bylo budování profesionálních a akceschopných útvarů rektora a kvestora, které by v rámci kvalitní univerzitní legislativy vytvářely dobré podmínky pro práci nám všem, tedy studentům i zaměstnancům. Jsem rád, že se tímto oddělením dařilo zvládnout rostoucí administrativní zatížení a zvyšovat rozsah a kvalitu své práce.

Dovolte mi nyní, abych se zmínil o vnějších vztazích naší univerzity. Vždy jsem si vážil dobrých vztahů s ostatními univerzitami v ČR a snažil se rozvíjet je. Měl jsem tu čest zasedat ve vědeckých radách Univerzity Karlovy, Vysokého učení technického v Brně, Vysoké školy chemicko-technologické v Praze, Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, Technické univerzity v Liberci, Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně a Univerzity Hradec Králové, Lékařské fakulty a Farmaceutické fakulty UK v Hradci Králové. Přineslo mi to mnoho informací, možnost porovnávání a potřebný nadhled při diskusích o vědecké úrovni a zaměření univerzity vlastní. Ve vedení jsme se snažili podporovat a rozšiřovat i vztahy s univerzitami v Evropě i mimo ni. Univerzita se stala aktivním členem Evropské asociace univerzit. Také na zasedáních této asociace jsem získal mnoho podnětů k řízení školy. Univerzita Pardubice v minulém období pokračovala také ve spolupráci s ústavu Akademie věd České republiky, která je co do počtu společných vědeckých výstupů naším největším partnerem. Radost mi přinášelo i postupné nalézání nového vztahu k průmyslovým podnikům. Tradičně dobré jsou vztahy univerzity s Pardubickým krajem, městem Pardubice, Litomyšlí a Českou Třebovou, ve kterých má univerzita svá pracoviště.

Na závěr této části bych chtěl ocenit korektní a přátelské vztahy s ministerstvem školství mládeže a tělovýchovy v období, kdy v jeho čele stála JUDr. Buzková, a to jak přímo s paní ministryní, tak s jejími náměstkyněmi Mgr. Píclou a doc. Kolářem, tak ostatními pracovníky, se kterými jsem v průběhu svého působení v rektorském úřadě vedl mnoho jednání. Myslím, že se dařila spolupráce i s ostatními ministerstvy a se členy obou komor Parlamentu České republiky.

Na závěr bych si při této příležitosti dovolil několik osobních poznámek a zamyšlení. Předně bych rád řekl, že už od začátku jsem věděl, že rektorská funkce je službou univerzitě a že ten, kdo ji chce vykonávat, musí být připraven i na obtíže a ztráty, které mu přinese. Jednoznačně však konstatuji, že nelituji toho, že jsem se do této práce pustil. Za těch šest let jsem jistě přišel o mnoho hodin, které jsem mohl strávit se svojí rodinou. Občas jsem sice byl fyzicky doma přítomen, ale v hlavě jsem byl stále na univerzitě. I přes svou snahu jsem nestačil sledovat množství nových poznatků ve své bouřlivě se rozvíjející disciplíně - organické chemii. Nevznikly publikace, které bych mohl napsat. Slibně se rozvíjející spolupráce s kolegy na zahraničních pracovištích, kde jsem strávil řadu měsíců, jsem nemohl dále rozvíjet. Rektorská funkce mi však také mnohé dala. Předně jsem potkal mnoho zajímavých osobností, které mě velmi obohatily. Vzdělanost, inteligence a lidská moudrost propojená se skromností většiny rektorů je toho jedním malým příkladem. Potkal jsem mnoho politiků, vědců a tvůrčích pracovníků doma i v zahraničí. Poznal jsem mnoho jiných oborů a činností, což mi umožnilo získat

potřebný nadhled, bez kterého není možné rektorskou funkci vykonávat. Naučil jsem se nestěžovat si na své spolupracovníky, na podřízené, na ministerstvo, ale pokoušel jsem se trpělivě vysvětlovat a přesvědčovat. Řízení lidí je věc složitá a někdy i nevděčná, ale neměl by ji dělat nikdo, kdo nemá lidi rád a není schopen obětovat úsilí a čas pro zájmy celku.

Dovolte mi nyní, ještě poděkovat svým nejbližším spolupracovníkům, kolegům a přátelům. Jmenovitě bych rád poděkoval prorektorům doc. Jiřímu Caklovi, prof. Jiřímu Málkovi, doc. Jaroslavu Jandovi, doc. Ivaně Kraftové, kvestorovi Ing. Milanu Bukačovi. Děkuji za vstřícnost i nejbližším spolupracovníkům v kanceláři rektora, kteří se mnou prožili mnoho hodin. Mojí snahou bylo na univerzitě vytvořit atmosféru spolupráce a vzájemné úcty, protože jen tak je možné tak různorodý kolektiv řídit. Snad se to podařilo a já proto upřímně děkuji za spolupráci děkanům fakult a ředitelům vysokoškolských ústavů a všem ostatním akademickým funkcionářům Univerzity Pardubice. Děkuji studentské radě, která je reprezentací našich studentů. Děkuji všem zaměstnancům, kteří svou prací přispívají k rozkvětu naší alma mater, ať už zastávají jakoukoli pozici. Vážím si vaší práce a budu rád, když v ní budete pokračovat. Nakonec jsem si nechal poděkování své manželce. Těžko slovy vyjádřit to, za co jsem jí vděčen.

Magnificence pane rektore Univerzity Pardubice, dovoluji Ti v tomto slavnostním okamžiku popřát, aby se naša alma mater v příštím období dařilo a Tvé skutky byly navždy zapsány zlatým písmem do naší historie.

Představení prorektorů univerzity

Od 1. února jmenoval nový rektor prof. Ing. Jiří Málek, DrSc. do týmu svých nejbližších spolupracovníků čtyři prorektory. Zeptali jsme se jich:

Jak se cítíte v roli prorektora a jaké jsou Vaše priority při výkonu Vaší prorektorské funkce v novém funkčním období?

prof. Ing. Miroslav Ludwig, CSc.

**statutární zástupce rektora,
prorektor pro vědu a tvůrčí činnost,
(zároveň pověřený garancí výstavby nového areálu
Fakulty chemicko-technologické)**

Katedra organické chemie Fakulty chemicko-technologické členem vedení univerzity desátým rokem prorektor pro vnitřní záležitosti univerzity, statutární zástupce rektora 1997 - 2000 rektor Univerzity Pardubice 2000 - 2006

Odpověď:

V kolektivu, který tvoří vedení Univerzity Pardubice, se cítím dobře, protože máme všichni blízky názor na to, jakým způsobem by se naše alma mater měla rozvíjet v budoucnu. Samozřejmě klíčový význam pro mě má blízkost názorů s panem rektorem prof. Ing. Jiřím Málkem, DrSc. Priority v oblasti

vědy a tvůrčích činností se obecně neliší od snahy mého předchůdce v této funkci. Rád bych přispěl k tomu, aby byly k pěstování vědecké, vývojové a tvůrčí činnosti na Univerzitě Pardubice dobré podmínky. Aby se stále zlepšovala podpora těchto činností ze strany útvarů rektora. Podpora tvůrčích pracovníků, kteří jsou schopni obstát v konkurenci kolegů z jiných institucí, a to nejenom z České republiky, je základem našich budoucích úspěchů. Naše pozice a významnost v evropském prostoru vzdělávání a vědy bude dána tím, jaké budeme mít tyto vědecké a tvůrčí osobnosti. Nejbližší období bude navíc charakterizováno novými typy projektů, které nám umožní čerpat značné prostředky EU na rozvoj zázemí umožňujícího kvalitní vědeckou, vývojovou a tvůrčí činnost. Doufám, že se nám společně podaří obstát při soutěži o získání těchto prostředků. Vedení

univerzity musí být schopno včas získat informace, společně s vedením fakult vytvořit podmínky, ale projekt je opět záležitostí konkrétních pracovníků. Další moje priorita se vztahuje k výstavbě nové Fakulty chemicko-technologické, kde bych rád přispěl k tomu, aby bylo toto dílo dokončeno včas a kvalitně. V průběhu přípravy výstavby jsem prožil mnoho dramatických okamžiků a vždy jsem si myslel, že po překonání určité překážky bude další postup hladší. Dnes už vím, že je to přesně, jako když chodím po horách. Dosáhnu na cestě určitého vrcholu, jsem na chvíli spokojen, ale zároveň uvidím další vrchol, který mě čeká. Je asi dobře, že na začátku nikdy úplně přesně nevím, kolik takových vrcholů musím překonat, abych došel do cíle.

doc. Ing. Ivana Kraftová, CSc.

prorektorka pro studium a pedagogickou činnost

Ústav ekonomiky a managementu Fakulty ekonomicko-správní
proděkanka fakulty pro vědu a rozvoj 1999 - 2001

proděkanka fakulty pro vnitřní záležitosti a rozvoj 2001 - 2004

prorektorka pro vnější vztahy a rozvoj 2005

Odpověď:

Roli prorektorky jsem si „vyzkoušela“ v minulém funkčním období po dobu třinácti měsíců. Mohu říct, že jde o funkci poměrně náročnou, a to i v tom, že člověk musí utlumit aktivity, kterým by se jinak rád profesně věnoval. Na druhou stranu ale přiznávám, že u mě převažují pozitivní pocity z práce i ze vztahů na pracovišti (teď mám na mysli nejen úzký okruh pracovníků rektorátu, ale i celouniverzitní úroveň), což je pro mě osobně hodně důležité.

Pocity jsou sice dobré téma k rozhovoru, ale pravděpodobně daleko více by Vás zajímala odpověď na druhou část otázky, týkající se mých priorit ve funkci prorektorky pro studium a pedagogickou činnost.

Když jsem byla obdobně dotazována zhruba před rokem, byly mé představy poměrně konkrétní, mohla jsem i konkrétně odpovědět (a dnes při ohlédnutí zpět snad mohu konstatovat, že jsem své vytýčené cíle i naplnila). Dnes je situace jiná. Nechci vymezovat jednotlivé cíle ani priority v konkrétní rovině. Snad to ani nelze vzhledem k tomu, jak často je třeba dynamicky reagovat na změny relevantního okolí. Omezím se tedy jen na čtyři „konceptní východiska“:

– vnímání univerzity jako subjektu sui generis, v němž se propojuje vědecká a vzdělávací práce; přestože jsem prorektorkou pro oblast „vzdělávání“, neumím si je na univer-

zitě představit bez základny vědecké práce a úzkého sepětí s ní;

- zvyšování pozornosti věnované kvalitativní stránce věci při naplňování vytýčených kvantitativních parametrů; přitom kvalita má mnoho aspektů, z nichž já akcentuji náročnost, korektnost vztahů a současně efektivnost konání;
- otevírání se světu s cílem vytváření univerzitního prostředí s puncem mezinárodnosti;
- v neposlední řadě považuji za významné, aby „infrastruktura“ univerzity vytvářela předpoklady pro přátelskou tvůrčí atmosféru, aby studenti, kteří si naši univerzitu zvolili za „svou“, na ní prožili naplno svá studentská léta - preferují „ve standardní době studia“, stejně jako aby se na ní dobře pracovalo jak akademickým pracovníkům, tak ostatním zaměstnancům univerzity.

Ještě než ukončím svou odpověď, dovolu mi podotknout: jsem velmi ráda, že mám – zejména nyní v začátcích výkonu této funkce – „otevřené dveře a vlídné přijetí“ u svého předchůdce, doc. Ing. Jaroslava Jandy, CSc., kterému touto cestou děkuji za pomoc a rady, které mi dosud poskytl a v budoucnu jistě ještě poskytne.

doc. Ing. Jiří Cakl, CSc.

prorektor pro vnitřní záležitosti univerzity

Katedra chemického inženýrství Fakulty chemicko-technologické

prorektor pro vnitřní záležitosti a statutární zástupce rektora 2000 - 2006

Odpověď:

Mám šestiletou zkušenost s prací v oblasti, která mi byla v novém vedení svěřena, takže jistě vím jediné: čeká mě hodně práce, neboť naše univerzita se mění takřikáje přímo pod rukama. A doufám, že to bude, s ohledem na mé spolupracovníky, práce zajímavá a obohacující.

Základní otázka, kterou si však kladu v této chvíli, není, jaké mám pocity já a co od své funkce očekávám, ale otázka, co ode mě očekávají moji podřízení, kolegové a kolegyně. To je věc podstatně složitější. Vysoká škola je typická širokým spektrem činností i názorů. Proto je moje hlavní priorita velice obecná, a to přispět k vytvoření kvalitního manažerského řízení univerzity na jedné straně a udržování svobodného akademického prostředí na straně druhé. To jsou požadavky dost protichůdné a jejich realizace vyžaduje vstřícnost, toleranci, pochopení potřeb toho druhého i dostatečný nadhled. A tak nevím, zdali v nás všech každodenní operativa tyto vlastnosti nebude ubíjet. Z dalších priorit bych jmenoval alespoň částečné dořešení

problémů s dislokací jednotlivých útvarů. K tomu by nám měla výrazně napomoci dostavba nového areálu Fakulty chemicko-technologické a následná rekonstrukce prostor uvolněných na nám. Čs. legií. Za důležité též považuji systematické budování kvalitní infrastruktury a programového vybavení pro IT služby s tím, že cílem všech těchto aktivit by měl být dobrý servis pro všechny koncové uživatele. Podotýkám však, že pro uživatele znalé věci a ochotné se seznamovat s novými, jinde osvědčenými postupy.

doc. Ing. Milan Graja, CSc.

nový prorektor pro vnější vztahy a rozvoj

Katedra dopravních prostředků Dopravní fakulty Jana Pernera, oddělení silničních vozidel
proděkan fakulty pro rozvoj a vnitřní záležitosti 2000 – 2003

Odpověď:

V této funkci jsem teprve několik týdnů. Podobnou funkci ale na úrovni fakulty, jsem vykonával v letech 2000 – 2003: funkci proděkana pro rozvoj a vnitřní záležitosti na Dopravní fakultě Jana Pernera Univerzity Pardubice. Takže nějaké zkušenosti využitelné pro tuto funkci již mám a navíc již téměř dva roky se podílím na přípravě projektu TechnoParku, což v současné době spadá i do mé pracovní náplně. Budu se snažit, abych se výkonu své funkce zhostil co nejlépe, i když ještě v současné době jsem zainteresován na téměř původním rozsahu pedagogické činnosti v rámci Katedry dopravních prostředků DFJP.

V souvislosti s druhou částí položené otázky bych se zmínil o některých dalších bodech náplně mé činnosti: spolupráce univerzity s vnějšími subjekty (zejména s průmyslem), garance rozvoje Ústavu elektrotechniky a informatiky UPa (budoucí Fakulty elektrotechniky a informatiky), transformační a rozvojové programy MŠMT apod. S ohledem na tyto skutečnosti bude jednou z mých priorit při výkonu prorektorské funkce všestranná spolupráce univerzity se sférou jak průmyslové výroby, tak i s ostatními vnějšími (podnikatelskými) subjekty. Spolupráce jak prostřednictvím TechnoParku, tak i přímo s těmito subjekty. K tomu opět využiji všech zkušeností získaných především ze svého více než dvacetiletého působení ve výzkumné organizaci – realizace výsledků mé vědeckovýzkumné činnosti byla vždy spojena s odbornou praxí jak v ČR (Tatra Kopřivnice, KAROSA Vysoké Mýto atd.), tak v zahraničí (AvtoVAZ Togliatti, ZFIV/ZPA Berlin, Corrsys-Datron Wetzlar atd.). Pochopitelně budu věnovat

patřičnou pozornost i dalším činnostem, spadajícím pod výkon mé prorektorské funkce.

Kvestorem Univerzity Pardubice zůstává i pro další období Ing. Milan Bukač.

Pane kvestore, jak vnímáte završení první dekády své kvestorské funkce a vstup do dalšího funkčního období?

Když jsem byl po zhruba ročním působení ve funkci ředitele SKM jmenován v roce 1997 tehdejším rektorem prof. Pytelou do funkce kvestora univerzity, měl jsem jen malou představu o tom, co vše mě čeká. Za uplynulých devět let se tvář univerzity podstatným způsobem změnila. Z příspěvkové, státem řízené organizace jsme se stali veřejnou vysokou školou se sedmi součástmi. Takový rozvoj si vyžádal mnohé změny v legislativě, kvalitnější informační systém a ekonomický software, nutný pro zvládnutí několikanásobně vyšších finančních toků i k prohloubení kontroly, došlo k rozšíření a zkvalitnění materiálně technické základny, provádíme údržbu a zajišťujeme služby velkého rozsahu. Spolu s týmem spolupracovníků v mých útvarech se snažíme s větším či menším úspěchem řešit potřeby v oblastech, které mi jsou svěřené. Do budoucna hledím s optimismem.

Postupné dobudování a rozvoj univerzitního kampusu - výstavba Fakulty chemicko-technologické a nového tělovýchovného zázemí - je pro mne v současnosti prioritou číslo jedna. Velmi výrazně též vnímám potřebu řešit problémy v dalším zkvalitňování infrastruktury. Po rozhodnutí o konečné dislokaci jednotlivých útvarů a vypracování koncepce rozvoje MTZ bude nutno vyvinout značné úsilí při rekonstrukci stávajících objektů, dostavbách i výstavbě v těch lokalitách, kde bude naše vysokoškolská výuka probíhat a kde se budou realizovat vědeckovýzkumné projekty.

Velkou pozornost bych rád dále věnoval dalšímu zkvalitňování ekonomického řízení. Jde o to, jaké formy a metody zvolit k tomu, aby se dařilo dostát všem zákonným povinnostem, aby vedení univerzity a jejich součástí mělo kvalitní podklad pro řízení a rozhodování a přitom nebyla samoučelně zvyšována byrokracie.

Je mnoho dalších oblastí, ve kterých bude každodenní život univerzity přinášet stále nové úkoly a výzvy, to je zákonitý, nikdy nekončící proces. Jsem přesvědčen, že spolu se svými spolupracovníky budeme umět dát na tyto výzvy adekvátní odpovědi a pomůžeme tak univerzitě v jejím dalším rozvoji.

Rektor na setkání s prezidentem republiky

V pondělí 13. března se rektor univerzity spolu s dalšími rektory veřejných a státních vysokých škol zúčastnil setkání s prezidentem České republiky Václavem Klausem na zámku v Lánech. Po oficiální části jednání o udržení kvality českého vysokého školství a vývoji v dalších letech se hosté prezidenta prošli předjarním zámeckým parkem a společně v přátelské atmosféře poobědvali menu sestavené manželkou pana prezidenta paní Lívií.

(vw)

První zasedání kolegia rektora v novém funkčním období pondělí 27. února 2006

Krátce z 8. zasedání Akademického senátu Univerzity Pardubice 21. února 2006

Program:

1. Vyhlášení výsledků voleb do AS UPa ve volebním celku Fakulta restaurování.
2. Volba předsednictva a předsedy AS na další funkční období.
3. Jmenování prorektorů UPa.
4. Návrh změny Statutu Univerzity Pardubice.
5. Novela Stipendijního řádu Univerzity Pardubice.
6. Novela Disciplinárního řádu pro studenty Univerzity Pardubice.
7. Studijní a zkušební řád pro studium v doktorských studijních programech FF UPa.
8. Návrh na jmenování Disciplinární komise UPa.
9. Různé.

Na základě provedené volby na Fakultě restaurování se počet členů AS UPa zvětšil o dva nové senátory, zastupující tuto novou součást univerzity. Senátorem za akademické pracovníky FR se stal BcA. Rado Slovík. Senátorem za studenty FR se stal Ondřej Bouček.

Akademický senát si zvolil nové předsednictvo pro nastávající roční období ve složení:

Ing. Pavel Drdla, Ph.D. - DFJP (předseda), prof. RNDr. Marie Kaplanová, CSc. - FChT, Mgr. Jiří Kubeš - FF, Mgr. Tomáš Hudec - ÚEI, Jan Vlastník - za studenty.

Akademický senát vzal na vědomí informaci rektora o jmenování prorektorů pro další funkční období. Se záměrem jmenovat čtyři prorektory pro funkční období 2006 - 2010 seznámil rektor prof. Ing. Jiří Málek, DrSc. předsednictvo AS UPa na jeho zasedání dne 31. ledna 2006.

Akademický senát poté projednal a schválil změny Statutu UPa a některých vnitřních předpisů, zejména jako reakci na novelu zákona o vysokých školách.

Byla zvolena Disciplinární komise UPa, která je určena pro studenty těch studijních programů, které jsou univerzitní, t. j. zajišťovány vysokoškolskými ústavy. Komise je složena ze 3 akademických pracovníků (předseda – prorektor, 1 člen z ÚEI, 1 člen z ÚZS) a ze 3 studentů (2 z ÚEI, 1 z ÚZS):

předseda: doc. Ing. Ivana Kraftová, CSc., prorektorka
členové: Mgr. Světlana Beránková, ak. pracovník ÚZS, Zuzana Kleprlíková, studentka ÚEI, Luboš Kopecký, student ÚEI, Jana Kopečná, studentka ÚZS, Ing. Lukáš Slánský, akademický pracovník ÚEI.

(vw)

Na realizaci projektů programu rozvojových aktivit univerzity letos rozděleno přes milion korun

Vnitřní grantová soutěž Univerzity Pardubice s názvem **Program rozvojových aktivit** byla zřízena již v roce 1998. Účelem programu je v rámci interní soutěže vybrat a finančně podpořit ty nejzajímavější projekty perspektivních, zejména mladých akademických pracovníků a podporovat především **vědeckou tvůrčí činnost a posilovat mezinárodní styky a mezinárodní prostředí** univerzity, jednotlivých fakult, vysokoškolských ústavů a pracovišť.

Ve vyhlášené vnitřní soutěži univerzity byly přijaty letos celkem 43 projekty, mezi něž rektor univerzity prof. Ing. Jiří Málek, DrSc., na základě posouzení a doporučení Rady programu rozvojových aktivit, rozdělil 1,1 mil. Kč. Řešené projekty jsou zaměřeny **do pěti oblastí:**

Priorita 1 - na podporu vědecké a umělecké činnosti v bakalářských studijních programech

(24 projektů);

Priorita 2 - na stipendia na studium v zahraničí

(3 projekty);

Priorita 3 - na podporu mezinárodní spolupráce v rámci dohod uzavřených na úrovni univerzity (5 projektů);

Priorita 4 - na přípravu a realizaci předmětů nebo modulů v anglickém jazyce

(9 projektů);

Priorita 5 - na přednáškové pobyty zahraničních lektorů a profesorů na Univerzitě Pardubice

(2 projekty).

Finanční prostředky byly přiděleny rozhodnutím rektora dne 15. února 2006. Rada Programu rozvojových aktivit se skládá v roce 2006 z prorektora pro vnější vztahy a rozvoj UPa - doc. Ing. Milana Graji, CSc., proděkana pro vědu FChT - prof. Ing. Ladislava Tichého, DrSc., proděkanky pro vědecko-výzkumnou činnost a vnější vztahy FES - doc. Ing. Ilony Obršálové, CSc., proděkana pro vědu a vývoj FF - prof. PhDr. Petra Vorla, CSc. a proděkana pro vědeckovýzkumnou činnost a zahraniční styky DFJP - Ing. Alexandra Chlaně, Ph.D. (ve funkci do konce února 2006).

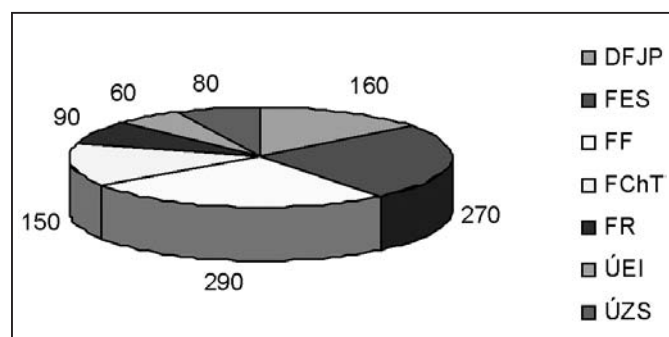
Přehled přidělených finančních částek podle fakult a kategorií a celkové objemy dotace jsou uvedeny v tabulce (číselné údaje jsou v tis. Kč):

Fakulta	Priorita č.					Celkem	Procenta
	1	2	3	4	5		
DFJP	135		15		10	160	14,5%
FES	90			180		270	24,5%
FF	200		34	56		290	26,4%
FChT		100	20		30	150	13,6%
FR	90					90	8,2%
ÚEI			60			60	5,5%
ÚZS	80					80	7,3%
Celkem	595	100	129	236	40	1 100	100,0%

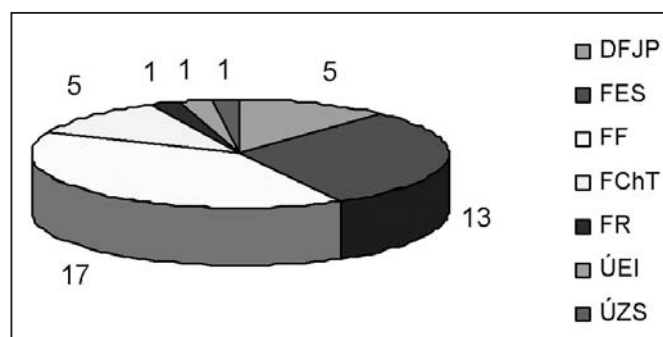
Počet doporučených projektů pro financování podle fakult a priorit je uveden v tabulce:

Fakulta	Priorita č.					Celkem
	1	2	3	4	5	
DFJP	3		1		1	5
FES	7			6		13
FF	12		2	3		17
FChT		3	1		1	5
FR	1					1
ÚEI			1			1
ÚZS	1					1
Celkem	24	3	5	9	2	43

Přehled přidělených finančních částek podle fakult/ústavů

Přehled počtu přijatých projektů podle fakult/ústavů

Seznam přijatých projektů pro rok 2006:

název grantu	řešitel	pracoviště
DOPRAVNÍ FAKULTA JANA PERNERA		
Priorita 1		
Podpora zapojení studentů do vědeckovýzkumné činnosti v oblasti analýzy provozních hmot.	doc. RNDr. Jaroslava Machalíková, CSc.	KPSDM
Struktura a zvyšování kvality informací o městské hromadné dopravě a integrovaných dopravních systémech pomocí internetových a WAP prezentací.	Ing. Pavel Drdla, Ph.D.	KTŘD
Rozšíření metalografického studia provozních změn komponent dopravních prostředků.	doc. Ing. Eva Schmidová, Ph.D.	KDP
Priorita 3		
Vytvoření hybridní metody hodnocení stavu mostu s využitím metody výpočetní inteligence pro použití v systémech pro správu mostů.	Ing. Petr Rudolf	KDI
Priorita 5		
Přednáškový pobyt pana Andrew Braddocka z britské dopravní konzultační společnosti ABOUT.	Ing. Pavlína Brožová	KTŘD
FAKULTA EKONOMICKO-SPRÁVNÍ		
Priorita 1		
Návrh a ověření algoritmu generování pravidel z informační tabulky vytvořený na bázi teorie rough množin.	Ing. Pavel Jirava	ÚSII
Usability Test Center.	Ing. Miroslav Hub, Ph.D.	ÚSII

	Aplikace Petriho sítí ve veřejné správě.	Ing. Robert Baťa	ÚVSP
	Hodnota pro zákazníka v návaznosti na CRM a jeho význam pro konkurenceschopnost podniku.	Ing. et Ing. Radim Keřt	ÚEM
	Analýza zavedení manažerské hry do vybraných předmětů bakalářského studia studijního oboru Management podniku.	Ing. Zdeněk Brodský, Ph.D.	ÚEM
	Současné trendy datového modelování v procesu návrhu informačního systému – zaměřeno pro bakalářský studijní program RIM.	Ing. Stanislava Šimonová, Ph.D.	ÚSII
	Formulování indexu environmentální bezpečnosti.	doc. Ing. Jiří Křupka, Ph.D.	ÚSII
Priorita 4			
	Příprava výuky Hospodářské geografie (Economic geography) v anglickém jazyce.	RNDr. Šárka Brychtová, Ph.D.	ÚVSP
	Příprava výuky předmětů Manažerská ekonomika a Manažerské účetnictví v anglickém jazyce (anglický studijní program Regionální a informační management, výuka v programu Socrates/Erasmus, pro které nejsou studijní podklady běžně k dispozici).	Ing. Marcela Kožená, Ph.D.	ÚEM
	Příprava a realizace výuky předmětu Marketing v AJ pro studenty programu Socrates/Erasmus.	Ing. Michal Kuběnka	ÚEM
	Učební text - Probability.	doc. PaedDr. Jana Kubanová, CSc.	ÚM
	Příprava a realizace výuky předmětu Management v anglickém jazyce pro studenty programu Socrates/Erasmus.	doc. Dr. Ing. Milan Siegl, CSc.	ÚEM
	Výuka zahraničních studentů.	doc. PaedDr. Jana Kubanová, CSc.	ÚM
FAKULTA FILOZOFICKÁ			
Priorita I			
	Reflexe Boloňského procesu jako východisko pro kompetenci studijního oboru učitelství anglického jazyka pro ZŠ.	Mgr. Pavel Brebera	CAA
	Kulturní a literární kontinuita.	Mgr. Olga Zderadičková, M.Litt.	CAA
	Kulturní dějiny válek - vědecká a tvůrčí činnost studentů.	Mgr. Tomáš Mlejnek (doktorand)	KHV
	Vytváření podmínek pro vstup regionálních subjektů do oblasti terciárního vzdělávání.	PhDr. Mgr. Ilona Moravcová, Ph.D.	KVV
	Výzkum používání jazyka a ostatních komunikačních systémů ve vybrané obci v západočeském pohraničí.	Mgr. Václav Březina	KSV
	Realizace elektronické formy rozřazovacích testů v rámci předmětu Anglický jazyk pro studenty bakalářských studijních programů Informační technologie a Elektrotechnika a informatika na Ústavu elektrotechniky a informatiky.	Mgr. Markéta Denksteinová	ÚCJ
	Inovace kurzu ruského jazyka.	Mgr. Radka Morongová	ÚCJ
	Boloňský proces po Bergenu: hodnocení kvality v programech přípravného vzdělávání učitelů (se zvláštním zřetelem k bakalářskému stupni studia).	PaedDr. Monika Černá, Ph.D.	CAA
	Prameny k dějinám radikální pravice v carském Rusku v českých knihovnách a archivech.	Mgr. Zbyněk Vydra, Ph.D.	KHV
	Pojetí humanizace finské společnosti. Příklad školství a sociální politiky.	prof. PhDr. Karel Rýdl, CSc.	KVV
	Socioekonomická antecendence rodiny jako determinanta primárního vzdělávání v EU.	Mgr. Adriana Sychrová	KVV
	Čeští krajané a Romové v Moldavské republice.	Mgr. Tereza Hyánková	KSV
Priorita 3			
	Cyklus přednášek - odborný jazyk a interkulturní vztahy.	Mgr. Lenka Matušková	KCJ
	Aktuální otázky pedagogiky a psychologie. Dvoudílná mezinárodní konference (červen a září) 2006.	Ing. Jaroslav Myslivec	KVV

Priorita 4			
	Zabezpečení a realizace předmětů Menšinové literatury a Regionální literatura v AJ.	Mgr. Šárka Bubíková	CAA
	Příprava volitelného semináře Kapitoly z pragmatiky a sémantiky.	Mgr. Petra Huschová	CAA
	Příprava, realizace a materiálové zabezpečení semináře Kanadská literatura.	Mgr. Irena Fridrichová	CAA
FAKULTA CHEMICKO-TECHNOLOGICKÁ			
Priorita 2			
	Studijní pobyt na University of Walew Swansea, Velká Británie (zimní semestr 2006/07, délka stáže 3 měsíce).	Bc. Hana Venclová	KPF
	Studijní pobyt na University of Walew Swansea, Velká Británie (zimní semestr 2006/07, délka stáže 3 měsíce).	Bc. Robert Dvořák	KPF
	Zahraniční odborná praxe studentů bakalářského oboru Klinická biologie a chemie na Univerzitě Tübingen, Německo.	Mgr. Roman Kandár, Ph.D.	KBBV
Priorita 3			
	Stanovení mastných kyselin v plazmě u příbuzných diabetiků typu 2. Měsíční studijní pobyt doc. Čegana v biochemické laboratoři Interní kliniky Lékařské fakulty Univerzity Tübingen, Německo - na základě pozvání německé strany v termínu 10. 7. - 11. 8. 2006.	doc. Ing. Alexander Čegan, CSc.	KBBV
Priorita 5			
	Lectures on electronic and optoelectronic materials. Title: Recent Development in Electronic, Optoelectronics and Photonics. - prof. Kasap - University of Saskatchewan, Kanada.	prof. Ing. Tomáš Wágner, CSc.	KOAnCh
FAKULTA RESTAUROVÁNÍ			
Priorita 1			
	Zkvalitnění programu výuky v Ateliéru restaurování nástěnné malby a sgrafita.	BcA. Adam Černý	ARNMS
Ústav elektrotechniky a informatiky + Ústav zdravotnických studií			
Priorita 1			
	Využití moderních technologií při výuce předmětů: Anestézie, resuscitace, akutní a kritické stavy v ošetrovatelské péči, První pomoc, právo a zdravotnická etika.	PhDr. Magda Taliánová	ÚZS
Priorita 3			
	Navázání spolupráce s University of Quebec in Rimouski.	doc. Ing. Simon Karamazov, Dr.	ÚEI

Petra Voženilková
Oddělení pro vzdělávání a výzkum
Rektorát UPa

Zahájení výuky v Centru manažerských dovedností ve vědě a výzkumu

Dne 22. března byla zahájena výuka pilotního kurzu **Rozvoj manažerských dovedností pro řízení vědecko-výzkumných aktivit**. Příprava tohoto speciálního kurzu pro celoživotní vzdělávání, zejména odborníků působících ve vědeckovýzkumných institucích a na vysokých školách, a výuka první pilotní skupiny 28 účastníků je součástí realizace projektu s názvem „Centrum manažerských dovedností ve vědě a výzkumu“ (CENMAD).

Projekt je 100% financovaný z Evropského sociálního fondu a státního rozpočtu ČR a je jedním ze tří projektů Univerzity Pardubice z 53 v celé republice, které byly úspěšné ve veřejné soutěži vypsané na počátku loňského roku Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky

v rámci Operačního programu Rozvoj lidských zdrojů, opatření na podporu terciárního vzdělávání, výzkumu a vývoje. Projekt byl oficiálně zahájen v říjnu minulého roku a bude trvat 24 měsíců.

Jeho cílem je připravit a pilotně ověřit vzdělávací třísemestrální kurz, který má přispět k rozšíření kvalifikace vědecko-výzkumných pracovníků v oblasti zapojení do vědeckovýzkumných projektů a jejich řízení.

Vzdělávání v pilotním kurzu je rozčleněno do šesti modulů:

1. Věcné a finanční řízení.
2. Projektové a programové řízení.
3. Udržitelný rozvoj a ekologie.
4. Implementace vědy a výzkumu do praxe.

5. Prezentace komunikačních dovedností.

6. Průřezová témata.

Do pilotního kurzu se zapsalo 28 účastníků z vysokých škol i komerční výzkumné sféry z regionu NUTS II - Severovýchod.

Veškeré přednášky v rámci právě zahajované výuky budou probíhat prezenční formou, vždy tři dny v měsíci (středa - pátek) po dobu tří semestrů, celkem proběhne 9 výukových bloků. Kurz bude zakončen závěrečnou prací a prezentací na konferenci, kde účastníci obdrží certifikát o absolvování kurzu. Výuka je zajištěna českými a zahraničními odborníky se zkušenostmi jak z vysokoškolského prostředí, tak z praxe.

Partnery univerzity v projektu jsou APRA (Asociace PR agentur), M&J Consulting (poradenská a vzdělávací společ-

nost) a První regionální rozvojová, a.s. (konzultantská společnost v oblasti dotačního managementu).

Po ukončení pilotního projektu bude kurz pro vědeckovýzkumné pracovníky a všechny další zájemce nabízen formou celoživotního a dalšího vzdělávání jak jednotlivcům, tak institucím, které o tento druh vzdělávání svých zaměstnanců projeví zájem.

Podrobnosti týkající se projektu jsou uvedeny na domovských stránkách projektu: <http://cenamad.upce.cz>.

Ing. Monika Vejchodová

*koordinátorka projektu CENMAD
vedoucí Oddělení mezinárodních vztahů UPa*

Jazykové centrum

ředitelka Ústavu cizích jazyků Ing. Andrea Koblížková v nově otevřeném jazykovém centru

Ve čtvrtek 16. února otevřelo své brány a zahájilo činnost Jazykové centrum Ústavu cizích jazyků. Jazykové centrum vzniklo za finanční asistence univerzity, MŠMT a Evropského sociálního fondu - jako součást realizace projektu v rámci Operačního programu Rozvoj lidských zdrojů, opatření 3.2 na podporu terciárního vzdělávání, výzkumu a vývoje ve skupině C, podporující rozvoj dalšího vzdělávání na vysokých školách. Jedná se o druhý projekt ze tří úspěšných programů Univerzity Pardubice, přijatých k financování v I. kole výzvy vyhlášené veřejné soutěže v loňském roce. Evropský sociální fond (ESF), jeden ze čtyř strukturálních fondů, je klíčovým finančním nástrojem pro realizování Evropské strategie zaměstnanosti.

Novou učebnu pro jazykové zdokonalování najdete v prostorách bývalé učebny DB-kino. Jazykové centrum poskytuje prostor a podmínky pro zvyšování cizojazyčné kompetence zájemců z řad studentů, akademických i administrativních pracovníků, v budoucnu i širší veřejnosti. Fungování jazykového centra je založeno na maximální individualizaci výuky a podpory autonomního učení prostřednictvím moderního multimediálního vybavení a na bázi tutoriálního způsobu výuky, jehož hlavním cílem je eliminace problému tzv. „věčného

začátečníka”, s nímž se jistě mnozí z nás při jazykové přípravě setkali.

Jazykové centrum bylo vybudováno jako moderní, technologicky kvalitně vybavené pracoviště. K dispozici je patnáct pracovních stanic pro studenty a pracoviště pro vyučujícího. Na všech stanicích je nainstalován výukový software McMillan Heinemann – EuroPlus+ Reward English, Business English a Sprachkurs Deutsch. Všechny tyto programy jsou velmi uživatelsky přátelské a snadno se ovládají; navíc jsou vystavěny s cílem podpořit maximální autonomii učení. V jazykovém centru je instalována moderní prezentační technika: dataprojektor, vizualizér, interaktivní Panaboard, zesilovač přenosu, videokamera, elektrické plátno, DVD, videorekordér, tiskárna s možností kopírování i skenování dokumentů, které si frekventanti zpracují v rámci své přípravy.

Součástí centra je anglická a německá referenční knihovna pro autonomní přístup, vybavená relevantními studijními materiály (knihy, CD, DVD) a sadou učebnic Headway, které pokrývají 4 základní úrovně řečových dovedností od začátečnické po pokročilou; nechybí ani učebnice zaměřené na odbornou angličtinu (obchodní, lékařská, informační technologie apod.). V němčině se pracuje s učebnicemi jako Themen aktuell, Unternehmen Deutsch, Dialog Beruf. Jazyková příprava reflektuje úroveň Společného evropského referenčního rámce pro jazyky, s jehož škálou se každý návštěvník centra může seznámit a porovnat si dosaženou úroveň řečových dovedností.

Pro účely pravidelného monitorování jazykové přípravy byl vytvořen formát portfolia, které frekventant při své první návštěvě vyplňuje s pomocí tutora a průběžně si zaznamenává (samostatně nebo pod vedením) progres svého studia.

Na začátku přípravy je nutné absolvovat rozřazovací (placement) test ke zjištění úrovně dosažených řečových dovedností. Test se stává součástí portfolia, což umožní monitorování frekventantů nezávisle na změně tutora.

V souvislosti s pohybem pracovní síly v rámci Evropské unie se zvyšuje zájem o certifikované zkoušky z jazyka s meziná-

individuální výuka a autonomní učení za pomoci moderního multimediálního vybavení

rovní platností. Ústav cizích jazyků proto uzavřel smlouvu s Institutem pro mezinárodní vzdělávání v Budapešti a Zkušební centrálou ve Vídni. V rámci smluvní spolupráce bude Jazykové centrum poskytovat přípravné kurzy a následně

možnost složení zkoušky a získání mezinárodních certifikátů TOEIC (angličtina) a ÖSD (němčina).

Pro fungování Jazykového centra a tuteorské vedení je zajištěna kvalifikovaná podpora z řad akademických pracovníků Ústavu cizích jazyků, případně dalších externích odborníků. Pracovníci Ústavu cizích jazyků v Jazykovém centru realizují tutoriál v ranních hodinách (8:00 - 10:00), v dopolední době pravidelnou výuku (10:00 - 14:00), odpoledne tutoriál (14:00 - 16:30). Režim se bude měnit v průběhu zkouškového období; po ověření fungování centra na základě pilotního období bude rozvrh dále upřesněn tak, aby technické i personální možnosti centra byly efektivně využity.

Jsmo přesvědčeni, že nové Jazykové centrum výrazně přispěje ke zkvalitnění jazykové přípravy, a těšíme se, že se v něm budeme setkávat nejen se studenty, ale i s kolegy z řad akademických i administrativních pracovníků.

*Mgr. Yveta Linhartová
koordinátorka projektu Jazykové centrum
Ústav cizích jazyků FF*

fakulty a vysokoškolské ústavy

Dopravní fakulta Jana Pernera má nového děkana

Ve středu 15. února volil Akademický senát Dopravní fakulty Jana Pernera Univerzity Pardubice kandidáta na funkci děkana pro další čtyřleté období.

Ve středu 8. února se akademické obci fakulty představili dva kandidáti, kteří se ucházeli o nejvyšší akademický úřad fakulty:

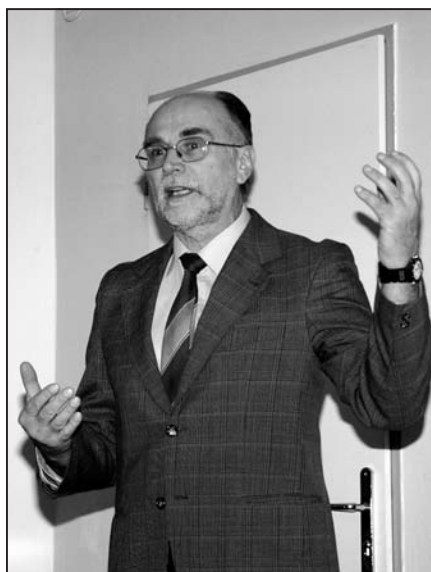
- prof. Ing. Karel Šotek, CSc., děkan fakulty 2003 - 2006, odborník v oblasti informatiky v dopravě,
- prof. Ing. Bohumil Culek, CSc., proděkan pro rozvoj a vnitřní záležitosti fakulty 2003 - 2006, působící v oblasti kolejových vozidel.

Oba navržené kandidáti představili zaměstnancům a studentům fakulty svůj profesní profil a svoji představu o vedení fakulty v nejbližších letech. Dvouhodinové shromáždění doprovázela bohatá diskuse.

Patnáctičlenný nevyšší samosprávný akademický orgán fakulty - akademický senát - pak dne 15. února po poledni těsným tajným hlasováním rozhodl, že kandidátem na funkci děkana pro období let 2006 - 2010 byl zvolen prof. Ing. Bohumil Culek, CSc.

Prof. Ing. Bohumil Culek, CSc. se tak stává čtvrtou osobností v čele dopravní fakulty v její třináctileté historii.

Dopravní fakulta Jana Pernera zahájila svoji činnost 1. dubna 1993 v pořadí jako třetí fakulta vysoké školy v Pardubicích

prof. Ing. Bohumil Culek, CSc.

prof. Ing. Karel Šotek, CSc.

(tehdy ještě Vysoké školy chemicko-technologické). V jejím čele stály doposud ve funkci děkana tři osobnosti: prof. Ing. Milan Lánský, DrSc. (1993 - 1994, 1997 - 2000, 2000 - 2003), prof. Ing. Hynek Šertler, DrSc. (1994 - 1997) prof. Ing. Karel Šotek, CSc. (2003 - 2006).

Prof. Ing. Karlu Šotkovi, CSc. skončilo funkční období děkana dne 28. února. Rektor univerzity prof. Málek jej v pondělí 27. února přijal, aby mu poděkoval za vedení dopravní fakulty v uplynulých třech letech.

Ve středu 1. března 2006 jmenoval rektor děkanem Dopravní fakulty Jana Pernera prof. Ing. Bohumila Culka, CSc. a předal mu jmenovací dekret.

zleva - nový děkan DFJP prof. Ing. Bohumil Culek, CSc. přebírá od rektora UPa jmenovací dekret

Děkana Dopravní fakulty Jana Pernera jsme se zeptali:

1. Pane děkane, jaké jsou hlavní cíle Vašeho čtyřletého působení v čele dopravní fakulty?

Ve výuce:

- udržet kvalitu absolventů DFJP tak, aby ve všech studovaných oborech - ekonomických, technologických i technických - o ně byl i nadále v praxi zájem, a to i navzdory stále klesající úrovni připravenosti středoškoláků, kteří přicházejí na fakultu studovat.

Ve vědě a výzkumu:

- efektivněji využít lidský i technický potenciál fakulty k řešení úkolů základního i aplikovaného výzkumu,
- rozšířit spolupráci s praxí v oblasti aplikovaného výzkumu,
- více zapojit do vědecké a výzkumné činnosti doktorandy.

Ve vnějších vztazích:

- zlepšit vztahy s vedením univerzity, postavit je na věcnějším a důslednějším základě,
- prohloubit a hlavně konkretizovat spolupráci s domácími i zahraničními institucemi, přejít z kvantitativního do kvalitativního trendu, např. prostřednictvím Akreditované laboratoře DFJP posunout DFJP do konkrétních činností v rámci TSI.

V rozvoji:

- vzhledem k soudobému vyčerpání extenzivních možností rozvoje (žádné další laboratorní ani výukové prostory v nejbližších letech nezískáme) soustředit se na intenzivní část rozvoje,
- zejména pokud jde o rozvoj laboratoří jako nezbytného zázemí pro udržení a posílení technických oborů, budovat špičková zařízení, která snesou srovnání s vybavením nejvyspělejších VŠ v ČR i v zahraničí.

Ve vnitřních vztazích:

- systémově podpořit graduační proces mladších a mladých učitelů,
- řešit otázku komplexního hodnocení učitelů,
- vyřešit problém, který představují učitelé působící na DFJP pouze na dílčí úvazek,
- neodkladně začít řešit generační problém.

V hospodaření:

- udržet pro celou fakultu součinitel dotace na studenta odpovídající charakteru technické fakulty,
- výrazně posílit rozpočet fakulty zvýšením doplňkové činnosti.

2. Můžete čtenářům Zpravodaje Univerzity Pardubice krátce přiblížit a představit svůj profesní odborný profil?

Vzdělání:

- 1975: Ing. (VŠD Žilina, obor Dopravní stroje a manipulační zařízení)
- 1992: CSc. (ČVUT Praha, obor Mechanika tuhých a poddajných těles a prostředí)
- 1997: doc. (ČVUT Praha, obor Dopravní technika)
- 2001: prof. (UPa, obor Dopravní prostředky a infrastruktura).

Praxe:

- 1975-79: Vagónka Česká Lípa (konstruktér, pevnostní výpočtář)
- 1979-93: ČSD, ČD VÚŽ Praha (výzkumný pracovník, vedoucí Dynamického zkušebního stavu)
- 1993-dosud: Dopravní fakulta Jana Pernera (učitel, vedoucí Výzkumného centra kolejových vozidel, vedoucí katedry dopravních prostředků, proděkan DFJP).

Odborná činnost:

Zaměření na dynamickou pevnost a životnost ocelových konstrukcí, experimentální postupy pro ověřování bezpečnosti provozu kolejových vozidel. Autor 12 a spoluautor 32 oponentovaných výzkumných zpráv, 66 odborných zpráv ze zkoušek kolejových vozidel, 13 odborných posudků v rámci schvalovacího řízení typů kolejových vozidel Drážním úřadem, 11 metodik a norem pro zkoušky kolejových vozidel, spoluautor 2 zpráv Evropského železničního výzkumného institutu (ERRI), 46 článků a příspěvků v odborných časopisech a sbornících mezinárodních konferencí, autor 14 vyžádaných oponentních posudků řešených projektů a řady lektorských posudků.

Pedagogická činnost:

Přednášky a cvičení v předmětech: Dynamická pevnost a životnost, Zkoušení kolejových vozidel, Dopravní prostředky, Technické měření.

Školitel doktorandů ve studijním oboru Dopravní prostředky a infrastruktura.

3. Jaký je Váš tým nejbližších spolupracovníků v čele fakulty?

doc. Dr. Ing. Libor Beneš

**proděkan pro vnitřní záležitosti a rozvoj,
zároveň zástupce děkana DFJP**

Působí na katedře dopravních prostředků, jeho odborné zaměření je materiálové inženýrství. Hlavní úkoly spočívají v organizaci a řízení vnitřních záležitostí fakulty, v prohloubení a aktivizaci činnosti fakulty v rozvojových projektech a projektech FRVŠ, ve vypracování koncepce a uvedení do života komplexního hodnocení učitelů.

RNDr. Ludvík Prouza, CSc.

proděkan pro pedagogickou činnost

Působí na katedře informatiky v dopravě, jeho odborné zaměření je matematická statistika.

Soustředí se na organizaci a řízení pedagogické činnosti fakulty, koordinaci procesu akreditace a reakreditace studijních

programů a studijních oborů, na zkvalitnění výukového procesu.

doc. Ing. Tatiana Molková, Ph.D.
**proděkanka pro zahraniční styky
a vědeckovýzkumnou činnost**

Působí na katedře technologie řízení dopravy, její odborné zaměření je v procesech řízení dopravy.

Jejími hlavními úkoly bude organizace a řízení vědeckovýzkumné činnosti, prohlubování a konkretizace zahraničních kontaktů fakulty, koordinace procesů doktorského studia, habilitačních a profesorských řízení.

Tajemníkem fakulty i pro další období zůstává **Ing. Pavel Šturma**

*za redakci zpracovali, za odpovědi děkují a hodně zdaru přejí
Valerie Wagnerová a Tomáš Pospíchal*

Slavnostní inaugurace Fakulty restaurování na státním zámku v Litomyšli

Děkan nejmladší fakulty Univerzity Pardubice - Fakulty restaurování, která sídlí v Litomyšli, převzal při slavnostní ceremonii insignie nové fakulty a složil akademický slib.

V pátek 24. března se v 11 hodin na státním zámku v Litomyšli uskutečnil slavnostní akademický obřad - inaugurace Fakulty restaurování Univerzity Pardubice, při níž první děkan nejnovější - páté fakulty Univerzity Pardubice, akademický sochař docent Jiří Novotný, byl symbolicky uveden do funkce a převzal z rukou rektora Univerzity Pardubice prof. Ing. Jiřího Mála, DrSc. insignie fakulty - děkanský řetěz a žezlo.

Slavnostní akademické shromáždění v jeho úvodu oslovil rektor Univerzity Pardubice prof. Ing. Jiří Málek, DrSc. Děkan fakulty - akademický sochař doc. Jiří Novotný, kterého rektor jmenoval, na základě provedené volby v akademickém senátu fakulty, prvním děkanem fakulty dne 1. listopadu loňského roku, složil slavnostní akademický slib. Rektor univerzity mu

předal nové insignie fakulty - děkanský řetěz a žezlo. Ty pro fakultu vytvořil akademický sochař Jindřich Plotica a navazují na ucelenou řadu insignií Univerzity Pardubice, které autor vytvořil v roce 2000 pro všechny součásti univerzity v souvislosti s připomínáním padesátileté existence vysoké školy v Pardubicích. Děkan Fakulty restaurování přednesl slavnostní projev a předal ceremoniálně proděkanský řetěz jako symbol vykonávaného akademického úřadu též svému zástupci - proděkanovi pro studijní záležitosti, vědu a tvůrčí programy fakulty Mgr. Jiřímu Kašemu.

Na slavnostní akademický obřad přijali pozvání kromě představitelů Univerzity Pardubice a sesterských fakult též významné osobnosti z oblasti státní správy i samosprávy, zástupci Pardubického kraje, města Litomyšle a institucí a partnerů, s nimiž fakulta spolupracuje. Za zúčastněné hosty shromáždění krátce pozdravili rektor Vysoké školy uměleckopřů-

úvodní slovo rektora při slavnostním akademickém obřadu
Fakulty restaurování

prof. Boris Jirků, akad. malíř, rektor VŠUP pronesl přátelskou
zdravici nejmladší fakultě univerzity

myslové v Praze akademický malíř profesor Boris Jirků a místostarosta města Litomyšle Mgr. Vladimír Novotný. Slavnostní instalací děkana do funkce a předáním insignií fakultě byl završen proces přechodu bakalářského vysokoškolského vzdělávání z Institutu restaurování a konzervačních technik Litomyšl, o. p. s. (IRKT) na Univerzitu Pardubice, kterou inicioval institut s více než desetiletou tradicí výchovy restaurátorských odborníků již před půldruhým rokem.

rektor předává insignie - žezlo děkanovi Fakulty restaurování

děkan a pedel Fakulty restaurování s novými insigniemi fakulty

děkan Fakulty restaurování doc. Novotný předává proděkanův řetěz proděkanovi Mgr. Jiřímu Kašemu

slavnostní projev děkana Fakulty restaurování akad. sochaře doc. Jiřího Novotného

Představení vedení Fakulty restaurování

V čele nejmladší fakulty univerzity - Fakulty restaurování stojí od 1. listopadu 2005

akademický sochař docent JIŘÍ NOVOTNÝ

první děkan fakulty,
vedoucí ateliéru restaurování kamene.

1. Pane děkane, jaké jsou hlavní cíle Vašeho tříletého působení v čele nejmladší fakulty Univerzity Pardubice?

Za základní úkol považuji nejen přijetí, ale i zavedení nových řádů a pravidel, které umožní řádný běh fakulty. Nejaktuálnější je nutnost ustavení umělecké rady s účastí předních odborníků v oblastech památkové péče, historie umění, chemické technologie restaurování atd. Dalším důležitým krokem je stabilizace struktury odborných akademických pracovníků. Řešení tohoto úkolu je obtížné zejména v oboru restaurování papíru, knih a uměleckých děl na papíře.

Pro příští akademický rok považuji za důležité přizpůsobit studijní plány naší koncepci výuky a současným odborným i legislativním požadavkům. S tím logicky souvisí i pečlivá příprava magisterského stupně studia.

Z dlouhodobějšího hlediska považuji za klíčové vytvářet předpoklady pro rozvoj fakulty, ať se jedná o řešení ekonomických otázek, nebo o zajištění odpovídajících prostor pro výuku.

2. Jaký je život na Fakultě restaurování, která sídlí v Litomyšli, po ukončení prvního semestru a po půl roce její existence jako fakulty univerzity?

Na počátku tohoto roku se situace již začíná stabilizovat. Změna statutu se významně promítla do jejího běhu. Přinesla nejen hledání nových osobních vztahů, administrativní, ekonomické a personální změny, ale i nové možnosti a jistoty. Fakulta vypsala dvě výběrová řízení na obsazení míst akade-

mických pracovníků a podala několik ambiciózních žádostí o granty. Stále však nacházíme a uvědomujeme si své limity i potřebu společně pracovat na uskutečňování cílů.

3. Po prvních měsících ve funkci - můžete nám sdělit, jak se změnil Váš život a práce?

Moje funkce mi přinesla širší pohled na provázání jednotlivých oborů, nejen výtvarných a restaurátorských, ale i humanitních a přírodovědných. Připomněla mi vědomí širších souvislostí, které často nemohu ovlivnit a musím je respektovat, a také vědomí každodenní zodpovědnosti.

Obával jsem se, že přijetí funkce mě vzdálí studentům a restaurování. Avšak i nyní ve styku se studenty musím znova hledat odpovědi na základní otázky, vracet se k dávno zapomenutým starým problémům a v širších souvislostech prověřovat a měnit zažitě pracovní postupy i způsoby jednání. Získal jsem. Tato činnost mě obohacuje a dává mému dosavadnímu snažení širší smysl. Navíc jsou síla i zájem studentů „nakažlivé“. Jsem jim za to vděčný.

4. Můžete čtenářům Zpravodaje Univerzity Pardubice krátce přiblížit a představit svůj profesní odborný profil a práci akademického sochaře a restaurátora?

Studium pražské Akademie výtvarných umění v oboru volné sochařské tvorby u profesorů K. Hladíka a J. Bradáčka jsem dokončil v roce 1969. V prvních letech mého studia ještě neexistovala řádná výuka oboru restaurování uměleckých děl z kamene.

V následujících letech jsem kromě vlastní tvorby realizoval řadu sochařských děl pro architekturu a krajinu. Od roku 1973 jsem samostatně nebo v malém kolektivu pracoval na řadě významných památek po celých Čechách. Restaurátorské práce jsem realizoval například pro Národní muzeum, Kancelář prezidenta republiky a Kancelář Senátu Parlamentu České republiky. Například mohu uvést transfer a restaurování sousoší Vidění sv. Luitgardy od M.

B. Brauna, restaurování štukové výzdoby kaple Arcibiskupského paláce v Praze a restaurování gotického arkýře auly Karlovy univerzity. Soustavně se podílím na provádění restaurátorských průzkumů. Například průzkum Staroměstské mostecké věže, Parlěovy sochy sv. Václava nebo raně gotické kaple chebského hradu. V současné době restauruji soubor kamenných architektonických prvků a sochařských děl vnějšího pláště letohrádku královny Anny na Pražském hradě.

V roce 2001 jsem se na základě výběrového řízení stal vedoucím Ateliéru restaurování kamene a souvisejících materiálů Institutu restaurování a konzervačních technik v Litomyšli, který vedu též na nové fakultě. Jedním z mých hlav-

ních cílů je systematizovat výuku restaurování jako interdisciplinární činnosti.

Dne 1. listopadu 2005 jsem byl jmenován a stal jsem se prvním voleným děkanem Fakulty restaurování. Zde musím poděkovat nejen všem, co již dříve položili základy školy, ale i paní prorektorce doc. Ing. Ivaně Kraftové, CSc., která se významně podílela na založení naší fakulty.

Proděkanem Fakulty restaurování byl jmenován od 15. listopadu 2005

Mgr. JIŘÍ KAŠE

vedoucí katedry humanitních věd.

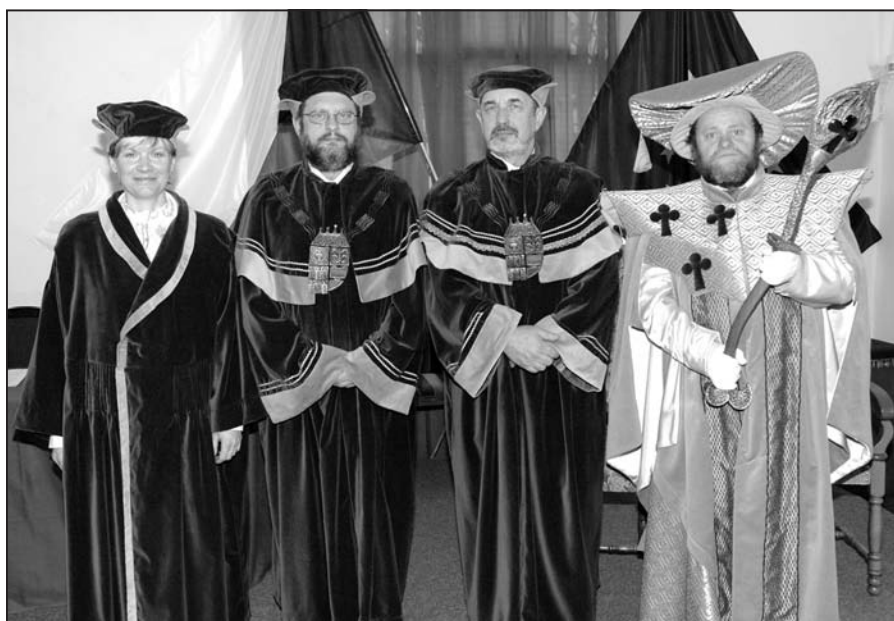
1. Pane proděkane,

co se změnilo na pracovištích fakulty přechodem bakalářského vzdělávání z Institutu restaurování a konzervačních technik Litomyšl, o. p. s. na Univerzitu Pardubice?

Na tuto otázku bych asi lépe odpověděl po skončení prvního akademického roku. Přechod do lůna Univerzity Pardubice byl samozřejmě velmi hektický, těch několik měsíců uběhlo jako voda a pocít, že jsme vstoupili na klouzačku, nás neopouští. Postupně se učíme využívat servisní zázemí, které tak velká univerzita poskytuje, a učíme se chápat úhly pohledu, kterými se univerzita řídí.

2. Jakým směrem hodláte chod fakulty jako proděkan ovlivňovat?

Především se hodlám angažovat ve věci zkvalitnění studijních plánů, stabilizace jejich personálního zabezpečení, jehož budoucnost strategicky vidíme především v řadách našich absolventů, z nichž někteří již na fakultě působí. Chci jim pomáhat a podporovat je v dalším vzdělávání. Oni to budou, kdo bude mít ve svých rukou budoucnost fakulty. Chci také docílit skutečně smysluplného využití kreditního systému. Je pro

vedení Fakulty restaurování UPa: (zprava) vedle pedela fakulty děkan doc. Jiří Novotný, akad. sochař, proděkan Mgr. Jiří Kaše a tajemnice Ing. Markéta Prokešová

nás novinkou, protože jsme jej v dosavadní praxi školy nevyužívali. V plánu mám podporovat granty směřující k výzkumné a teoretické činnosti v oboru restaurování a konzervace. Za úkol jsem si také vzal starat se o publikační činnost fakulty, aby výsledky její práce byly dostatečně a soustavně zveřejňovány. Velkou naději vkládám do spolupráce s některými dalšími fakultami naší univerzity, například máme zcela přirozeně mnoho styčných bodů s Fakultou filozofickou.

3. Můžete čtenářům Zpravodaje Univerzity Pardubice krátce přiblížit a představit svůj profesní odborný profil?

Narodil jsem se ve východočeské Jaroměři, po studiích jsem se usadil v Praze. Jsem historik umění, studium jsem absolvoval v roce 1972 na Fakultě filozofické Univerzity Karlovy v Praze u profesora Jaroslava Pešiny. Prakticky celý odborný život jsem se pohyboval v prostředí památkové péče a oboru restaurování. Pracoval jsem v Pražském středisku památkové péče a po tříleté stáži v Národní galerii jsem působil ve Státních restaurátorských ateliérech, kde jsem vedl některé zajímavé akce, například restaurování kamene orloje a podvěží Staroměstské radnice, balustrády hradčanské Lorety či projekty výzkumu a průzkumu Braunova Betléma u Kuksu. Několik let jsem také byl garantem dokumentačních prací spojených s přípravou restaurování dnes již známého relikviáře sv. Maura.

Od roku 1993 jsem svůj profesní osud spojil s budováním a pedagogickou činností v restaurátorské škole v Litomyšli, tedy dnešní Fakultě restaurování naší Univerzity Pardubice. Zkušenosti praktické i teoretické se snažím zobecnit tak, aby byly přínosem pro oblast restaurování a výchovu odborníků

v těchto disciplínách. Snažím se, aby studenti byli schopni rozpoznat dokumentační, slohové, umělecké a kulturně historické hodnoty děl a aplikovat tyto poznatky ve svém profesním životě. Přiznávám, že je to krásná a vzrušující práce.

Specializuji se a publikuji v několika oblastech daného oboru: zvláště barokní sochařství, teorie restaurování a dokumentace památek, výtvarné aspekty kulturní historie 17. až 19. století, dějiny ornamentu. Dlouhodobě se věnuji studiu některých aspektů díla Josefa Váchala. V posledních letech se také podílím na velkém edičním projektu nakladatelství Paseka, totiž dvacetidílných *Velkých dějinách zemí koruny české*. Pro díly VIII. – XI. (1618 – 1860) píše kapitoly o výtvarné kultuře daných období. Rád připomínám, že díl VII. napsal prof. PhDr. Petr Vorel, CSc. z Fakulty filozofické Univerzity Pardubice a že tedy se naše univerzita angažuje v celé čtvrtině tohoto projektu, který nemá v české historiografii obdoby. Když již jsem se zmínil o nakladatelství Paseka, neodolám, abych nesložil poklonu prof. PhDr. Mileně Lenderové, CSc. za knížku *Tragický bál*, rovněž se těším na knihu *Radostné dětství*, kterou paní profesorka připravuje s prof. PhDr. Karlem Rýdlem, CSc.

Tajemnicí fakulty byla jmenována od 1. února 2006 Ing. Markéta Prokešová,

kteřá se starala o ekonomické záležitosti již na původním Institutu restaurování a konzervačních technik Litomyšl, o. p. s.

Děkujeme a představitelům Fakulty restaurování přejeme hodně úspěchů v jistě náročném nakročení mladé fakulty.

za redakci Valerie Wágnerová a Tomáš Pospíchal

Nový studijní obor Filozofie na Fakultě filozofické v Pardubicích

Od akademického roku 2006/2007 otevírá Fakulta filozofická nový bakalářský obor **FILOZOFIE**.

Filozofie je od svého úsvitu v antice velmi specifickým oborem lidské činnosti; již v počátcích vyjadřovala především touhu po poznání, později usílil o autentické vzdělání člověka (Platónův Sókratés) a teprve později (od Aristotela) vychází konkrétní myšlenka o filosofii jako soustavného vědění o celku všeho, co jest. Původní intence je oboru vlastní dodnes – konkretizovaná v dlouhé myslitelské tradici, která se věnovala především univerzálním otázkám nejen po jsoucnu, ale i po odpovědnosti a úloze člověka ve veškerenstvu a společnosti. Právě na tento výchovně-antropologický charakter filosofie chce navázat na fakultě nový obor. K tomu se v naší kulturní oblasti nabízí dlouhá myslitelská tradice „filosofie výchovy“, jež je u nás zastoupena především Janem Amosem Komenským, Janem Patočkou a v současnosti kromě jiných Radimem Paloušem. Během studia filosofie půjde o revokaci tohoto odkazu v dnešní společnosti s využitím poznatků společenských věd. Specifikem studia bude filosofie zaměřená

v duchu filosofické komeniologie a fenomenologicky a hermeneuticky orientované filosofie.

Přítomnost staví před člověka především nové výzvy vědeckotechnicky zaměřené civilizace; v této souvislosti se hovoří o dehumanizaci různých oborů lidské činnosti včetně výchovy. Vlivem minulých politických poměrů chybí v naší společnosti celá generace badatelů společenských disciplín – filosofie, sociologie, antropologie pedagogiky, psychologie a sociologie aj. Obor Filozofie reaguje právě na tuto situaci: Důrazem na filosofickou komeniologii a se zřetelem k představám o výchově, jak jsou tradovány od dob antických (péče od duši) až po dnešek. Půjde tedy o celostní náhled na člověka zdůrazňující hodnoty, které mohou čelit zkreslující izolaci partikulárních jevů. Není proto náhodou, že na univerzitách je filosofii věnována nemalá pozornost - většinou v rozsahu úvodních kurzů.

Nový obor chce překročit tento propedeutický význam filosofie. Předpokladem je porozumění filosofii nejen jako vědnímu oboru, ale též jako existenciální reflexi bytostné konstituce lidství, totiž jako teorii výchovy. Tak se odlišuje od spe-

ciálních humanitních věd a od věd pedagogických, které se orientují především na nezbytnou komunikaci jednotlivých poznatků v průběhu vzdělávání v rámci určité speciální metodologie.

Obor je koncipován také s ohledem na eventuální navazující studium společenských věd, zvláště oborů filosoficko-historicko-učitelství, v jejichž rámci se studenti budou moci dále soustředit na filosofii dle specifík svých oborů. Absolventi budou moci působit v mnohých odvětvích lidské činnosti související se vzděláváním a kulturou vůbec.

Profil absolventa studijního oboru:

Předpokládaným uplatněním absolventů jsou všechny oblasti společnosti, které se nějak dotýkají správy a kultivace hodnot vzdělání a výchovy; v tomto smyslu obor zachovává svou tradiční orientaci na precizní teoretické porozumění skutečnosti, postžení základních otázek lidského bytí a snahu o kultivaci a přesah horizontu každodennosti. Absolventi bakalářského studia získají obecný přehled a znalosti o vztahu filosofie a výchovy v rámci evropského myšlení od antiky po dnešek a vlivu filosofických poznatků na problémy výchovy a vzdělávání. Nadaní studenti budou mít dobré předpoklady k dalšímu studiu na humanitně zaměřených fakultách.

Vzhledem k tomu, že v mnohých oblastech společnosti se stále více prosazuje odbornost (specializace), vzrůstá i odpovědná potřeba interdisciplinární komunikace se zřetelem k životnímu celku. Praktické uplatnění mohou absolventi nalézat ve státní správě či u soukromých institucí zabývajících se sebezvzděláváním, včetně neziskových; nabízí se mimo jiné např. poradenství v otázkách vzdělávání, odborná osvětová činnost či působení v organizacích věnujících se integraci

různých sociálních skupin a humanitární pomoci, v žurnalistice a knižních nakladatelstvích a na místech, kde se klade důraz na komunikaci transkulturní i mezi vědními obory, zejména na přírodními a společenskými vědami.

Studium nabízí i obtížně kvantifikovatelný rozvoj osobnosti, abstraktního myšlení a kreativitu, což absolventům usnadní reagovat na stále dynamičtější a komplikovanější trh práce a nalézt na něm odpovídající uplatnění. Obecný význam filosofické erudice je pro rozvoj společnosti důležitý sám o sobě, o čemž svědčí mnohé příklady nejen z našich dějin. Univerzální povaha oboru zároveň ponechává absolventům odstup od příliš intenzivní specializace, která by ztížila uplatnění na pružně se vyvíjícím trhu práce. Paradoxně se totiž ukazuje, že silná specializace je dnes užitečná jen pro velmi omezený počet expertů.

V současnosti stoupá význam neprofesního bakalářského studia, které nejen rozšiřuje kapacitu vysokých škol, ale též přispívá k tzv. transferu dovedností. Hodnotu moderního vzdělání však zároveň nelze posuzovat pouze tak, jak lehce a úspěšně se student ihned po absolutoriu uplatní na trhu práce, ale rovněž podle toho, co ze školních znalostí bude významné po celý život, tedy nejen v řadě končící posledním zaměstnáním před důchodem, ale i ve stáří samotném.

Nový studijní obor odpovídá nejen na potřebu praktické orientace studia, ale je důležitý také s ohledem k humanitnímu – dle starší terminologie duchovněmu – základu, jehož kultivace a rozvoj jsou nezbytné k univerzitnímu charakteru vysoké školy.

*PhDr. Aleš Prázný, Ph.D.
Katedra religionistiky a filozofie FF*

KONTAKT 2006

Ve čtvrtek 16. března proběhl již pátý ročník veletrhu pracovních příležitostí s názvem KONTAKT 2006. Pro studenty Univerzity Pardubice, budoucí absolventy VOŠ a ostatní návštěvníky jej připravily Fakulta chemicko-technologická a Fakulta ekonomicko-správní.

Akci zahájila v Aule Arnošta z Pardubic prorektorka univerzity doc. Ing. Ivana Kraftová, CSc., která přivítala zástupce firem a všechny přítomné studenty. Zahájení byli přítomni i zástupci z vedení obou pořádajících fakult, a to doc. Dr. Jana Kubanová, CSc., proděkanka Fakulty ekonomicko-správní, a doc. Ing. Ladislav Svoboda, CSc., proděkan Fakulty chemicko-technologické.

Letošního ročníku se zúčastnilo 30 firem působících v různých oblastech hospodářství, ve veřejném i soukromém sektoru v Čechách i na Moravě. Dvacet dva z nich představilo své společnosti formou krátkých prezentací v hlavním přednáškovém sále. Kromě toho mohli studenti využít možnosti osobních pohovorů s personálními manažery zúčastněných firem u jednotlivých firemních stánků a zeptat se na požadavky firem, dozvědět se o prostředí a zvyklostech firem, porov-

nat podmínky nabízených pracovních míst a získat tak přehled o svých možnostech.

Pro všechny zúčastněné byl rovněž připraven katalog, který byl souhrnem základních informací o zúčastněných firmách a studentům může pomoci při jejich rozhodování o volbě budoucího povolání. Katalog je zveřejněn i na webových stránkách univerzity na adrese <http://kontakt.upce.cz>. Zde zájemci naleznou i fotodokumentaci a krátký film o průběhu akce.

Pro zkvalitnění dalších ročníků veletrhu pracovních příležitostí si organizátoři KONTAKTu 2006 provedli malý průzkum mezi účastníky akce, a to jak z pohledu firem, tak z pohledu studentů. V krátkém dotazníku měli zástupci firem odpovědět např. na otázku „Jak byli spokojeni s organizačním zajištěním akce“. Potěšující je, že 25 ze 30 zúčastněných firem (tj. 83 %) označilo u této otázky odpověď 1 = určitě ano. Na otázku, zda splnila akce jejich očekávání, dalo 50 % známku 1 a 41,4 % firem známku 2. Obdobně dopadlo hodnocení akce i u studentů.

Přestože je akce určena pro studenty všech fakult a ústavů univerzity, a to může potvrdit i složení zúčastněných firem,

mrzí organizátory malá účast studentů z Dopravní fakulty Jana Pernera a z Ústavu elektrotechniky a informatiky. Jak řekla prorektorka doc. Ing. Ivana Kraftová, CSc. při zahájení KONTAKTu: „Akce KONTAKT přináší oboustranný užitek. A to jak budoucím absolventům, tak zúčastněným firmám.“ Proto se studenti a budoucí absolventi mohou těšit na tuto akci i v příštím roce. Již nyní se o účast zajímají další firmy. Některé nabízejí i dlouhodobější spolupráci při získávání čerstvých absolventů z řad inženýrů, ekonomů, chemiků nebo z oblasti dopravy. Organizátoři akce doufají, že se také zvýší zájem studentů o tuto akci.

Poděkování patří všem, kteří se na přípravě a zajištění této akce podíleli: Ing. I. Ulbrichové, I. Veselé, Ing. K. Jiráskové, Ing. T. Karlíkové, J. Myslivcovi, Ing. J. Luxové, Ing. Ž. Mesíkové, studentům katedry anorganické technologie. Dík patří i všem pracovníkům Univerzitního konferenčního centra. Většina firem si již uvědomuje, že přijímat absolventy se jim vyplatí. Získají zaměstnance čerstvé, plné elánu a nápadů a navíc nezatížené zlovyky z jiných společností.

Ivana Veselá
Informační a poradenské centrum FES

Přednášky s diskusí na Fakultě ekonomicko-správní

Ing. Mirek Topolánek

Ve čtvrtek 23. března se studenti oboru Politologie - 5. ročníku Fakulty ekonomicko-správní zúčastnili přednášky Ing. Mirka Topolánka na téma „Alternativní pohled na možnosti vývoje české ekonomiky“, která se konala v univerzitní aule. Besedu pořádala východočeská pobočka České společnosti ekonomické.

Byla doplněna prezentací, dostatečně názorná a věcná, a studenti se mohli aktivně dotazovat. Určitě byla přínosem pro upřesnění pohledu na vývoj české ekonomiky.

Studenti se zúčastnili i dalších přednášek - doc. Jiřího Havla, místopředsedy vlády (dne 6. dubna) a prof. Valtra Komárka (dne 12. dubna), pořádaných ekonomickou společností.

PhDr. Jana Veselá, CSc.

Ústav veřejné správy a práva FES

doc. Jiří Havel

prof. Valtr Komárek

Výuka bezpečnosti a ochrany obyvatelstva

Dnešní Fakulta ekonomicko-správní stála po svém vzniku před problémem jak profilovat specifika svého zaměření. V roce 1993 se na Fakultu ekonomicko-správní obrátilo Generální ředitelství cel a dále Ministerstvo vnitra České republiky s požadavkem přípravy svých pracovníků v kombinované formě studia. Zároveň jsme hledali specifika regionu, která by byla využitelná ve vědním i pedagogickém zaměření. Využili jsme dislokace celostátního výzkumného a školícího pracoviště pro ochranu obyvatelstva, dnešní název Institut ochrany obyvatelstva, sídlícího v Lázních Bohdanč. V institutu jsme našli nejenom silnou odbornou podporu, ale i vstřícný, kolegiální přístup ke spolupráci. V roce 1994 jsme začali rozvíjet aktivity v oboru ochrany obyvatelstva a zahájili přednášky původně výběrového předmětu Krizový management. V té době ochrana obyvatelstva a krize byly považovány téměř za relikty, který nepatří do tržní společnosti. Pozdější

vývoj však prokázal nezbytnost řešení této problematiky, stala se z ní téměř móda. Dnes mnoho vysokých škol přednáší problematiku krizí pod nejrůznějšími studijními obory.

Na naší fakultě je předmět Krizový management povinným předmětem bakalářského studia, poněvadž se domníváme, že základní znalosti oboru patří do výbavy profesionála veřejné správy. Máme připravenou výuku výběrového zaměření Krizový management, která je určena pro budoucí specialisty oboru a poskytuje širší zaměření. V rámci studijního programu Systémové inženýrství a informatika nabízíme akreditovaný studijní obor Informační a bezpečnostní systémy. Problematiku ochrany obyvatelstva chápeme jako součást systému bezpečnosti. Bezpečnostní systém zahrnuje bezpečnost světovou, koaliční, států a dále bezpečnost vnitřní. Fakulta dlouhodobě připravuje policisty a celníky v běžných formách studia a má akreditovaný obor Ekonomika pro kriminalisty. Jako je-

děkan Fakulty ekonomicko-správní prof. Jan Čapek přebírá ocenění z rukou ministra Mgr. Františka Bublana

diná civilní fakulta přednášíme předmět Bezpečnostní politika. Celkově nabízíme ne zcela obvyklou strukturu disciplin bezpečnostní problematiky. Spolupracujeme s řadou institucí, především s Ministerstvem vnitra ČR – Generálním ředitelem

stvím hasičského záchranného sboru, Univerzitou obrany a Policejní akademií. Tradičně každý rok pořádáme ve spolupráci s Ministerstvem vnitra ČR – Generálním ředitelstvím hasičského záchranného sboru, a s IOO Lázně Bohdaneč konferenci ke krizové problematice, která je určena pro užší okruh odborníků.

Činnost Fakulty ekonomicko-správní v oblasti ochrany obyvatelstva byla oceněna ministrem vnitra předáním medailí třem pracovníkům fakulty. Dne 17. ledna letošního roku převzali z rukou ministra Mgr. Františka Bublana a z rukou náměstka ministra pro požární ochranu, integrovaný záchranný systém a civilní nouzové plánování generálního ředitele HZS ČR genmj. Ing. Miroslava Štěpána pamětní medaile děkan Fakulty ekonomicko-správní prof. Ing. Jan Čapek, CSc. a doc. Ing. Radim Roudný, CSc. Nositelem této medaile je i náš externí učitel doc. RNDr. Petr Linhart, CSc., dlouholetý ředitel Institutu ochrany obyvatelstva Lázně Bohdaneč. Ocenění je výsledkem dlouholetého úsilí. Fakulta ekonomicko-správní byla oceněna jako jediná z ekonomických fakult.

Ivana Veselá
Informační a poradenské centrum FES

Zlatý erb 2006

Ing. Stanislava Šimonová, Ph.D. při vyhlášení výsledků společně s dalšími členy poroty

V sále zastupitelstva Pardubického kraje byly 7. března za přítomnosti zástupců Fakulty ekonomicko-správní předány ceny vítězům krajského kola soutěže o nejlepší internetové stránky obcí a měst „Zlatý erb“. Z rozhodnutí odborné poroty se z první ceny v kategorii Nejlepší webová stránka obce radovalo Rokytno, které navíc získalo i nejvyšší ocenění od „laické“ poroty. V kategorii Nejlepší webová stránka města zvítězilo Jablonné nad Orlicí a v kategorii Nejlepší elektronická služba obsadila nejvyšší příčku Polička.

V odborné porotě vedle pracovníků krajského úřadu zasedaly i dvě studentky Fakulty ekonomicko-správní Renata Jurášková a Michaela Tomášková, pracovník univerzitního Informačního centra Ing. Václav Dušek a z Ústavu systémového inženýrství a informatiky Fakulty ekonomicko-správní Ing. Jitka Komárková, Ph.D. a Ing. Stanislava Šimonová, Ph.D. Jejich přínos k pozitivnímu průběhu celé soutěže byl skutečně velký. Právě ten se stal jedním z podnětů k oficiálnímu jednání, aby příští ročník „Zlatého erbu“ z garance Krajského úřadu Pardubického kraje přešel přímo na Fakultu ekonomicko-správní Univerzity Pardubice.

PhDr. Miloš Charbuský, CSc.
Ústav veřejné správy a práva FES

Výbor České sklářské společnosti zasedal na Fakultě chemicko-technologické

Dne 22. února se na Fakultě chemicko-technologické konalo letošní první zasedání výboru České sklářské společnosti. Česká sklářská společnost, která v tomto roce oslaví 60 let od svého založení, je dobrovolná odborná organizace, která sdružuje individuální a kolektivní členy sklářských oborů, bižuterie a oborů příbuzných, včetně jejich dodavatelů. Rozvíjí

tvůrčí aktivity, schopnosti a znalosti svých členů. Vybíjí činnost na poli sklářské vědy, výzkumu, techniky, technologie, péče o životní prostředí, sklářské historie, umění, sklářského školství a v dalších směrech. Její činnost je zaměřena zejména na:

- pořádání odborných konferencí, seminářů, přednášek, odborných kurzů a školení,

předseda ČSS Ing. Petr Beránek a sekretář Vlastimil Dvořák
předsedali jednání výboru ČSS v Pardubicích

Ing. Leoš Bauer (absolvent FChT) seznámil členy výboru ČSS
se současnou činností Sklářského ústavu v Hradci Králové

- klubovou činnost,
- péči o odborný tisk a vlastní ediční činnost,
- pořádání soutěží a udílení ocenění,
- konzultační, poradenskou a normalizační činnost,
- pořádání tematických zájezdů, studijních pobytů a stáží členů.

Česká sklářská společnost je též vydavatelem časopisu *Sklář a keramik*, který vychází 8 x ročně a přináší jak původní odborné články z oboru skla a keramiky, tak další články věnované historii sklářství v Českých zemích, ekonomické informace ze sklářského a keramického průmyslu, informace o konferencích, novinkách v oboru, zajímavých člancích v odborné literatuře aj. Jedná se o členský časopis, který je rozesílán pravidelně i všem členům ČSS.

Na zasedání v Pardubicích nejprve prof. Ing. Ladislav Koudelka, DrSc., který je členem výboru ČSS, přivítal členy výboru na půdě pardubické univerzity jménem děkana Fakulty chemicko-technologické, podal jim stručnou informaci o fakultě a předal informační materiály o univerzitě. Předseda výboru ČSS Ing. Petr Beránek informoval členy výboru o založení výtvarné sekce v rámci ČSS a Mgr. Ivo Křen z pardubického muzea informoval členy výboru o sbírkách historického užit-

kového skla i moderního uměleckého skla, prezentovaných ve výstavních prostorách pardubického zámku. Zástupci Sklářského ústavu z Hradce Králové informovali výbor o současné situaci v ústavu a servisních službách, které jejich fyzikální a chemické laboratoře nabízejí. Dále byly na schůzi projednávány připravované odborné akce v letošním roce (semináře *Sklářské stroje a Úspora energie ve sklářství*) a odborné publikace (*Tavení skla a sklářské stroje a Barvení skla*), jejichž vydání Česká sklářská společnost připravuje. Byla podána též informace o organizaci zájezdu sklářů na letošní mezinárodní veletrh *Glasstec* v Düsseldorfu.

Česká sklářská společnost má ve svých řadách i osm členů z řad Fakulty chemicko-technologické, na které jsou skelné a keramické materiály vyučovány v rámci specializace *Materiálové inženýrství*. Na Fakultě chemicko-technologické je rozvíjen i výzkum v oblasti skelných a amorfních materiálů v oblasti neoxidových skel, zejména chalkogenidových, jejichž studium bylo započato už v 70. letech minulého století na katedře obecné a anorganické chemie.

*prof. Ing. Ladislav Koudelka, DrSc.
Katedra obecné a anorganické chemie FChT*

Na cestě k novému partnerství

V devadesátých letech počaly kontakty mezi univerzitou v Bayreuthu (Bavorsko) a českými vysokými školami. Nejdříve se jednalo hlavně o spolupráci se Západočeskou univerzitou v Plzni. Od roku 1995 zde doc. Dr. Winfried Baumann vytvářel nový model germanistických studií - hlavně za pomoci katedry interkulturní germanistiky na univerzitě v Bayreuthu. V následujících letech mohly tak desítky studentů využít možností studia na vysoké škole v tomto malebném hornofranckém městě, které je neodlučitelně spjato s Richardem Wagnerem. Mezitím se ukázalo, že právě Pardubice mají ideální podmínky pro orientaci na interkulturní tematiku v rámci oboru Němčina pro hospodářskou praxi.

Na základě nynější spolupráce s katedrou interkulturní germanistiky v Bayreuthu se připravuje smlouva o vzájemné spolupráci, která se stane dalším článkem v rozvoji vzájemné činnosti obou univerzit. Předpokladem jejího úspěšného naplnění bude finanční podpora z programu DAAD (Deutscher Akademischer Austauschdienst). Jejím hlavním cílem je podpora pardubických studentů Katedry cizích jazyků Fakulty filozofické při získání magisterského titulu v oboru Interkulturní germanistika. Stranou nezůstává ani otázka vzájemné vědecké spolupráce. Její široké spektrum zahrnuje vědeckou činnost v oblasti analýzy interkulturní komunikace a literárně-vědecká témata týkající se především pohraničních regio-

nů (česko-německá hranice). Samostatný výzkum univerzity v Bayreuthu je orientován především na západní kultury a Japonsko, což je podmíněno na jedné straně příbuzností germánských jazyků a na druhé straně také velkým počtem studentů, kteří přicházejí jak ze západních zemí, tak i z Japonska a Číny. Katedra německého jazyka pro hospodářskou praxi by chtěla tento výzkumu ještě rozšířit o země východní Evropy.

V rámci intenzivních kontaktů obou fakult je naplánován přednáškový blok na naší i německé univerzitě - přednáška prof. Bernda Müller-Jacquiera na Univerzitě Pardubice a představení studijního oboru Interkulturní germanistika a jeho perspektiv. V návaznosti na tuto akci pojedou čeští vyučující v květnu do Bayreuthu, aby mohli zdejšími studentům prezentovat naši univerzitu. Předmětem setkání bude i seznámení s prací na evropských projektech, které se zabývají interkulturní problematikou.

V současné době studují čtyři studentky v rámci programu Socrates/Erasmus na Univerzitě v Bayreuthu. Jsou první, které nás prezentují na tamější vysoké škole a podle vyjádření prof. Müller-Jacquiera s velkým úspěchem. V rámci nabídky předmětů v letním semestru na katedře interkulturní germanistiky mohou být studenty zvoleny předměty jako je „Non-verbální komunikace v interkulturních situacích“, „Mimika a gestikulace v interkulturní komunikaci“, „Pojem cizího v literatuře“ nebo „Turisté v cizím městě“.

*Mgr. Jindra Černá, doc. Dr. Winfried Baumann
Katedra cizích jazyků FF*

Postřehy a názory studentek:

Náš pobyt na jedné z nejmladších univerzit v německém Bayreuthu jsme zahájily 6. října 2005, týden před začátkem zimního semestru. Univerzita nás velmi zaujala a hned jsme si ji oblíbily. Kulatý kampus plný zeleně spojuje všechny fakulty, knihovnu i menzu a je především v teplých ročních obdobích příjemným místem k odpočinku a setkáním s přáteli. První týden pro nás nebyl zrovna lehký, tak jak to obvykle v novém prostředí mezi novými lidmi bývá. V této situaci nám byl velmi nápomocný BISS TEAM (studenti pro studenty, organizace, která zahraničním studentům pomáhá lépe se zorientovat, zařadit vše potřebné a organizuje poznávací výlety a akce, kde se mají studenti možnost lépe poznat).

Využily jsme nabídky, kterou zde BISS TEAM každoročně zahraničním studentům nabízí - poznávací výlet do Berlína. Tento pobyt byl velmi dobře zorganizovaný, hodně nového jsme se dozvěděly. Finančně nebyla tato akce až tak náročná, protože se na nákladech podílela také sama univerzita. Velmi nás zaujal památník věnovaný obětem holocaustu, který byl otevřen v květnu minulého roku a nachází se nedaleko Brandenburské brány. Již z dále je snadno rozeznatelný, skládá se totiž z 2 711 betonových kamenů různé výšky. Člověk má tak možnost projít si zcela samostatně různé uličky mezi nimi a nechat tak na sebe plně působit velmi zvláštní, až ne-

studenti Univerzity Pardubice s Mgr. Jindrou Černou a doc. Dr. Winfriedem Baumannem před univerzitní knihovnou v Bayreuthu

popsatelnou atmosféru, při které si každý hledá vchod do podzemí, kde se nachází muzeum, v němž získá návštěvník informace o obětech a místech vyhubení. Nejsmutnější je místnost dimenze, kde je zveřejněno 15 úryvků dopisů židovských žen a mužů, které byly napsány během stíhání.

Na začátku semestru nás na Univerzitě Bayreuth překvapil odlišný systém zapisování předmětů, než je tomu na naší domácí univerzitě. Na jazykové kurzy si musí studenti vystát dlouhé fronty a doufat, že na ně zůstane ještě volné místo. Zatímco na ostatní semináře a přednášky se stačí přihlásit tak, že se zájemci zúčastní úvodní informační hodiny a v případě zájmu se hned zapíší do seznamu účastníků.

Také nás zde překvapil trochu jiný přístup profesorů ke studentům - je spíše kolegiální (ničím výjimečným není např. společný oběd). Profesori jsou ve většině případů velmi vstřícní a ochotní vždy poradit a podat přátelskou ruku.

Co se týče spolupráce v hodinách a účasti na diskusích, jsou němečtí studenti mnohem aktivnější, otevřenější a připraveni vyjádřit své názory. Je zkrátka znát, že nám ještě chybí sebevědomí a odvaha prosadit se, vyjádřit své myšlenky a názory ze strachu z chybné odpovědi. Proto se nebojme a nepodceňujme se.

Pardubická univerzita disponuje ve srovnání s jinými univerzitami širokou škálou partnerství a spolupráce se zahraničními univerzitami. Studentům jsou nabízeny nespočetné možnosti, jak si své studium obohatit.

Jestliže se vám tedy naskytne možnost vycestovat jako Erasmus student, určitě toho využijte. Je to velká zkušenost a přínos do budoucího života.

*Gábina Gromusová, Dana Hrubá,
Šárka Ptáčníková, Jindřiška Šimková
studentky Fakulty filozofické*

konference, semináře

Přijel i ministr

Pod hlavičkou programu AKTION Česká republika – Rakousko byl v počátečních prosincových dnech uplynulého kalendářního roku uspořádán elektroanalytickou skupinou katedry analytické chemie seminář „Sensing in Electroanalysis”, určený především doktorandům příslušného zaměření. V jeho rámci se pak 7. prosince uskutečnilo setkání řešitelů mezinárodních projektů, kterého se zúčastnili také zahraniční hosté – prof. Kurt Kalcher z Univerzity Karla Františka ve Štýrském Hradci (Rakousko), doc. Florinel Banica z Norské univerzity věd a technologií v Trondheimu (Norsko), prof. Ana Ion z Technické univerzity v Bukurešti (Rumunsko), přijel i doc. Emir Turkušić ze Sarajevské univerzity, v současné době zastávající funkci ministra pro vzdělávání a vědu kantonu Sarajevo (Bosna a Hercegovina), našim doktorandům známý především jako hlavní patron semináře YISAC 2005 (o tomto semináři jsme informovali čtenáře v minulém čísle). Setkání se uskutečnilo v hotelu Zlatá štika, kam s hosty přišel pobesedovat i prorektor Univerzity Pardubice prof. Ing. Jiří Málek, DrSc. (v této době ještě prorektor). Na závěr vydařeného setkání jsme pro naše hosty připravili návštěvu Chrudimi, kde si v Mydlářově domě prohlédli Muzeum loutkových kultur a večer pak v reprezentačním sálu chrudimského muzea vyslechli koncert Komorní filharmonie Pardubice. Původně jsme do Chrudimi jet nechtěli, ale program semináře i pravidelných cyklů filharmonie byl „narušen” prosincovou návštěvou prezidenta České republiky Václava Klause v Pardubicích.

*prof. Ing. Karel Vytřas, DrSc.
vedoucí Katedry analytické chemie FChT*

(zleva) prof. Kalcher, prof. Vytřas, prof. Málek, prof. Ion, doc. Banica, ministr doc. Turkušić

prezentace doc. Švancary

Podnikání a rozvoj regionu

někteří z pardubických účastníků konference při plenárním zasedání

Letošní Hradecké ekonomické dny byly ve dnech 7. – 8. února věnovány problematice podnikání a rozvoje regionu. Jejich organizačním garantem byla Katedra ekonomie a manage-

mentu královéhradecké Fakulty informatiky a managementu. S jejími pracovníky udržuje úzké vědecké i pedagogické kontakty Fakulta ekonomicko-správní Univerzity Pardubice. Nebylo tedy divu, že se mezinárodní konference zúčastnili též její zástupci. Nešlo pouze o pasivní účast. Všichni z nich připravili referáty, které byly zařazeny do programu jednacích dnů a navíc byly otištěny ve sborníku, který byl účastníkům předán hned při úvodní prezentaci.

Je třeba ocenit, že vedle již zkušených pardubických pedagogů vystoupili na konferenci se svými příspěvky rovněž mladí doktorandi. Například Ing. Jan Stejskal se zabýval investičními pobídkami, Ing. Martin Sobotka financováním veřejných projektů na úrovni obcí, Ing. Jaroslav Kovárník vlivem Lisabonské strategie na regionální politiku Evropské unie a Ing. Aleš Horčíčka implementací environmentální politiky do systému managementu firmy.

*PhDr. Miloš Charbuský, CSc.
Ústav veřejné správy a práva FES*

Pedagogický seminář k závěrečným bakalářským a diplomovým pracím

Již tradičně 10. rokem se scházejí studenti 3. a 5. ročníku Fakulty ekonomicko-správní Univerzity Pardubice, aby diskutovali o problematice vypsanych bakalářských a diplomových pracích z oblasti veřejné správy, psychologie, demografie - strategické plánování obcí v České republice, aktuální otázky rozvoje regionu, vzdělávání žen ve státech Evropské unie, přípravy lidských zdrojů ve vztahu k předpokládaným trendům vývoje trhu práce. Setkání studentů probíhá každý měsíc po

dobu 1 hodiny. Vedle tohoto odborného semináře jsou i osobní konzultace. Pedagogický seminář vyhovuje hlavně studentům, kteří rozpracovávají a zamýšlejí se systematicky nad pedagogicko-sociálními problémy. A že je účelný, o tom svědčí účast studentů. Poděkování patří paní PhDr. Janě Veselé, CSc.

M. Hořinková a K. Kunclová
studentky FES

3. studentská vědecká konference Ústavu zdravotnických studií

Dne 27. března se na Ústavu zdravotnických studií Univerzity Pardubice konala již **3. studentská vědecká konference**.

Na konferenci bylo prezentováno 13 prací studentek 2. a 3. ročníků studijního programu Ošetrovatelství, studijních oborů Všeobecná sestra a Porodní asistentka.

Publikum tvořili studentky, akademičtí pracovníci Ústavu zdravotnických studií a hosté z Krajské nemocnice Pardubice. Slavnostního zahájení se ujala zástupkyně ředitele Ústavu zdravotnických studií Mgr. Jana Škvřňáková.

Program konference byl rozdělen do tří bloků.

V první části studentky prezentovaly odborné práce s názvem *Zdravý životní styl těhotné ženy* (Veronika Jelínková, 3. ročník studijního oboru Porodní asistentka), *Edukace nemocného s arteriální hypertenzí* (Jaroslava Vlčková, 2. ročník studijního oboru Všeobecná sestra), *Pohled na sexuální život v těhotenství* (Hana Šefcová, 2. ročník studijního oboru Porodní asistentka), *Důstojné umírání v podmínkách zdravotnického zařízení a hospice* (Lenka Pecková, 2. ročník studijního oboru Všeobecná sestra), *Klimakterium včera a dnes* (Lenka Sirová, 2. ročník studijního oboru Porodní asistentka).

V druhém bloku prezentací studentky odbornou komisí a posluchače seznámily s pracemi na téma *Kvalita života lidí s roztroušenou sklerózou* (Lenka Salingerová, 2. ročník studijního oboru Všeobecná sestra), *Ošetrovatelský proces o ženu s abdominální hysterektomií* (Andrea Maryšková, 2. ročník studijního oboru Porodní asistentka), *Problematika onkologického pacienta s chemoterapií* (Štěpánka Suberová, 2. ročník studijního oboru Všeobecná sestra) a *Zhodnocení výsledků oGTT u těhotných starších 25 let* (Veronika Hainišová, 2. ročník studijního oboru Porodní asistentka).

Ve třetím bloku prezentací studentky představily odborné práce na téma *Informovanost laické veřejnosti o domácí péči jako formě primární zdravotní péče* (Martina Jedlinská, 3. ročník studijního oboru Všeobecná sestra), *Využití vyšetřovacích metod v prenatální péči* (Barbora Nováková, 3. ročník studijního oboru Porodní asistentka), *Informovanost středoškolské mládeže o přirozeném porodu a alternativních metodách porodu* (Lenka Netolická, 2. ročník studijního oboru Porodní asistentka) a *Tinitus – psychické a sociální problémy pacienta* (Jitka Čermáková, 3. ročník studijního oboru Všeobecná sestra).

studentky Ošetrovatelství po prezentacích

Většina prezentací měla vysokou odbornou úroveň, studentky prokázaly teoretické znalosti a schopnosti orientovat se v problematice, dovednosti prezentovat dané téma na veřejnosti, schopnosti reagovat na dotazy poroty a posluchačů, diskutovat i převádět teoretické poznatky do praxe.

Výběr tří nejlepších prací byl pro odbornou komisí náročný a složitý úkol. Komise byla pětičlenná, složená z odborníků Krajské nemocnice Pardubice a asistentky Ústavu zdravotnických studií. Členy odborné komise byli Mgr. Eva Hlaváčková, asistentka Ústavu zdravotnických studií Univerzity Pardubice, ředitelka ošetrovatelské péče Krajské nemocnice Pardubice Věra Moserová, vrchní sestra porodnicko-gynekologického oddělení KNP Zita Hamašová, vedoucí SZP KNP Bc. Jana Tomšů a lékař ORL kliniky KNP MUDr. Jan Vodička. Komise hodnotila jednotlivé odborné práce podle předem stanovených kritérií pomocí bodového hodnocení (1 – 5 bodů). Kritérii pro hodnocení jednotlivých prací byly: význam práce pro profesní zaměření, teoretický základ práce, zpracování výzkumné (praktické) části, zpracování prezentace pomocí programu PowerPoint a v neposlední řadě i způsob prezentace před odbornou komisí a posluchači. Po ukončení prezentací odborná komise vyhodnotila tři nejlepší studentky.

První místo obsadila studentka Štěpánka Suberová. Druhé místo odborná komise udělila studentce Jitce Čermá-

kové a třetí místo obsadila Veronika Hainišová. Studentky byly odměněny odbornou literaturou z oboru ošetřovatelství, propagačními předměty univerzity a sladkou odměnou. Všechny přednášející obdržely jako ocenění drobné upomínkové předměty.

Také posluchači měli možnost vybrat studentku, která je svou prezentací odborné práce zaujala nejvíce. V anketě o nejlepší účastnici 3. studentské vědecké konference zvítězila a byla odměněna Jitka Čermáková, studentka 3. ročníku oboru Všeobecná sestra.

Tři nejlepší studentky budou mít možnost změřit své schopnosti a dovednosti se studentkami jiných vysokých škol se

stejných studijním zaměřením 28. dubna na I. celostátní studentské vědecké konferenci bakalářského studijního programu Ošetřovatelství pořádané Ústavem zdravotnických studií Univerzity Pardubice a Krajskou nemocnicí Pardubice.

3. studentská vědecká konference proběhla ve velice příjemné atmosféře a potvrdila, že studentky jsou schopny prezentovat své znalosti a výsledky práce na vysoké odborné úrovni. Všem účastnicím konference patří ocenění a poděkování.

*Mgr. Markéta Moravcová, Mgr. Světlana Beránková
Ústav zdravotnických studií UPA*

informační centrum/univerzitní konferenční centrum

Na univerzitě odstartoval projekt tvorby evropské sítě pro videokonferenční vzdělávání

Dne 9. března. 2006 ve 12.30 hod. bylo uskutečněno první tříbodové profesionální videokonferenční spojení mezi UPA Pardubice UKC – AI, Fakultou restaurování v Litomyšli a Fakultou stavební VŠB - TU v Ostravě).

Tvorba evropské sítě pro vzdělávání s využitím inteligentních technologií pro vzdálenou komunikaci je název projektu, který je podporován z rozvojových fondů MŠMT na rok 2006. Projekt byl připravován od roku 2004 a reaguje na potřeby modernizace metod výuky s důrazem na využití rychle se rozvíjejících komunikačních prostředků. Je v souladu s Dlouhodobým záměrem Univerzity Pardubice do roku 2009 a s jeho aktualizací pro rok 2006, tzn. zajistit rozvoj infrastruktury informačních a především komunikačních technologií v takovém rozsahu, aby umožňoval jejich smysluplné využití ve výuce i tvůrčích činnostech. Partnerem UPA pro spolupráci je Stavební fakulta VŠB - Technická univerzita v Ostravě. Odborným a metodickým garantem celého projektu je Ing. arch. Zdravko Rusev, CSc. z Katedry dopravní infrastruktury DFJP Univerzity Pardubice, kde idea vznikla v rámci mezinárodního vědeckovýzkumného týmu již v roce 2004. Koordinátor projektu a organizační manažer je

Mgr. Eliška Čásenská, vedoucí Univerzitního konferenčního centra UPA. Kromě partnerů ze Stavební fakulty VŠB-TU, realizační tým spolupracuje především s CESNET, ČVUT v Praze a Masarykovou univerzitou v Brně. V první fázi bude projekt realizován na mezinárodní úrovni (pracovní skupina LEONARDO Ing. arch. Ruseva) ve spolupráci s univerzitami ve Vídni TUW, Helsinky HUT, Žilina ŽU, Sofia TKUT, Bukurešť UPB, Istanbul ITU, Soluň AUT, Milán PM aj. Jedná se též se zástupci Harvardské univerzity USA, Diderot Francie aj. Výsledky první etapy budou prezentovány na celostátní vědecké konferenci s mezinárodní účastí, která se uskuteční na půdě univerzity v listopadu tohoto roku.

V programovém týmu jsou specialisté z IC a UKC Ing. Václav Dušek, Bc. Ladislav Šťastný, Lukáš Báchor a Adrián Zeiner a Roman Kourek. Tým z VŠB FAST pod vedením doc. Ing. Jaroslava Broula, CSc. je ve složení Ing. Pavel Valíček, Mgr. Lenka Jurčíková, Ph.D. a Ing. Ivan Doležal.

Další informace na: itvik.upce.cz

*Roman Kourek
Univerzitní konferenční centrum*

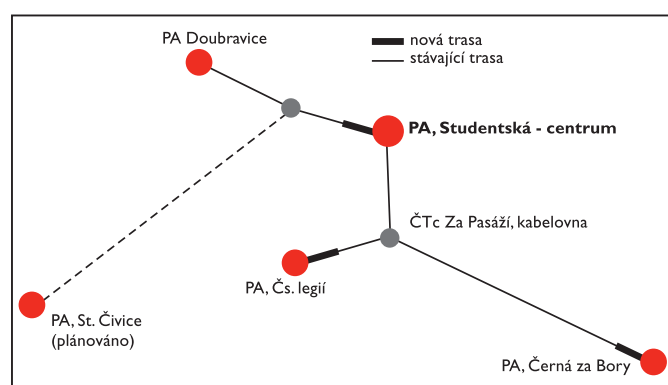

Univerzita Pardubice zajistí propojení budov optickým kabelem

Ve středu 29. března 2006 byla podepsána smlouva, na jejímž základě Český Telecom, a.s. odprodá Univerzitě Pardubice optický kabel s trubičkou umístěný ve vlastních HDPE trubkách a realizuje tím požadované optické propojení lokalit:

- Studentská 84 – centrum
- nám. Čs. legií 565
- Doubravice 41
- Průmyslová 395

schéma optické sítě

Český Telecom, a. s. zřídí k propojovaným lokalitám chybějící části kabelového vedení a napojí je do stávající infrastruktury. V kabelovém vedení bude doplněn trubičkový systém s průměrem trubičky 10 mm, do jedné z nich bude zafouknut optický kabel single mode obsahující 48 vláken, určený pro Univerzitu Pardubice. Univerzita Pardubice odkoupí tuto trubičku s instalovaným optickým kabelem a Český Telecom, a. s. navrhne propojení optického kabelu s koncovým zařízením – switchem s optickým vstupem, který bude sloužit pro do-

hled funkčnosti všech budovaných tras. Dohled a údržbu optických tras bude zajišťovat Český Telecom, a. s.

Tato smlouva je jedinečná, dosud nebylo zvykem, aby Český Telecom, a. s. zajišťoval optické propojení zákaznických lokalit tímto způsobem - odprodejem. Realizace celého projektu je plánována do konce února 2007. Univerzita získá téměř 16 km optických tras, které jí umožní kvalitní připojení jednotlivých lokalit na serverové centrum umístěné v lokalitě Stavařov na stejných rychlostech připojení jako v centru. Nejspornou výhodou tohoto řešení je minimalizace zemních prací a doba, za kterou bude projekt realizován.

Ing. Olga Klápštová,
ředitelka IC

Každá stavba má svůj základní kámen, a tak i tato má svoji základní část trubičky a optického kabelu, kterou osobně předal zástupce Českého Telecomu, a.s. account manager Miloš Krška rektorovi Univerzity Pardubice prof. Ing. Jiřímu Málkovi DrSc. po podpisu smlouvy.

studenti

Setkání studentské reprezentace s vedením univerzity

Stalo se již tradicí, že se každým rokem setkávají zástupci studentské reprezentace s vedením univerzity. Letošní setkání proběhlo v poklidné podvečerní atmosféře B-klubu v úterý 21. března.

Zúčastnili se všichni členové vedení univerzity v čele s Magnificencí prof. Ing. Jiřím Málkem, DrSc., dále paní prorektorka pro studium a pedagogickou činnost doc. Ing. Ivana Kraftová, CSc., pan prorektor pro vnitřní záležitosti doc. Ing. Jiří Cakl, CSc., pan prorektor pro vědu a tvůrčí činnost prof. Ing. Miroslav Ludwig, CSc., pan prorektor pro vnější vztahy a rozvoj doc. Ing. Milan Graja, CSc., pan kvestor Ing. Milan Bukač, také ředitelka Správy kolejí a menzy Eva Skokanová a kancléřka Ing. Valerie Wágnerová. Zástupci studentů byli přítomni v hojném počtu.

Na úvod setkání přivítal předseda SRUPa všechny přítomné a předal slovo panu rektorovi, který výše jmenované představil. Následně nás seznámil s nejbližšími plány univerzity a jejím rozvojem. Poté dal prostor pro naše dotazy, kterých bylo dostatek. Na tyto dotazy nám bylo otevřeně a s ochotou odpovídáno. Dotazy se například týkaly zahraničních studentů a jejich lepší integrace do naší akademické obce. Dále také výstavby nového kampusu zahrnujícího budovu FChT a tělocvičny. Projednávaly se dotazy týkající se studentů ÚZS, například problém praxí a nedodržování harmonogramu akademického roku, ale také nedostatečný přístup k internetu. Dozvěděli jsme se o plánovaném kvalitnějším internetovém připojení budovy FChT na nám. Čs. legií a technologického pavilonu v Doubravicích. Dále jsme byli informováni o bez-

drátovém připojení k internetu v areálu knihovny a v dalších univerzitních prostorách, které by mělo být v nejbližší době spuštěno.

Toto setkání bylo prospěšné pro obě strany. Vedení univerzity se dozvědělo o některých pro ně neznámých problémech a přislíbilo jejich řešení. I my jsme se dozvěděli mnoho zajímavých a nových informací. Hodnotíme toto setkání kladně a věříme, že bude naše spolupráce s vedením univerzity v tomto vstřícném duchu pokračovat. Toto více než dvouhodinové setkání bylo ukončeno netrpělivými zákazníky B-klubu, kteří se již dožadovali svých večerních nápojů.

Podrobnější informace o tomto setkání naleznete na univerzitních stránkách v rubrice Studentské rady Univerzity Pardubice.

*Ondřej Daněk a Dana Krejzová
za Studentskou radou UPa*

vedení univerzity při diskusi se studentskou radou ve studentském klubu B na kolejích

Erasmus ve Francii

Po krátkém zamyšlení, kde a kdy začít s vyprávěním svého příběhu, jsem si uvědomila, že všechno začalo zhruba v této době před dvěma lety.

Zprvu jsem jen tak koketovala s myšlenkou odjet do zahraničí oprášit své znalosti francouzštiny, pozapomenutého jazyka na úkor angličtiny. Pak se ke mně doneslo pár základních informací o programu Erasmus. Zabrouzdala jsem na internetu a zjistila si vše potřebné z šikovně zpracovaných stránek Oddělení mezinárodních vztahů Univerzity Pardubice, a bylo rozhodnuto. Proč to nezkusit? Mělo to však jeden malý háček, mnou studovaný obor neměl podepsanou dohodu s žádnou univerzitou ve Francii. Tím jsem se nedala odradit a sama jsem zkusila nakontaktovat moji vysněnou Université de Nantes, kde mě po prokázání zájmu a iniciativě byli ochotni přijmout do třetího ročníku na podobný obor. Moje první rada: Nevzdávat se hned v začátku, za zkoušku stojí všechno. Dál už se vše vyřešilo za přispění paní Zdeňky Kulhánkové z mezinárodního oddělení relativně hladce. Buďte však připraveni na stohy a stohy dokumentů, potvrzení, překladů, formulářů, životopisů a zvacích dopisů z univerzity, kolejí apod. Čím dříve se vším prokoušete, tím lépe. Dvojnásob to platí o kolejích, řiďte se pravidlem „Kdo dřív přijde, ten dřív mele“. Žádost o ubytování vyřizujte jako první, nepřipravte se o šanci na omezené množství krásných nových pokojů za téměř stejnou cenu jako těch starých, méně útulných, tradičních. Pojištění je snad samozřejmostí. Většina studentů cestuje s Eurolines. Dopraví Vás do každého většího města a na rozdíl od letadla přimhouří oči nad množstvím zavazadel (neznám nikoho, kdo přijel na rok s kufrem do 20 kg).

A najednou je to tu. Cizí město, cizí škola a hlavně všichni ti cizinci okolo. A zase spousta vyřizování a papírování, tentokrát jste v tom sami. Ať už je vaše jazyková úroveň jakákoliv, zahodte kapesní slovník (větší se vám jistě do kufru nevešel) a mluvejte a mluvejte, rukama i nohama. A až budete kráčet po kampusu se studentskou kartou, rozvrhem hodin, pojištěním

a nově založeným bankovním kontem, věřte, že to nejhorší už máte za sebou.

Konečně přichází nejpříjemnější období společenského družení. Nejprve okoukněte své spolubydlící, nabídněte jim třeba pardubický perník nebo panáka becherovky. Zjistěte si, kde leží Martinik a Benin, dříve, než oni pochopí, jaký rozdíl je mezi Českem a Čečenskem. Pak se zaměřte na své spolužáky, pokuste se rychle zjistit, kdo by byl ochotný jít s vámi ve dvojici či trojici do laborky či studijní skupiny, protože brzy zjistíte, že teamová spolupráce tu má hodnotu zlata. Vyberte si dobře, strávíte s nimi mnoho večerů po knihovnách a internetových sálech přípravou na různé zapeklité projekty (tvrdě známkové). Tato (ne)individuální příprava tvoří podstatnou část výuky. Ze začátku opravdu nemá cenu ležet od rána do večera v učebnicích a po nocích opisovat sešity. Dostanete se do začarovaného kruhu „Neumím, neznám, nerozumím“. Čím dříve se sociálně asimilujete, tím dříve se naučíte jazyk a tím dříve porozumíte výkladu profesorů. Kdo rád sportuje, ať se запиše na jógu či šerm, kdo rád tančí či zpívá, do univerzitního divadla, a kdo rád kláboší, ať zajde do kavárny. Nikde na sebe zbytečně neupozorňujte, nebojte se, každý na první pohled pozná, že nejste zdejší. Sama jsem zvolila tuto cestu, vyhnula jsem se tak nepříjemnostem, které zažívala moje Erasmus kolegyně z Itálie, která každému z profesorů do nekonečna opakovala, že je cizinka a ať se podle ní všichni zařídí, a dočkala se dvojí reakce, kdy polovina vyučujících zpomalila výklad na tři slova za minutu, za což ji upřímně nenáviděla celá třída, a druhá polovina kantorů na ni nechápavě kulila oči, jak je možné nerozumět jejich přednášce. Úroveň našeho školství je z hlediska kvant informací a potenciálu studentů velmi vysoká. Ať už jste premiant, průměrný student či flákač, oproti našim západním kolegům máte jednu obrovskou výhodu. Umíte se učit. A většinou velmi efektivně. Ano, mám na mysli celá ta šílená skripta vzorečků, nacpaná do hlavy za jediný týden před zkouškou. Tak přesně

to po vás nikdo nebude chtít. Budete se muset naučit jinému způsobu učení, jinak nebudete schopni složit ve třech dnech 7 zkoušek. Zjistíte, že odříkávat pasáže z učebnic vám dobrou známku nezajistí. Řešením je brát vážně všechny zadané projekty a soustavně se připravovat na semináře, v nichž se vás budou ptát na váš názor (ne na citáty z učebnice). Odhodte stud, protože každý názor je dobrý, správný i chybný, naučíte se zamýšlet se nad myšlenkami vašich kolegů a hlavně nad vaším oborem a tím, co studujete. Celý život jsem se vždy poctivě naučila, co mi kdo řekl. Výborně jsem odmaturovala a dostala se na dobrou školu. Ale až během mého studia ve Francii mi došlo, co bych jednou chtěla dělat a co za dovednosti a vědomosti k tomu budu potřebovat. A až tam mi také došlo, že mnou nenáviděné předměty k nim třeba patří. Díky tomu se mi už nemůže stát, že si navolím předměty jen podle toho, že z nich budu mít na konci semestru dobré známky.

Jistě se mezi vámi najdou tací, kteří už od střední školy přesně věděli, co chtějí, a přímočaře si za tím šli. Ale troufám si tvrdit, že naprostá většina z vás dnes dělá něco jiného, než co si před lety naplánovala. A jistě jste se museli těžce přeorientovat a teď třeba litujete, že jste to netušili dřív. Tady totiž vidím největší výhodu tamního studia, donutí vás zamyslet se mnohem dříve, než je to nutné. Pomůže vám větší volnost při výběru modulů pro vaši formaci a dřívější styk s praktickým světem formou pracovních seminářů, stáží a profesio-

nálních projektů. Donutí vás narušit tu imaginární bublinu studentského života. A hlavně vám zvýší sebevědomí, bez kterého se dnes na trhu práce neobejdete. Tohle a ještě mnohem víc vás může univerzita naučit, stačí jen otevřít oči. Mým cílem bylo a je podělit se s vámi o zážitky z Erasmus pobytu. Nechci a nebudu zde porovnávat naše a cizí školství či konkrétní univerzity. Vy si totiž nevybíráte tu či onu školu, pouze se možná rozhodujete, zda vyrazit, či nevyrazit na rok na zkušenou. Uvědomte si, že tuhle možnost dostáváte jen v tomto jediném období života, že se vám nabízí lidé ochotní vám jakkoliv pomoci a finanční dotace, bez níž je pro většinu z nás podobná zkušenost naprosto nereálná.

Změní se vám život, buďte na to připraveni. Nemám na mysli jen akademickou stránku, změňte se vy sami. Každý si odnese něco trošku jiného, ale nevím o žádném z mých erasmáckých kolegů, který by mohl tvrdit, že odjel a za pár měsíců se vrátil do naprosto shodných životních i myšlenkových kolejí. Mít tu šanci znovu, neváhala bych ani vteřinku. Je toho tolik, co bych vám ještě chtěla vyprávět, nejlepší radou však zůstává vyjet a na vlastní kůži si zažít vlastní zážitky. A až to uděláte, věřte že vám budu tiše závidět. A po návratu si zkuste vzít papír a shrnout Erasmus pobyt do dvou stránek. Hodně štěstí.

Pavla Zezulková

studentka 3. ročníku oboru Klinická biologie a chemie FChT

Australské školy nabízely možnost studia

Dne 9. března 2006 proběhla na naší univerzitě ve foyeru Auly Arnošta z Pardubic prezentace zástupců australských škol. Jedinečnou příležitostí promluvit si osobně o možnostech studia v Austrálii přímo s šesti zástupci devíti australských škol univerzitního typu, vyšších odborných škol a škol specializovaných na výuku obecné i odborné angličtiny využila asi padesátka studentů univerzity. K dispozici byly informační materiály, kde byly popsány jednotlivé studijní programy a jejich podmínky. Otevřenost a vstřícnost Australanů překonala počáteční rozpaky a ostych některých příchozích studentů, a tak ze setkání mnozí odcházeli s myšlenkou na získání autentických australských zkušeností.

Podle sdělení honorárního konzula Australského společenství v České republice Ing. Petra Vodvářky, který se akce

osobně účastnil a který je mimo jiné absolventem pardubické vysoké školy (tehdy ještě Vysoké školy chemicko-technologické v Pardubicích - předchůdkyně Univerzity Pardubice), je studium na australských školách mezi českými studenty stále oblíbenější. V současné době na nich studuje přes 5 000 českých a slovenských studentů, což je vysoký evropský nadprůměr, a jejich počet se neustále zvyšuje. Studium je zde levnější než v jiných zemích a je atraktivní i proto, že studenti mají možnost legálního přivýdělku, což jim umožňuje ve velké míře pokrýt náklady na studium i pobyt.

Ing. Jitka Genserová

Oddělení mezinárodních vztahů UPa

Pomoc Africe

Již jednou jsme v univerzitním zpravodaji informovali o aktivitě studentek Fakulty ekonomicko-správní Terezy Kvasničkové a Miroslavy Machové, které pomáhají v mezinárodním dobrovolnickém projektu humanistického hnutí kampaň lidské podpory. Jejich aktivita neustává, a tak děvčata již podruhé uspořádaly sbírku léků a psacích potřeb pro děti v Guinei. Tentokrát však její výtěžek předávala Tereza Kvasničková v Guinei osobně. V polovině listopadu odcestovala do Conakry - hlavního města Guinei, kde na ni již čekali gui-

nejší koordinátoři. Během tří týdnů v Africe se nezastavila, denně navštěvovala školy, nemocnice, rodiny a projekty místních koordinátorů.

Vyzpovídala jsem Terezu po jejím návratu zpět, a zde jsou její pocity z cesty:

Tak už jsem týden zpátky v České republice a pomalu si zvykám na místní „normální“ život. Nejsou zde děti, které křičí „fote“ (bělochu), když mě vidí, nepodávají mi ruce. Nevidím ty rozzářené obrovské oči a smějící se tváře. Nikdo se mě několikrát neptá, jak

Tereza Kvasničková s malou guinejskou holčičkou

•
Tereza Kvasničková na návštěvě v guinejské rodině

se mám, jak se má moje rodina. Nejezdím v 7 lidech v taxících. Jsem v České republice.

Ty 3 týdny v Conakry utekly tak rychle, ani se mi tomu nechce věřit, že to byly tři týdny. Ale když trávíte celé dny ve školách, a ty jsou po celé Conakry, pak se k tomu přidají návštěvy projektů místních koordinátorů, zajišťování pobytu v nemocnici pro nemocného Moribu a další a další věci, uteče to jako voda. Osobně pro mě to byl krásný zážitek a ohromná zkušenost. Člověk začne vidět svět jinak. Začnou mu připadat věci, které každodenně řeší

jako maličkosti, a také si víc váží obyčejných věcí - obyčejných pro nás.

Tereza se o své dojmy z cest chtěla podělit i se studenty Univerzity Pardubice a zároveň jim přiblížit život dětí v Africe. V prosinci proto uspořádala besedu pod názvem „Život v Conakry“, kde popisovala na jednotlivých velmi zdařilých fotografiích průběh a smysl svého pobytu v Africe. Besedu doplnila i ukázkami afrických suvenýrů, které si přítomní mohli zakoupit.

Ivana Veselá
Informační a poradenské centrum FES

Studentské plesy opět dva...

rektor zahajuje ples studentů UPa

Počty vysokoškoláků rostou, a tak se není co divit, že se pořádají plesy hned dva a o oba je velký zájem. I letos se ABC klub na Olšinkách zaplnil tance - a zábavy chtivými studenty i některými pedagogy a zaměstnanci rektorátních útvarů.

Všichni se určitě dobře bavili a tančili, a to nejen díky dobré muzice, připravenému programu a moderátorům.

První ples v sobotu 25. února zahájil nový rektor univerzity prof. Málek, se kterým si hned porozuměla průvodkyně večerem Jana Baťková, studentka Fakulty ekonomicko-správní.

Druhým večerem v pátek 10. března provázeli Marek Gál z vysokoškolského klubu A a Jakub Hříb z Filozofické fakulty, který našel nečekaně svoji moderátorskou kariéru v pardubické redakci Českého rozhlasu poté, co tak zdatně moderoval zahájení loňského Majálesu na nám. Čs. legií, že si jeho dovedností „profesionálně“ všimla redaktorka Českého rozhlasu Pavla Kociánová a pozvala jej ke spolupráci... Mimo jiné, král loňského Majálesu - král Michal I. Spravedlivý - sestoupil z trůnu a obsluhoval občerstvující se plesající lid...

K tanci hrály Ego Retro Music z Jičína a Chorus a nechyběla diskotéka DJ DAKR na prvním plesu a DJ Váňa na druhém a těmi nejlepšími tanečníky byli členové tanečního klubu LIFE, kteří v pravidelných intervalech předváděli ostatním, jak se má správně tančit. Ti ostatní si to ale moc nepamatovali a tančili si po svém, vesele a spontánně...

Vicemiss Academia na plese ....

Průvodkyně prvním plesovým večerem v „eye catching“ modelu pražské módní návrhářky Kateřiny Britaňákové - v šatech, které byly vyrobeny celé z papíru - korzet z novin

moderátorka I. plesu Jana Baťková

a zbytek šatů z papírových kapesníků - našťastí vydržely ...

Odvaha studentce evidentně nechybí, neboť se úspěšně probjovala mezi desítku finalistek o titul Miss Academia a 5. dubna na pořádající Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně zabodovala:

6. 4. 2006 Zlínské noviny str. 1 - **Miss Academia studuje ekonomii** a revue.iDNES.cz **Revue/Miss a modelky:** Zlín *Jubilejní desátý ročník soutěže o nej... vysokoškolačku má svou královnu.

Miss Academia 2006 se stala studentka VŠE Praha Eva Čerešňáková. **První vicemiss je Jana Baťková z pardubické univerzity** a třetí nejkrásnější vysokoškolačku byla zvolena studentka

Fakulty tělesné kultury Univerzity Palackého v Olomouci Barbora Mošová. Ta převzala i korunku Miss Press.

Během soutěžního večera, jenž se nesl v duchu oslavy, musely dívky přesvědčit porotu o svých kvalitách ve čtyřech disciplínách. Mezi nimi nechyběla ani přehlídka v plavkách. Dívky předvedly také volnou disciplínu. Porotci však hodnotili nejen šarm a krásu, ale také inteligenci a vtip dívek. Večerem prováдел moderátor Tomáš Krejčíř a herec Městského divadla ve Zlíně Zdeněk Julina.

Akce se poprvé konala v roce 1997 v rámci reprezentačního plesu zlínské fakulty technologické.

(vw)

Soutěž pro studenty vysokých škol

Nadace rozvoje občanské společnosti (NROS) vyhlásila již čtvrtý ročník soutěže „Přemýšlejme o Evropě a její budoucnosti“. Soutěž je určena jak českým, tak zahraničním vysokoškolákům, kteří se do ní mohou zapojit tím, že napíšou esej na téma, které organizátoři soutěže zvolili pro daný rok. U jejího zrodu stáli před čtyřmi lety dr. Ladislav Čerych, člen správní rady NROS, a prof. Jiří Musil, člen Centra pro sociální a ekonomické strategie (CESES) Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy.

Záměrem obou iniciátorů bylo především podpořit zájem mladé generace o problematiku Evropské unie. Na čtyři výherce soutěže čekají lákavé finanční ceny – 20 000 Kč za

první místo, 10 000 Kč za druhé a po 5 000 Kč za třetí a čtvrté místo.

Soutěžní témata se jako každý rok točí kolem evropské spolupráce a reagují na aktuální dění v EU. Letos se proto bude řešit především krize evropské integrace, o které se mluví například v souvislosti s neúspěchem euroústavy. Součástí letošního zadání je také role občanské společnosti v překonávání této krize. Soutěž probíhá až do 15. prosince 2006 a vyhlášení vítězů a udělení cen proběhne 23. ledna 2007.

Více informací o soutěži lze najít na webových stránkách NROS www.nros.cz v sekci Aktuality.

kultura

Poznej historii Pardubic

Takto se jmenuje nový program, který letos pro veřejnost připravilo Východočeské muzeum v Pardubicích. Je to cyklus deseti přednášek a 6 exkurzí po historické části města, které jsou rozděleny do dvou semestrů. První („letní semestr“) začal 22. února a skončil 2. dubna, druhý („zimní semestr“) proběhne od 4. října do 25. listopadu. Přednášky, ve kterých bude podán výklad o dějinách Pardubic a nejbližším okolí od pravěku do poloviny 20. století, vede spolu s exkurzemi ředitel muzea PhDr. František Šebek, dvě přednášky přednese prof. PhDr. Petr Vorel, CSc., proděkan Fakulty filozofické Univerzity Pardubice.

Přednášky se konají vždy ve středu od 18:00 hodin v přednáškovém sále muzea na zámku (budova č.p. 2), exkurze vždy

v sobotu dopoledne. Přednášky a exkurze jsou přístupné i jednotlivě (vstupné 20 Kč), avšak muzeum nabízí vážným zájemcům předplatně na celý kurz, které bude sloužit též jako volná vstupenka k prohlídce expozic a výstav muzea po celý rok 2006. A nejen to. Absolventi tohoto cyklu se budou moci přihlásit ke zkouškám, po jejichž úspěšném absolvování obdrží od Východočeského muzea osvědčení „Průvodce města Pardubic“. Bližší informace o tomto programu lze získat v pokladně muzea na zámku nebo na internetových stránkách Východočeského muzea www.vcm.cz.

PhDr. František Šebek
ředitel Východočeského muzea v Pardubicích

42. výstava v Galerii Univerzity Pardubice

STANISLAV MALÝ

– objekty, texty, koláže

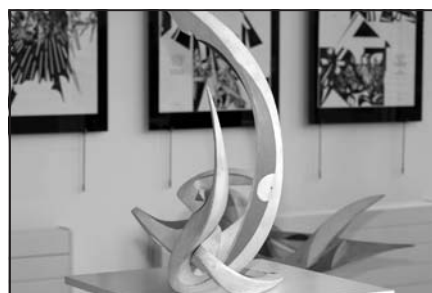
Poznámky k sochařským objektům Stanislava Malého

Mgr. Pavel Panoch:

Pierre Teilhard de Chardin definoval umění jako „formu, již ve světě nabývá ten zvláštní přebytek hmotě uniklé energie, který charakterizuje lidství“. Právě dojem nezdolné a přitom s jasným záměrem organizované energie je primárním pocitem, jenž se nám vybaví při pohledu do interiérů stodol a půdních prostor vesnické usedlosti v obci Vysoká, kterou si jako svůj venkovský azyl zvolil již bezmála před čtvrtstolím pardubický sochař Stanislav Malý. Společenství desítek dřevěných soch, rozestavených volně na podlahách, opřených o sebe navzájem nebo zaklíněných do trámů, tu není zjevně rozmístěno nijak nahodile. Program jejich rozmístění, usilující alespoň v sekvenci zachytit vření energie v její zárodečné podobě, podléhá závaznému klíči intuíce a zachovává si svou vnitřní proměnlivost a neukončenost. Prchavé křivky stínů soch se tu navzájem mísí, prolétají, uzlují a hned zase tříští pod nárazem měnícího se světla, které sublimuje jejich hmotu do zdánlivě beztlížných stavů.

Zatímco raný novověk si hmotu neměl představit jinak než jako pasivní substanci vyplňující prázdnotu, půdní instalace Stanislava Malého navazují svým pojetím na idealismus středověku, v němž byly gotické katedrály stavěny tak, aby z vnějšku pronikající světlo zmnožovalo na maximum subtilitu veškerých hmotných architektonických článků chrámových vnitřků. V korespondenci s teologickými spekulacemi a naukou o světelné metafyzice se tím vytvářela iluze, že hmotu sama se chová jako světlo, pojímá veškerý prostor a obaluje šerosvitnou aurou všechna neprůhledná tělesa.

Obdobně jako bylo pro citovaného francouzského myslitele střelkou kompasu jeho celoživotního díla hledání místa člověka v přírodě, realizuje Stanislav Malý ve své práci se dřevem a kamenem úporné snažení o rekonstrukci kosmického Řádu. Původní odlesk tohoto nadlidsky chápaného principu harmonie se promítá i do nejdrobnějších jevů, věcí a materiálů, které pozemský lidský život v nespočtu možných podobách obklopují a doprovázejí, ale jeho matrice jako by byla zaváta nánosem

každodenních skutků, jednání a gest, postrádajících skutečnou spirituální dimenzi.

Vnitřně osamocená snaha o nápravu těchto poměrů, vytčená Malým jako osobní disciplinovaný závazek a realizovaná poté za podmínek blízcích se dobrovolné klauzury, mířila hlouběji než k závoji estetické výtvarné kreační a přivedla proto sochaře k existenciálnímu rozjímání stranou výtvarných sdružení a tím také k dobrovolně přijímanému statutu sochařského solitéra.

Bohatý zdroj inspirace svých nejstarších dřevořezeb našel Malý ve světě dávnověké „irokeltštiny“, tvarové tkáně s anglosaskými kořeny. Rané práce ztvárňovaly obvykle tradiční křesťanská témata pojednaná v souvislé zvěti organického ornamentu nebo stylizovaného listoví. Tvarová artikulace těchto rozvilin připomínala roztékající se štukovou matérii světeckých statuí a reliéfů domovních fasád východočeského měšťanského rokoka, s nimiž se sochař při své mnohaleté restaurátorské praxi dodnes zblízka setkává. Další krok k nemetické formě představovaly skupiny do krajiny rozestavených „menhirů“ – jednoduše upravených kmenů s prořezy a do nich vráženými klíny. Sošná statika jejich monolytických objemů byla později nahrazena iluzivní dynamikou skulptur biomorfních tvarů, jejichž měkká tvárnost a vláčná ohybnost s dutinami a průrvami vyplněnými oválnými formami čočkovitých plodů a semen odkazovala k archetypální plodivé symbolice. Rozestavení těchto objektů, které evokovaly fantomatické bytosti z horečného nočního snu, před horizont polních dálav ještě umocnila jejich emotivně silný výraz.

Jak poznamenal již Kurd Badt: „Lidská intence nechce napodobovat přírodu, jejím cílem je idea životní plnosti pramenící z duchovnosti. Život, který se vyjadřuje v plastických dílech, není v žádném případě druhem reprodukce přírody, nýbrž duchem, který míří ke ztělesnění živoucího ducha, a v jeho dílech se nachází jen tolik přírody – a jen takovým způsobem – kolik to vyžaduje a připouští ztělesnění duchovní životnosti.“ Ve stopách předešlých slov se Stanislav Malý důsledným krokem vydal na cestu sochařské abstrakce. Za přechodové práce je možno označit skulpturu „Moby Dick“ (1983-1984) s tvarovou oproštěností v podobě rybího skeletu a cyklus vějířovitě do plochy rozprostřených objektů pracovně označovaných jako „Hnízda“, které předznamenaly chystanou razantní proměnu morfologie. Soustředění na postupnou redukci hmotné esence došlo až k fázi, kdy z dřívějších objemů soch zůstaly vyrýsovány jen útlé kontury, které se rázem ostřily a špičatily. K posílení animální vitality a exprese těchto vratce působících konstrukcí došlo důležitou komponentou barevných nátěrů s převládajícím modrým akordem, jenž je snad ze všech barev nejvíce schopný vyvolávat pocit hloubky a ve svých nejtmačejších odstínech se podobá „hlubokým tónům varhan“ (Wassily Kandinsky), postupně doplňovaným červenou a bílou.

Komorní rozměry skulptur nahradily časem monumentální formy venkovních plastik. Tato gigantická origami – křehké skládanky, jejichž účinek zajišťuje elementární souzvuk daný formou, barvou a světlem ve vzájemných relacích, se tyčí svými hroty proti nebi. Ať v nich již naše nepokojná imaginace vidí zpředměťující siločáry energetického proudění éteru, solární amulety nebo pokus o fragmentální organizaci onoho všepohlcujícího chaosu kolem nás do architektonických útvarů, je jisté, že se jedná o formace bytostně čisté tvarové poezie.

Rodokmen tohoto svébytného „organického konstruktivismu“ Stanislava Malého by nebylo patřičné spojovat ani s impulsem evropského uměleckého modernismu (Malevičův suprematismus), který byl založen na vizuální manifestaci bezpředmětných forem, ani s dekonstruktivistickými trendy západoevropského filosofického myšlení nebo módní praxí soudobého nábytkářského designu navazujícího na šikminy a ostrohrannost kubismu, přestože existence jejich vzájemných příbuzných rysů je nesporná.

Neortodoxní pouť Stanislava Malého do náruče produhovnělé sochařské abstrakce totiž vyrůstá z ryze osobních kořenů a motivací a vnitřně se jeví natolik sourodá, že ve svém úhrnu nepostrádá mnohovýznamovou hloubku a čistotu mýtu.

Úvodní slovo Mgr. Panocha otevřelo již 42. výstavu v Galerii Univerzity Pardubice, tentokrát představující fragment z tvorby - objekty, texty a koláže - STANISLAVA MALÉHO, absolventa Akademie výtvarných umění v Praze (1965 - 1971), který žije a pracuje ve Vysoké u Litomyšle a věnuje se též restaurování kamenných soch.

Výstava potrvá až do 31. května.

(vw)

Představujeme aqua aerobik

Chtěli byste zažít stav beztlíže? A proč ne. Nemusíte se kvůli tomu stát kosmonautem nebo kosmonautkou. Stačí ponořit se pod vodu, která nadnáší až 90 procent tělesné hmotnosti a funguje jako přirozený a pohodlný polštář. Pokusíme se trochu představit „něco“, co už na naší univerzitě funguje dva roky, a něco, co by možná stálo za to zkusit.

Aqua aerobik je příjemné cvičení aerobního charakteru, které probíhá ve vodě. Toto cvičení je zaměřeno na žádoucí tvarování těla, redukci váhy a samozřejmě v neposlední řadě také na zvýšení fyzických schopností cvičících. Tohle vše nabízí Katedra tělovýchovy a sportu, prostřednictvím asistentek v plaveckém areálu v Pardubicích dvakrát týdně pro studentky, studenty, ale i zaměstnance univerzity. Budu tedy pokračovat v pěni chvály na „AQUA“.

Vodu lze považovat za dokonalý posilovací stroj. Při pohybu ve vodě totiž odpor vody působí proti tělu ve všech směrech. Odpor vody je podle odborníků v závislosti na rychlosti prováděného pohybu 4 až 42 krát vyšší než odpor vzduchu, a tím zvyšuje intenzitu cvičení a současně masíruje svaly těla. Vodní prostředí má také příznivé účinky na páteř a pohybovou soustavu, je pro tělo daleko šetrnější než ostatní formy cvičení. Oproti ostatním formám aerobiku je to cvičení bez jakýchkoliv otřesů, a tím nejúčinněji chrání a zároveň posiluje nejen klouby, ale i kardiovaskulární systém cvičících.

Pokusím se ještě v krátkosti uvést několik argumentů, proč bychom měli aqua aerobik zkusit: Asistentky katedry vedou hodiny tak, aby každá cvičenka (samozřejmě i cvičenec) byla schopna hodinu bez problémů zvládnout, aby cvičení bylo pro každého zároveň příjemným prožitkem. V průběhu hodiny si každý může zvolit své vlastní tempo a rozsah prováděných cvičení tak, aby to například odpovídalo zdravotnímu stavu, příjemným pocitům i fyzickým

předpokladům každého. Současně tak mohou hodiny „AQUA“ absolvovat i méně fyzicky a pohybově zdatné studentky.

V závěru svého představování se pokusím shrnout přednosti aqua aerobiku do několika bodů:

1. Nedochozí k přetěžování kloubů ani páteře.
2. Redukce váhy může být při „AQUA“ až 4 x rychlejší než při cvičení na suchu.
3. Cvičení a pohyb ve vodě navozuje fyzické i psychické uvolnění a příjemné prožitky.
4. Cvičení ve skupině je zábavné, zlepšuje pocit sama ze sebe a navozuje pozitivní myšlení.
5. Odpor vody umožňuje trénink svalové síly i vytrvalosti zároveň.
6. Cvičení ve vodním prostředí má výrazné rehabilitační účinky na poúrazové stavy apod.
7. Díky tlaku vody na povrch těla dochází při cvičení zároveň k masážnímu efektu, který přispívá k lepšímu odbourávání podkožního tuku, formování postavy a k prevenci celulitidy.
8. Nikdy nedochozí k přetížení svalů.
9. Cvičení ve vodním prostředí upravuje a zlepšuje flexibilitu pohybového aparátu, svalový tonus, vyrovnává svalové dysbalance.
10. Jednoduché začlenění jedinců různé výkonnosti i pohybových zkušeností.
11. Maximální tepová frekvence je v průběhu cvičení ve vodě o 10 - 15 % nižší než na suchu, což je velmi pozitivní pro kardiovaskulární systém.
12. Voda odvádí 25 krát více tepla než plynné prostředí (nepotíme se) - také výhoda.

Co udělat proto, abyste tohle vše pocítili na vlastním těle? Přijít do pardubického plaveckého areálu (skokanský bazén) v době, kdy aqua aerobik probíhá – zjistíte na nástěnkách nebo na internetové adrese katedry tělovýchovy a spor-

před cvičením ve vodě je vždy svižná a důkladná rozcvička

cvičení ve vodě je náročné, a tak některé cvičenky „lapají po vzduchu“

toto není mávání na fotografa, ale jeden ze cviků ve vodě (nad vodou)

tohle jsou naše cvičitelky aqua aerobiku Mgr. Pavla Kadeřávková a Mgr. Eva Čaladi

tu, vzít plavky (nejlépe jednoduché), osušku a začít cvičit. Těšíme se na vás.

PhDr. Jaroslav Friedrich
vedoucí Katedry tělovýchovy a sportu UPa

Nová éra na katedře tělovýchovy a sportu – florbal-ženy

Ač se to zdá neuvěřitelné, přesto se to stalo.

Naše děvčata zapálená florbalovým nadšením se zúčastnila florbalové kvalifikace na akademické hry a sehrála v Praze oblastní přebor ve florbale žen. Nechybělo mnoho a mohla odjet do Brna a sehrát další utkání.

Již při vstupu do haly se nás soupeři evidentně zalekli. Jejich první otázka byla, kolik našich hráček hraje I. ligu a za jaký tým. Toto číslo jsme před nimi samozřejmě utajily. Jen je škoda, že jejich týmy byly složené právě z ligových hráček.

První zápas jsme sehrály s Vysokou školou ekonomickou v Praze, pozdějším celkovým vítězem. Děvčata podala maximální výkon, absolutně na úrovni soupeře. Škoda, že naše marnostka byla tak veliká, že sehrání děvčat na trénincích se tady nedalo uplatnit. Právě v prvním zápase jsme zkoušely varianty nejlepších útoků.

Po hodinové pauze, kdy jsme zhlitly nějakou čokoládu a namasírovaly nohy, nás čekal další těžký soupeř. Byla to děvčata Univerzity Karlovy. Tento nejtvrdší zápas se nejvíce podepsal na těle našeho týmu. Dívky byly samá modřina. Lítal přes mantinel, padaly na lokty i na hlavu a rozhodčí nepískali a nepískali. Statečně jsme bojovaly, přesto nás Univerzita Karlova přehrála.

Poslední pauza byla ve znamení taktických rad, pokynů pro obránce i pro útočníky. Nejobávanější soupeř celého turnaje – Technická univerzita v Liberci. Tolik jsme se celou dobu bály a nakonec jsme s nimi sehrály nejvyrovnanější zápas. Bojovaly jsme tělem i duší. Veronika Jurková ve snaze udělat všechno, aby nepadl gól, hodila hokejku a? Bylo z toho trestné střílení. Klára Novotná (brankářka) zůstala na celé ploše úplně sama. Proti ní nastoupila nejlepší střelkyně Liberce. Střelkyně nastoupila se suverenitou na hřiště a? Nedala. Klára nájezd vychytala. Vlna radosti byla obrovská. A tak i tento, sice prohraný zápas měl velkou chvíli.

Hodnocení družstva bylo nejen ode mne, ale i od trenérů soupeřů DOKONALÉ. Děvčata sehrála vysoce kvalitní zápasy, podala maximální výkon a hrála i dobře takticky. Překvapi-

la soupeře svou hrou a nadchla všechny, kdo jejich hru mohli sledovat. Děkuji celému týmu za podaný výkon.

Celkové umístění:

1. Vysoká škola ekonomická Praha
2. Univerzita Karlova Praha
3. Technická univerzita Liberec
4. Univerzita Pardubice

Hráčky:

Brankář : Klára Novotná (FChT/1).

Kapitán: Lenka Chromčáková (DFJP/4).

Útok: Bušovská Martina (FF/2), Šerá Eliška (DFJP/2), Jemelková Šárka (FES/1), Kvapilová Míša (FChT/2), Jurková Veronika (FF/1), Nováková Lenka (DFJP/2).

Obrana: Nemcová Martina (FF/2), Sehnoutková Denisa (FES/4), Cyrusová Káťa (FF/5), Kulhavá Martina (FF/5), Grunerová Markéta (FES/3).

Mgr. Eva Čaladi

Katedra tělovýchovy a sportu UPa

Letos již pošesté

Jak psát o 6. ročníku turnaje „O pohár USK“ a neopakovat se. Již šestý ročník turnaje ve volejbale zaměstnanců naší univerzity, pořádaný Univerzitním sportovním klubem, se letos konal ve třetím únorovém týdnu v našich tělocvičnách. Letos již pošesté se také spekovalo, kdo tento turnaj vyhraje tentokrát. Celkem čtyřikrát jej již vyhrálo družstvo Fakulty chemicko-technologické. Také letos nastoupilo její „A“ družstvo v nejsilnější sestavě, a tak již

před začátkem bylo toto družstvo horkým favoritem.

Turnaj se hrál ve dvou dnech. Také již tradičně byla zúčastněná družstva (bylo jich letos šest) rozložena do dvou skupin, ve kterých sehrála systémem každý s každým první část turnaje. Druhý hrací den již hrála jen dvě neúspěšnější družstva z každé základní skupiny, která vytvořila finálovou čtyřku. V té se opět hrálo systémem každý s každým, jen s tím rozdílem, že se vzájemná

šťastný kapitán družstva FChT přebírá vítěznou trofej

utkáni ze základní skupiny započítávala do finálové části.

Dvě družstva do soutěže vyslala jen Fakulta chemicko-technologická, což svědčí jednak o tom, že tato fakulta oprávněně a dlouhodobě vyhrává soutěž Standarta rektora o nejlepší fakultu naší univerzity ve sportu, a také o tom, že právě na tuto fakultu pronikají informace o sportovních akcích pořádaných na univerzitě nejvíce. Obě skutečnosti si zaslouží ocenění.

A jak vše letos dopadlo. O vítězích jsem již psal, a tak jen pro pořádek uvedu kompletní výsledky letošního turnaje.

1. místo Fakulta chemicko-technologická „A”
2. místo Fakulta chemicko-technologická „B”

3. místo Fakulta ekonomicko-správní
4. místo Fakulta filozofická
5. místo Dopravní fakulta Jana Pernera
6. místo Rektorát

Co napsat na závěr. O atmosféře akce vypovídá dobrá nálada, která během turnaje v našich tělocvičnách panovala. O legraci s nadsázkou nebyla nouze. To vše přispělo k tomu, že se letošní ročník turnaje vydařil nejen po sportovní stránce, ale že opět přispěl ke vzájemnému poznávání zaměstnanců naší univerzity. Už to samo o sobě stojí za to příští ročník uspořádat znovu.

*PhDr. Jaroslav Friedrich
vedoucí Katedry tělovýchovy a sportu UPa*

družstvo Fakulty ekonomicko-správní (tradiční sestava již několik let) bylo letos opět úspěšné

osobnosti

Happy Birthday aneb jak se slaví na KBBV

Nemine měsíc, aby na katedře biologických a biochemických věd nebyl důvod k oslavě. V listopadu roku 2005 se celá katedra sešla na oslavě významných kulatých narozenin paní doc. MVDr. Jaroslavy Mazurové, CSc. Hned poté v prosinci slavila i paní doc. Ing. Jaroslava Vytřasová, CSc. Kolikáté narozeniny to byly, to neprozradím, ale důvod k pořádné oslavě to byl. Popřát s velikou kyticí přišli oběma kolegyním nejen členové mateřské katedry, ale i kolegové a přátelé analytici. Ještě že má katedra tak velikou posluchárnu.

Tento výčet oslav ale nekončí. Právě v letošním roce slaví katedra biologických a biochemických věd již 10 let od svého založení. Ano, už je to opravdu celá jedna dekáda, kdy se oddělení klinické biologie a chemie, původně spadající pod katedru analytické chemie, vyčlenilo a stalo se novou samostatnou katedrou. Jak již možná někteří z vás víte, na katedru pravidelně dochází hlavně studenti bakalářského oboru Klinická biologie a chemie a dvou magisterských oborů Analýza biologických materiálů a Hodnocení a analýza potravin. Všechny tyto studijní obory jsou mezi maturanty velice oblíbené, a tak počet přijímaných studentů rok od roku stoupá. Již v roce 2004 počet studentů přijatých do prvního ročníku překročil magické číslo 100. Protože pověst o odborné kvalitě našich absolventů je více než dobrá, stoupá rok od roku také zájem o absolventy. Studenti nacházejí uplatnění nejen v klinické praxi, ale i na pracovištích Akademie věd ČR a dalších výzkumných ústavů.

Možná se ptáte, čím je to zásluha a kdo se nejvíce zasloužil o dobrou pověst katedry. Nepochybně je to výsledek kolektivní dlouhodobé práce všech zaměstnanců katedry. Nemohu ale nevyzdvihnout zásluhy tří významných osobností. Osob-

ností, které se nesmazatelně zapsaly do historie této doposud mladé katedry.

Jako prvního chci jmenovat pana prof. Ing. Jaroslava Churáčka, DrSc., který stál u zrodu katedry i u zrodu nových studijních oborů. Díky jeho odbornému rozhledu, jeho entusiasmu a elánu byl na fakultě zaveden nový velice perspektivní obor Analýza biologických materiálů. Inicivoval a podporoval vznik nové katedry nejen na úrovni fakultní a univerzitní. Svým optimismem a neutuchající energií výrazně ovlivnil všechny zakládající členy katedry a i mě samotnou. Ačkoliv byl stále vedoucím katedry analytické chemie, držel i nadále ochranou ruku nad svými „biology”. S láskou a nezměrnou úctou na něj dodnes vzpomínám.

Další osobností, která se nejvíce zasloužila o současný vzhled a pověst katedry, je paní doc. MVDr. Jaroslava Mazurová, CSc. Paní docentka zastávala po celou dobu deseti let existence katedry funkci vedoucí. Právě jejím úkolem bylo přesvědčit vedení fakulty o významu nového studijního oboru, o skladbě předmětů a vyváženosti studia, o personálním zabezpečení všech podoborů, o nezbytné finanční podpoře nového pracoviště a o investicích na přístrojové vybavení. Paní docentka se úkolu zhostila s nezměrným úsilím a navzdory některým pesimistům své plány úspěšně realizovala. Důkazem toho je katedra, kde každoročně zahajuje studium více jak stovka studentů prvního ročníku, úspěšně ukončí v průměru 60 studentů bakalářské studium a svoje diplomové práce ročně obhájí 30 magistrů. Katedra se již i za tak krátkou dobu profilovala i v oblasti výzkumu. Ačkoliv průměrný věk pedagogů na katedře je pouhých 38 let, jsou členové katedry i úspěšnými řešiteli a spoluřešiteli výzkumných projektů jak u nás, tak

(zleva) doc. Vytřasová, doc. Bílková a doc. Mazurová v průběhu oslav

i v zahraničí. Výsledky jejich výzkumu jsou každoročně prezentovány ve vysoce renomovaných odborných časopisech a na mezinárodních konferencích.

Třetí, ne však významem poslední osobností je paní doc. Ing. Jarmila Vytřasová, CSc., která jako jeden ze zakládajících členů katedry zaváděla na katedře výuku mikrobiologie. Jen ten, kdo někdy stál u zrodu nového oboru na pracovišti, kdo zaváděl výuku nové specializace na vysokoškolské úrovni, kdo začínal svůj výzkum ve čtyřech holých zdech, dokáže náležitě ocenit, s jak těžkým úkolem se paní docentka Vytřasová dokázala poprat. Její povinnosti nekončily přednáškami a výukou laboratorních cvičení v předmětech Obecná mikrobiolo-

gie a Mikrobiologie potravin. V počátku samostatné katedry jako jediný specialista v oboru vytyčila výzkumný program skupiny mikrobiologie potravin a garantovala jeho realizaci na vysoké odborné úrovni. Výzkum i výchova mladých specialistů v oboru úspěšně pokračuje i nadále, to dokazuje mnoho společných projektů s renomovanými pracovišti u nás v Čechách, v Evropě i za oceánem.

Protože jsem od svého nástupu na katedru sdílela s paní docentkou Vytřasovou kancelář, byla jsem jejím tichým pozorovatelem a obdivovatelem. S jakou grácií a úsměvem zvládala všechny své povinnosti. Mnohokrát jsem u paní docentky Vytřasové čerpala inspiraci a radu, a jistě jsem nebyla sama. Její práce pedagogická i výzkumná zaslouží obdiv a je vzorem pro ostatní.

Jako dlouholetý člen katedry mohu prohlásit, že výsledkem tvrdé a zodpovědné práce paní docentky Mazurové jako vedoucí katedry a paní docentky Vytřasové jako její zástupkyně je dnes plně fungující katedra. Katedra vysílající do praktického života každým rokem desítky specialistů v oboru Analýzy biologických materiálů. Na Fakultě chemicko-technologické fungují mimo jiné dva nové obory, obor Mikrobiologie potravin a obor Klinická mikrobiologie. Domnívám se, že už to je pádný důvod k oslavám a že obě mají proč být na své „dítko“ pyšné. Chci ještě jednou využít příležitosti a popřát oběma do další etapy jejich života hodně elánu, optimismu a chuti překonávat překážky tak, jak to činily doposud.

*doc. RNDr. Zuzana Bílková, Ph.D.
vedoucí Katedry biologických a biochemických věd FChT*

Docentka Jaroslava Moserová - čest její památce

Den následující po 24. březnu 2006 nás nečekaně zastihla smutná zpráva o úmrtí paní docentky MUDr. Jaroslavy Moserové, DrSc.

Paní docentka byla osobností vsutku vzácnou. Absenci jejího tvůrčího ducha a lidství pocítíme všichni, kteří jsme měli tu čest se s ní setkávat, ať již profesionálně jako s vynikající odbornicí, lékařkou, senátorkou, či členkou vědecké rady naší univerzity. Neformální setkání s ní coby umělkyní, spisovatelkou, překladatelkou a osvícenou diplomatkou, zastánkyní lidských svobod a porozumění byla vždy přátelská, obohacující a inspirující. Svým dílem, skutky a rukopisem výrazně ovlivňovala a navždy ovlivnila tvůrčí prostředí, společnost i kulturu nejen ve svém bezprostředním okolí, v českých zemích, ale za jejich hranicemi. Byla, je a bude pro celou akademickou obec, naše akademické pracovníky, zaměstnance i naše studenty nezapomenutelným a obdivuhodným příkladem.

Paní Moserová byla vzácnou, osvícenou, laskavou a výjimečnou ženou.

Čest její památce.

vedení Univerzity Pardubice

rozloučili jsme se

s doc. MUDr. Jaroslavou Moserovou, DrSc.

Dne 30. března jsme se zúčastnili posledního rozloučení s paní doc. MUDr. Jaroslavou Moserovou, DrSc. v obřadní síni krematoria ve Strašnicích. Dr. Moserová byla patronkou našeho Vysokoškolského uměleckého souboru a za svého života se v našich záležitostech hodně angažovala, snažila se nám vlivem své osobnosti pomáhat. Bylo pro nás ctí naším zpěvem zahájit rozloučení a doprovodit tak dr. Moserovou na její poslední cestě alespoň tím, co je nám vlastní.

Jakožto předsedkyně České komise pro UNESCO převzala morální záštitu nad tradičními koncerty našeho souboru v roce 2006. A právě oznámení o udělení této záštity ze dne 9. února 2006 bylo jedním z posledních dokumentů, které dr. Moserová oficiálně podepsala.

Graduale je skladbou Leoše Janáčka, jehož tvorbu měla dr. Moserová velice ráda. Proto nám přišlo více než samozřejmé tuto skladbu uvést. Po obřadu jsme se setkali i s paní Gabrielou Vránovou, herečkou a přítelkyní zesulé, s níž náš soubor dr. Moserová osobně seznámila. Paní Vránová slíbila účast na našem velikonočním koncertu, který se uskutečnil ještě pod záštitou zesulé.

Při rozloučení promluvíly dvě významné osobnosti českého dění. Předseda Senátu Parlamentu pan Přemysl Sobotka zmínil přínos Dr. Moserové pro rozvoj medicíny a dále interpretoval její myšlenku, která by měla apelovat na všechny občany, a sice, že lidé by se měli bát takových politiků, kteří si myslí, že jsou v politice neomylní.

Jako druhý vystoupil se svým projevem herec pan Jaromír Hanzlík. Ten vyzdvihl kladné charakterové rysy Dr. Moserové. Říká se, že kočka má sedm životů, a Dr. Moserová byla ženou, která vynikala v mnoha oblastech lidského počínání. Byla vynikající lékařkou, výtvarnicí, klavíristkou, scenáristkou, překladatelkou (věnovala se překládání děl Dicka Francise), političkou a světově uznávanou diplomatkou. A přesto oplývala značnou skromností a obdivuhodnými morálními vlastnostmi.

S její osobou odchází velká osobnost, jejíž ztráta zasáhla nejen rodinu, ale celou naši společnost.

Spolu s naším souborem se rozloučení zúčastnili i zástupce Komorní filharmonie Pardubice Vladimír Faltys, její asistent ze senátorského období Tomáš Dvořák a za Univerzitu Pardubice pan prorektor prof. Ing. Miroslav Ludwig, CSc.

Rádi jsme se zhostili úkolu osobně předat kondolenci za Pardubický kraj.

Dne 29. března 2006 jsme navrhli Radě města Pardubic, aby in memoriam udělil Dr. Moserové ocenění „čestný občan města Pardubice“. Doufáme, že nás v tomto veřejnost podpoří. K uctění památky doc. MUDr. Jaroslavy Moserové, DrSc. rádi připravíme v Pardubicích vzpomínkovou akci.

*Eva Kudynová
členka VUS Pardubice*

Jaroslava Moserová mezi posluchači

Doc. MUDr. Jaroslava Moserová, DrSc. patřila mezi veřejné činitele, kteří si nemohli stěžovat na nedostatek pozvání k nejrůznějším společenským i pracovním setkáním. Přesto si dokázala najít čas, aby přišla mezi posluchače naší univerzity. Poprvé se tak stalo krátce po jejím zvolení senátorkou za pardubický volební obvod. S batůžkem na zádech tehdy velmi svižně vyšla na chemické fakultě do prvního patra, aby se ve velké posluchárně setkala se studenty nedávno ustavené Fakulty ekonomicko-správní. S velkým ohlasem jim přiblížila své předchozí působení na místě velvyslankyně v Austrálii i současně v Senátu České republiky.

Bylo obdivuhodné, že i během svého působení v pařížském centru UNESCO nezapomínala na pardubickou univerzitu. Dokonce ani tehdy, když již nebyla členkou její vědecké rady. Přicházela mezi studenty a vždy si je dokázala získat svoji bezprostředností a upřímnou skromností. Naposledy se tak stalo 1. listopadu 2005 v rámci přednášky, kterou pro posluchače oboru Německý jazyk pro hospodářskou praxi přednesla na Fakultě filozofické. Posluchačům na závěr namalovala klokánka a slíbila, že pokud budou mít zájem, tak mezi ně znovu zavítá.

Když jsem jí po dvou týdnech zavolaal, zastihnul jsem ji v nemocnici. Její odpověď byla pro mně zcela nečekaná: „Pane doktore, já už nepřijdu.“ V oněch dnech byla jakoby odevzdaná osudu, jehož vyústění si jako lékařka dokázala i v časovém horizontu

jasně vymežit. Navzdory tomu se později alespoň navenek snažila být pro své okolí taková, jakou ji znalo - plná optimismu a vůle žít. Bohužel neuběhlo ani plných pět měsíců od jejího setkání s našimi posluchači a její předpověď se naplnila.

*Miloš Charbuský
Fakulta ekonomicko-správní*

doc. Moserová při jednání s tehdejšími rektorem prof. Pytelou (1997)

při vzpomínce na výročí událostí 17. listopadu 1989 (1997)

při oslavách 50 let vysokého školství v Pardubicích koncem září 2000 - setkání s tehdejšími prezidentem Václavem Havlem a Dickem Francisem

„V naší zkušenosti o smrti druhých jsou smíšeny, zvláště jde-li o osoby vzácné a převyšující, dva prvky. Prvním z nich chápeme zmar, dokonalé zničení života konečné bytosti. (...) A přece, pakliže se dovedeme zaposlouchat hloub do zjevu smrti, objevíme v něm i pravý opak, objevíme, že zemřelý jím teprve se jaksí ‚stal‘ sebou samým: z rozptýlenosti v různých chvílích a etapách života vynořila se jeho podstatná, tudíž jakoby věčná postava; mluvíme o ‚zvěčnění‘, a není to vždy pouhá fráze,

Odešla první dáma české filosofie

nýbrž může za tím stát živý pocit, že spatřující duševním zrakem takovou navždy již nedostupnou a vzdálenou postavu, jsme jakoby před okem, pod dohledem věčnosti. Pod tímto okem věčnosti přebýváme, ať chceme, či nechceme; ať si jej uvědomujeme, ať jsme vůči němu uzavřeni, a s ním vůči všemu věčnému, co tvoří základ světa, a to za života i po smrti.” (Jan Patočka)

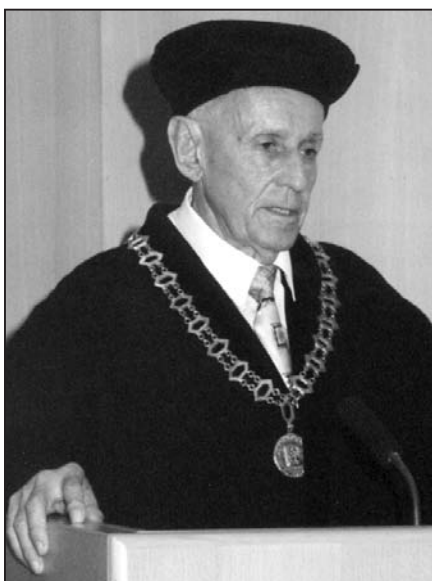
V pátek 3. února zemřela ve věku nedožitých 77 let prof. PhDr. Jaroslava Pešková, CSc. Svůj život zasvětila fenomenologicky orientované filosofii, nikoli pouze jako specializované disciplíně, ale především jako možnosti kultivace obzorů moderního člověka. I když na pardubické univerzitě nevyučovala (kromě několika konferencí), zasáhla ji svým pedagogickým vlivem. Několika generacím bytostně zpřítomňovala sókratovskou maieutiku, tedy ono mistrovství učitelského dialogu, kterým se člověk otevírá nevšednímu – svátečnímu (teoretickému). Byla si dobře vědoma, že v naší zemi tradičně chybí smysl pro filosofii. Mnohým byla věrnou spolubojovnicí proti té ideologii, která se snažila namísto kvalifikované teorie prosazovat

přízemní „obyčejnost”; svým dílem se zasadila o to, že filosofie není sterilním zájmem a není cizí zájmům naší společnosti. To se jí podařilo i navzdory úskalím, která jí život stavěl do cesty. Obstála jak vůči nástrahám totalitního režimu, tak zůstala rezistentní vůči lákavým výzvám nové svobodné doby. Jejím odkazem je to, že člověk nemůže setrvat ve stavu prosté reprodukce animálního života, že sociální praxi nelze provozovat pouze v oblasti technické vyspělosti, ale je nutné ji pěstovat jakožto „praktickou”, „životní” teorii (v původním významu slova jde o aktivní účast na celkovém). V tomto duchu věnovala mnoho sil českému skautingu, jehož byla čelnou představitelkou. Je autorkou mnoha publikací o filosofii výchovy, významu umění a historie, dějinného vědomí pro aktuální svět – o těchto tématech přednášela do posledních dnů na Univerzitě Karlově. Zemřela po dlouhé a těžké nemoci. S profesorkou Peškovou jsme se rozloučili 10. února ve strašnickém krematoriu v Praze.

PhDr. Aleš Prázný, Ph.D.

Katedra religionistiky a filozofie FF

Vzpomínka na prof. Jaroslava Němce

prof. Ing. Dr. Němec, doctor honoris causa UPa

Dne 14. března se konalo na ČVUT v Praze vzpomínkové setkání k nedožitým 85. narozeninám prof. Ing. Dr. Jaroslava Němce, DrSc., Dr.h.c., který byl mimo jiné dlouholetým členem Vědecké rady Univerzity Pardubice.

Ve vystoupení zástupců řady ústavů a institucí, se kterými prof. Němec spolupracoval, byl za Univerzitu Pardubice přednesen následující příspěvek.

Vychází ze skutečnosti, že na Dopravní fakultě Jana Pernera Univerzity Pardubice působí několik pedagogů, kteří profesora Němce znali z různých stránek jeho bohatého a plodného života.

Jak jsme potkávali pana profesora

Setkání první.

První osobní setkání s panem profesorem Němcem bylo pro nás na tehdejší

Vysoké škole železniční v Praze, kde jsme na konci padesátých, resp. začátkem 60. let začínali své vysokoškolské vzdělání. Pan prof. Němec zde působil jednak jako prorektor pro vědeckou činnost, ale hlavně jako vynikající pedagog. Oblíbený a zároveň obávaný, v černém širáku stával v hloučku profesorů před školou a my jsme jej z dálky uctivě zdravili. Tenkrát mu bylo necelých čtyřicet let. Přednášel ve 3. ročníku Pružnost a pevnost, která byla častým zdrojem studentských úrazů. Jeho přednášky nesly znaky verbálních koncertů, avšak jako examinátor byl náročný. Odborně neúprosný, lidsky tolerantní. S počtem opravných termínů si pan profesor nikdy těžkou hlavu nedělal. Nezřídka se stávalo, že zkouška, která

slavnostní akademický obřad udělení titulu dr.h.c. UPa dne 27. 9. 1999

nebyla zvládnuta na třetí povolený termín, pokračovala v čase dále a nakonec ten opravdu již poslední byl obvykle podmíněn vypočtením třiceti i více příkladů z pružnosti, ale kromě toho: „...a nakreslíte ještě Karlův most“ (nebo Hradčany, to jak kdy). Pan profesor byl prostě umělec.

Setkání druhé.

Další období setkávání bylo později, za našeho působení na Vysoké škole dopravy a spojů v Žilině. Tehdy se výzkumná činnost na vysokých školách realizovala v tzv. státních programech výzkumu, které většinou koordinovala ČSAV. S panem prof. Němcem, který v tu dobu byl činný na akademii, jsme se setkávali právě při sestavování i obhajobách těchto státních výzkumných úkolů, ať pan profesor působil na předsednictvu Akademie věd, nebo později jako ředitel Ústavu teoretické a aplikované mechaniky ČSAV. Jeho přístup k nám byl nesmírně přátelský, až otcovský, ale jen velice pomalu jsme se ve styku s ním zbavovali ostychu a určitého pocitu vlastní nedokonalosti.

Setkání třetí.

Třetí období setkávání bylo nejintenzivnější, to když společenské události po roce 1990 signalizovaly, že dojde k zásadním změnám ve státoprávním uspořádání Československa. Stále více bylo jasné, že VŠDS v Žilině, škola v zásadě federálního charakteru, je v tomto postavení ohrožena a napříště již nebude plnit funkci vzdělávací instituce výchovy dopravních odborníků pro budoucí samostatnou Českou republiku. Proto byly navázány kontakty mezi skupinou českých učitelů VŠDS a řadou vysokých škol v Čechách, resp. na Moravě, které by potenciálně mohly uskutečňovat tyto programy. V této době jsme se obrátili také na pana profesora Němce jako významnou osobnost v resortu vědy a vysokého školství i jako na bývalého prorektora naší almae matris s žádostí o podporu v našich snahách a o radu při zvolení optimálního postupu při budování nové fakulty. Na podzim roku 1992 Vysoká škola chemicko-technologická v Pardubicích projevila reálný a kvalifikovaný zájem o vybudování dopravní fakulty. S pomocí pana prof. Němce byla vytvořena koncepční struktura bu-

doucí fakulty a personální i kvalifikační podklady pro akreditační řízení. Výsledkem bylo, že již v březnu 1993 vznikla na tehdejší VŠCHT Dopravní fakulta Jana Pernera a v květnu 1993 získala akreditaci na pětileté studium. To vše ještě před zahájením výuky, která začala až v říjnu 1993. V lednu 1995 získala akreditaci na konání doktorského studia a v únoru 1997 akreditaci habilitačních řízení a řízení ke jmenování profesorem. V tomto období asi kulminuje aktivní a obětavý vztah profesora Němce k fakultě, který se později rozšířil na pozitivní vztah k celé Univerzitě Pardubice.

Významnou událostí bylo ve vztahu k profesoru Němcovi společné zasedání vědeckých rad Univerzity Pardubice a Dopravní fakulty Jana Pernera, kdy při slavnostním otevření nové univerzitní auly dne 27. září 1999 mu rektor univerzity prof. Oldřich Pytela udělil prof. Dr.-Ing. Jaroslavu Němcovi, DrSc., titul „doctor honoris causa“ Univerzity Pardubice, a to za jeho mimořádné zásluhy o rozvoj dopravy, strojírenství a vysokého školství v České republice. Návrh na udělení tohoto čestného akademicko-vědeckého titulu vzešel z iniciativy Vědecké rady Dopravní fakulty Jana Pernera - byl to první návrh v tehdy šestileté historii fakulty - a potvrzen Vědeckou radou Univerzity Pardubice.

Od roku 1997 byl prof. Němec členem Vědecké rady Univerzity Pardubice. Jejich zasedání – zpravidla třikrát ročně – se přes značné komplikace s dojížděním z Prahy, způsobené již horšícím se zdravotním stavem, pravidelně účastnil. Jeho účast na jednáních vědecké rady nenesla vůbec známky formálnosti nebo jakéhokoliv náznaku mentorské odtažitosti, které by snad k jeho vědeckému renomé a také věku mohly patřit. Živě se zajímal o problematiku, která byla na jednáních řešena a která vzhledem ke značné diverzifikaci vědeckých a studijních programů je na Univerzitě Pardubice značně rozsáhlá. Udivilo nás, jak zasvěceně se vyjadřoval – například – ke studijnímu programu biochemie nebo k vědeckému záměru Fakulty humanitních studií týkajícímu se dějin rodiny a výchovy dítěte. Jeho názory při profesorských představeních nových uchazečů byly pověstné promyšleností a vystihnutím jádra problému. Přitom – ač tyto aktivity a názory na ně bývaly často polemizující, nikdo nemohl mít a neměl pocit, že by pan profesor kohokoliv chtěl „usadit“ nebo prokázat jeho nekompetentnost. Jeho příspěvky byly vždy prodchnuty životní moudrostí, nezdolným optimismem a neustálou snahou se dělit o své zkušenosti s jinými lidmi.

Když na prvním zasedání Vědecké rady Univerzity Pardubice, konané po jeho loňském odchodu, členové vědecké rady uctili jeho památku minutou ticha, byla v tu chvíli patrná značná stísněnost, asi z vědomí neopakovatelnosti chvil strávených s panem profesorem.

V Praze 14. 3. 2006

*prof. Ing. Jaroslav Čáp, DrSc.
doc. Ing. Jaroslav Janda, CSc.
Dopravní fakulta Jana Pernera*

HRAD STRÁDOV

Jaroslav Teplý

6. část závěr

Pro bližší porozumění věci musíme se nyní zabývat dvěma otázkami:

První: Nasavrky byly statkem olomouckých biskupů. Jak vypadala držba statků olomouckých biskupů čili olomouckého biskupství?

Druhá: Co byly ony újezdy a ochozy?

Z listiny Karla IV. z 29. března 1360 se dozvídáme, že Nasavrky patřily olomouckým biskupům, byly tudíž statkem církevním. Z toho vyplynou následující otázky:

1. Jak vypadaly jiné statky olomouckých biskupů v Čechách?
2. Ode kdy Nasavrky byly statkem olomouckých biskupů?
3. Byl statek Nasavrky újezdem (či ochozem)?
4. Které další lokality vedle Nasavrky patřily k této držbě?
5. Patřil do této držby také hrad Strádov?

Ani zde nebudou odpovědi vždy jednoznačné, protože, jak již bylo řečeno několikrát, pramenná základna – zejména pramenů přímých – je žalostně malá. Nejednoznačnost je dána hypotetičností některých podkladů.

K jednotlivým otázkám:

1. Jak vypadaly jiné statky olomouckých biskupů v Čechách?

Z pramenných zpráv víme o třech větších statcích olomouckých biskupů v Čechách. Vedle nich toto biskupství drželo několik lokalit soliterních, sloužících především jako nocležní stanice na cestě z Olomouce do Prahy.

Z těch statků větších časově nejstarší držbou je zárodek pozdějšího újezdu či distriktu Jezbořického, a to Jezbořice ještě před rokem 1126.

Časově dalším statkem jeví se újezd Libický, a to brzy po roce 1126.

Jako třetí statek jeví se statek Nasavrky, lépe možná statek hradu Strádov. Je obtížné říci, ode kdy olomoucké biskupství tento statek drželo. Pokud chceme názor vyslovit, analogicky s darováními jiných statků, mohlo olomoucké biskupství tento statek (řekněme tento ochoz) dostat ve třináctém století.³⁷⁾

Dva již jmenované statky, a to na severozápad od Nasavrky ležící újezd Jezbořice, jakož i na jihozápad od Nasavrky ležící újezd Libický, jsou v listinách označovány jako újezdy. Na základě toho lze vyslovit předpoklad, že také třetí statek olomouckých biskupů (nadto v téže části Čech), statek s pozdějším městečkem Nasavrky, měl povahu újezdu; byv však menší, slušel mu termín ochoz.

Termíny „újezd“, v latině listin nejčastěji circuitus nebo ambitus, jakož i „ochoz“, v latině listin circuitio, objevují se v našich listinných pramenech na rozhraní raného a vrcholného středověku. Co byl újezd?

„V literatuře ... převládá mínění, že šlo o nekultivované či jen částečně kultivované území, jehož hranice bylo třeba objetím – odtud újezd, nebo obejítím – odtud ochoz – vymezit a vytýčit a případně označit. Teprve potom bylo území předáno novému držiteli. Sloveso „circumeo“ (infinitiv je „circumire“) znamená jak obcházet, tak objíždět. Masculinum „circuitus“ znamená v klasické latině původně obvod či okruh, ve středověké latině také území česky zvané újezd, kdežto femininum „circuitio“ znamená v klasické latině původně strážní obchůzku, ve středověké latině také menší území, jež se obcházelo pěšky, tudíž území česky zvané ochoz.“³⁸⁾

K vymezení, vytýčení, označení a darování újezdů zachovalo se jisté množství listin a některé z těchto újezdů v listinách lze dodnes terénně zcela dobře identifikovat, některé nejsou ovšem zcela jasné, a konečně veliké množství jich lze stopovat alespoň podle místního jména typu „Újezd“, případně „Ochoz“.³⁹⁾

Nepochybně o tom, že při vymezování újezdů jelo se na koních, což konec konců máme doloženo i listinným pramenem; v životní praxi jelo se ovšem bezpochyby na koních i při vymezování mnohých ochozů; rozdíl pojmů „újezd“ a „ochoz“ spočíval spíše asi v rozsahu území než v technice pohybu po jeho ohraničení.

2. Ode kdy Nasavrky byly statkem olomouckých biskupů?

Protože ze zkoumání středověkých újezdů víme, že dobou udělování těchto výsluh půdy byla v českomoravských poměrech staletí jedenácté až třinácté, domníváme se, že k darování tohoto ochozu u Nasavrky mohlo dojít ve třináctém století. Zčásti opíráme toto domnění o to, že shora jmenovaný újezd Libický mělo olomoucké biskupství držet ve dvanáctém století, ale že se tento újezd z důvodů nám neznámých v držbě olomouckých biskupů neudržel; že tudíž ochoz u Nasavrky mohl být za nepříliš vzdálený újezd Libický vhodnou náhradou.⁴⁰⁾

3. Byl statek Nasavrky rovněž újezdem?

Na tuto otázku lze odpovědět kladně, ovšem s nepatrným posunem sémantickým:

„Nejprve byla provedena kritická analýza zástavního zápisu z 8. března 1438 a byl zjištěn statek hradu Strádov před rokem 1419. To, co se takto jako statek hradu Strádov jeví, bylo území, jež svým ohraničením má prvky újezdu. Ovšem ale vzhledem k nevelkému rozsahu a především vzhledem k místnímu jménu Ochoz to spíše byl ochoz než újezd, tudíž území menší.“

Listinné udělení tohoto újezdu či ochozu – nazvali bychom jej asi nejspíše ochozem Nasavrckým – dochováno není. To

však není důkazem jeho neexistence, protože zdaleka ne každé místní jméno Újezd, říkájící, že okolí kdysi bylo uděleno jako „circuitus“ čili újezd, má o svém darování dochovanou listinu."

Listinně doloženou historickou realitou je, že Nasavrky byly držbou olomouckých biskupů. Jak se to má s důkazem, že dané území okolo Nasavrky bylo újezdem či ochozem? Čím byla tato území, újezdy a ochozy, vůbec ohraničena?

Újezdy a analogicky nepochybně též ochozy bývaly vytýčeny a ohraničeny body a liniemi v terénu, jež byly buď povahy přírodní nebo vznikly z činnosti lidí. Byly to vrcholy vyvýšenin, rozvodí, vodoteče, prameniště a soutoky vodotečí, bahňatá místa, výrazné skalní útvary, ale také obydlené osady a cesty.⁴¹⁾

Zkoumáním, a to jak terénu, tak středověké držby v oblasti, v níž se pohybujeme a v níž leží objekty, jež zkoumáme, došli jsme k tomu, že mezi hranou Železných hor na západě a tokem potoka Žejbro na východě (rovnoběžkově je to zhruba pětadvacet kilometrů) rozkládalo se ve třináctém a čtrnáctém století několik držeb: Bojanovský újezd Vilémovského kláštera, předpokládaný ochoz Nasavrcký, držba hradu Žumberk, držba (pravděpodobně od původu újezd) Podlažického kláštera.

Ze zkoumání újezdů v různých částech Čech a Moravy vyplynulo, že častým ohraničením újezdů a vůbec středověké držby byly vodoteče. Zkoumáme-li podrobněji předpokládaný újezd či ochoz Nasavrcký a také držbu hradu Žumberk, zjistíme, že západním ohraničením ochozu Nasavrckého je řeka Chrudimka a její přítok zprava, potok Debrný, východním jeho ohraničením je Kvítecký potok. Dále k východu následuje úzký severojižní pruh držby hradu Žumberk, východní hranicí této držby je potok Ležák a snad jeho levý přítok Oběšinka. Ještě dále na východ mezi potoky Ležák a jeho přítokem zleva a Žejbrem je pak držba Podlažického kláštera.⁴²⁾

Ona shora zmíněná první skupina lokalit, totiž Ochoz, Nasavrky, Drahotice, Pekla, leží v prostoru mezi řekou Chrudimkou a Kvíteckým potokem a jeví se být tou držbou nejstarší, vytýčenou obejitím čili obcházením, držbou, jež byla základem pozdějšího statku hradu Strádova ze shora citovaného zápisu z 8. března 1438.

To, co jsme vyslovili, je opřeno o pramenný zdroj, ne ovšem listinný, nýbrž filologický, úžeji a přesněji formulováno toponomasticky, s výpovědní hodnotou prakticky rovnocennou zdroji listinnému. Jest to místní jméno Ochoz, jméno osady nacházející se dva kilometry východně od Nasavrky, tudíž takřka uprostřed tohoto ochozu. Jestliže místní jméno Újezd svědčí pro „circuitus“, místní jméno Ochoz svědčí pro ochoz, čili „circumitio“.⁴³⁾

4. Které další lokality vedle Nasavrky patřily k této držbě?

V podstatě jsme odpověděli na tuto otázku již předchozími výklady, nicméně je stručně zopakujeme:

Vyšli jsme ze zápisu z 8. března 1438, jenž vyjmenovává lokality statku hradu Strádov. Vyjmuli jsme ty lokality, jež byly výsledkem záborů držby církevní za husitské revoluce; lokalita Javorné a držby v Trojovicích, v Přestavlcích a v Zájedci.

Zbyly dvě skupiny lokalit. První skupinu, totiž Ochoz, Nasavrky, Drahotice a Pekla, pokládáme za první možný újezd či ochoz.

Druhou skupinu, totiž Obořice a Vysonín, bude patrně nutno pokládat za výsledek buď pozdějšího založení, nebo také pozdější koupě.

5. Patřil do této držby také hrad Strádov?

Odpověď na tuto otázku by zněla takto: „Hrad Strádov do této držby patrně patřil také. Kdyby do ní nepatřil, byl by to hrad, jenž by neměl svoji držbu vesnic a tudíž kmetcích dvorů, což by u středověkého hradu byla výjimka velmi vzácná. Statek byl zjevně statkem církevním, nikoliv alodním. Kdyby totiž tento statek (oněch šesti lokalit, shora vyjmenovaných ve dvou skupinách) byl statkem alodním, byl by býval v roce 1457 svolán jako statek odumřelý, nebo by byl svolán po Jindřichových synech. Co však bylo svoláno jako odumřelý statek po Janu Behlovi (= Blehovi), byla držba v Trojovicích, totiž alodní držba, z níž kapitule v Sadské šly pouze platy, deskově však náležela Janu Blehovi.

Že v svolání odumřelosti je zbořený hrad vysvětlují si tím, že dvorský soud neměl správnou představu ani o mrtvém již držiteli, jehož jméno je zkomoleno, ale ani o situaci hradu.

Pokud přijmeme mínění, že hrad Strádov stál na půdě statku olomouckých biskupů, potom by otec a syn, Jaroš a Jindřich Lacembokové z Chlumu, nebyli jeho alodními držiteli, ale nejspíše držiteli zástavními. Nelze také vyloučit, že na Strádově byli purkrabími. Za současného stavu poznání pokládáme tudíž Strádov za hrad na statku biskupů olomouckých." Jak otec Jaroš, tak syn Jindřich říkali si Lacembokové a u obou setkáváme se jak s predikátem „z Chlumu“, tak s predikátem „ze Strádova“. Predikát označoval především domicil, bydliště nositele a tak také původně vznikl, teprve v druhé řadě označoval držbu, a již vůbec ne způsob nabytí držby; predikát tudíž může označovat jak držitele alodního, tak zástavního, ba i pouhého purkrabí, jenž na hradě bydlil.

Olomoučtí biskupové postupovali biskupské statky do zástavního držení. Z pramenů to víme bezpečně zejména o statku Jezbořice, jež zhruba v letech 1385 – 1425 zástavně držel právě Jindřich Lacembok.⁴⁴⁾

Řeka Chrudimka, údolí řeky pod hradem Strádovem za jarního tání. Současný stav. Snímek Jaroslav Teplý.

NĚKOLIK SLOV ZÁVĚREM.

Věnovali jsme se hradu Strádovu důkladně, snad také proto, že pramenná základna je v podstatě nebohatá, takže v mnoha případech bylo třeba pracovat pomocí pramenů nepřímých. A to znamená práci textově nepoměrně zdlouhavější. Mnohé věci jednoduše nevíme, proto bylo nutno několik bílých míst vyplnit hypotetickým postupem, opírajícím se o pramennou základnu, ovšem nepřímou. Srovnáváme-li hrad Strádov s hradem jinými, je hradní jádro neveliké, ale jeho rozlehlost pro účel studie rozhodně není podstatným měřítkem. Zdaleka neposlední předností hradu Strádova je přírodní rámeček, jenž jej obklopuje, rámeček lesního krytu a údolí řeky Chrudimky, jež má své kouzlo jak v létě, tak v zimě, kdy se ke hradu lze bez problémů dostat.⁴⁵⁾

doc. PhDr. Jaroslav Teplý, CSc.
Katedra historických věd FF

Poznámky:

37) Jezbořice: Codex diplomaticus et epistolaris regni Bohemiae I, č. 115, ss. 116 – 23, zde s. 120.

Teplý, Jaroslav: Panská, zemanská a církevní zboží ve starém Chrudimsku před husitskou revolucí. Doktorská disertace 1966. Archiv University Karlovy, ss. 101 – 104; Vorel, Petr: Česká léna olomouckého biskupství v 11. – 16. století. Východočeský sborník historický 1/1991, ss. 49 – 106; Teplý, Jaroslav: Feudální pozemková držba v předhusitském Chrudimsku. Pardubice 1997, ss. 151 – 158.

Újezd Libický: CDB I, č. 158, s. 163 – 165. Listina je mnohdy pokládána za spurium, přehled názorů viz Teplý, Jaroslav: Příspěvek k problematice okrsku zvaného v listinných pramenech „circuitus”. In: Východočeský sborník historický, 6/1997, Pardubice, s. 20, pozn. 37, k újezdu Libickému s. 19 – 26. Cenu však až dosud neztratila studie Kalousek, Josef: O újezdě Libickém. Památky archeologické 10/1874 – 1877. Praha (vyšlo 1878).

38) K pojmům „újezd” a „ochoz” viz Teplý, Jaroslav: Příspěvek k problematice okrsku zvaného v listinných pramenech „circuitus”, zvl. s. 10, kde také literatura; týž: Také vesnici Hlína, již se říká u kostela... a ochoz lesa blízko těžce vesnice až k řece Rokytne a až k lesu Vrbatovu a Zdeslavovu, s. 20.

39) V Čechách je 118 místních jmen Újezd, 2 místní jména Ochoz, na Moravě 34 místní jména Újezd, 3 místní jména Ochoz, vedle toho jak v Čechách, tak na Moravě, je veliký počet pomístních jmen Ochoz. – Profous, Antonín – Svoboda, Jan – Šmilauer, Vladimír: Místní jména v Čechách III, ss. 256 – 257, IV, ss. 426 – 442; Hosák, Ladislav – Šrámek, Rudolf: Místní jména na Moravě a ve Slezsku I – II. Praha 1970 – 1980, zde II, ss. 164 – 165, ss. 634 – 639; Sedláček, August: Místopisný slovník historický. Praha s. a. (1908), ss. 918 – 926.

40) K Libickému újezdu Teplý, Jaroslav: Příspěvek k problematice okrsku zvaného v listinných pramenech „circuitus”, ss. 13 – 14, ss. 19 – 26.

41) Literatura citována v pozn. 37, 38, 39.

42) Teplý, Jaroslav: Povrchový průzkum lokality Hrádek. Scientific Papers of the University of Pardubice. Series C, 2/1996, ss. 156 – 163, zde ss. 159 – 160; týž: Hrad Žumberk ve třináctém až patnáctém století. Zpravodaj Univerzity Pardubice 4/1998 č. 11 – 14, zde č. 13, ss. 18 – 19.

43) Teplý, Jaroslav: Také vesnici Hlína, již se říká u kostela... a ochoz lesa blízko těžce vesnice až k řece Rokytne a až k lesu Vrbatovu a Zdeslavovu, s. 20.

44) 1442, 21. července: ...zboží, kteréž sluší k Jezbořicům v Čechách, kteréž držel jest nebožtík pan Jindřich Lacembok do dvou životů... – Archiv český IV, s. 177.

45) Obora je přístupná pouze v měsících lednu a únoru, podruhé v červenci a v srpnu.

obsah

univerzita

- Inaugurace rektora (1)
- Inaugurační projev rektora Univerzity Pardubice prof. Ing. Jiřího Mála, DrSc. (3)

- Projev prof. Ing. Miroslava Ludwiga, CSc. při inauguraci dne 17. února 2006 (5)
- Představení prorektorů univerzity (7)
- Rektor na setkání s prezidentem republiky (10)
- První zasedání kolegia rektora v novém funkčním období (10)
- Krátce z 8. zasedání Akademického senátu Univerzity Pardubice (11)
- Na realizaci projektů programu rozvojových aktivit univerzity letos rozděleno přes milion korun (11)
- Zahájení výuky v Centru manažerských dovedností ve vědě a výzkumu (14)
- Jazykové centrum (15)

fakulty a vysokoškolské ústavy

- Dopravní fakulta Jana Pernera má nového děkana (16)
- Slavnostní inaugurace Fakulty restaurování na státním zámku v Litomyšli (18)

- Představení vedení Fakulty restaurování (19)
- Nový studijní obor Filozofie na Fakultě filozofické (19)
- Nový studijní obor Filozofie na Fakultě filozofické v Pardubicích (21)
- KONTAKT 2006 (22)

- Přednášky s diskusí na FES (24)
- Výuka bezpečnosti a ochrany obyvatelstva (24)
- Zlatý erb 2006 (25)
- Výbor České sklářské společnosti zasedal na Fakultě chemicko-technologické (25)
- Na cestě k novému partnerství (26)

konference, semináře

- Přijel i ministr (28)
- Podnikání a rozvoj regionu (28)
- Pedagogický seminář k závěrečným bakalářským a diplomovým pracím (29)
- 3. studentská vědecká konference Ústavu zdravotnických studií (29)

informační centrum

- Na univerzitě odstartoval projekt tvorby evropské sítě pro videokonferenční vzdělávání (30)
- Univerzita Pardubice zajistí propojení budov optickým kabelem (31)

studenti

- Setkání studentské reprezentace s vedením univerzity (31)
- Erasmus ve Francii (32)
- Australské školy nabízely možnost studia (33)
- Pomoc Afriče (33)

- Studentské plesy opět dva... (34)

- Soutěž pro studenty vysokých škol (35)

kultura

- Poznej historii Pardubic (36)
- 42. výstava – Stanislav Malý – objekty, texty, koláže (36)

sport

- Představujeme aqua aerobik (38)
- Nová éra na katedře tělovýchovy a sportu – florbal-ženy (39)
- Letos již pošesté ... volejbalový turnaj (39)

osobnosti

- Happy Birthday aneb jak se slaví na KBBV (40)
- Docentka Jaroslava Moserová - čest její památce (41)
- Odešla první dáma české filosofie (43)
- Vzpomínka na prof. Jaroslava Němce (43)

historie

- Hrad Strádov - 6. část (závěr) (45)

Vydává Univerzita Pardubice jako svou nepravidelnou účelovou publikaci. Adresa redakce: Univerzita Pardubice, Rektorát, Studentská 95, 532 10 Pardubice, tel.: 466 036 555, fax: 466 036 361, E-mail: promotion@upce.cz.

Zpravodaj UPa je zveřejněn též na webové stránce univerzity na adrese: <http://www.upce.cz> (v kapitole univerzita - dění na univerzitě).

Šéfredaktor: Ing. Valerie Wágnerová. Redakční okruh: doc. Dr. Ing. Libor Beneš, PhDr. Miloš Charbuský, CSc., doc. PhDr. Tomáš Jiránek, Ph.D., doc. Ing. Ivana Kraftová, CSc., doc. Ing. Tatiana Molková, Ph.D., Tomáš Pospíchal, Ing. Iva Ulbrichová, CSc., Ivana Veselá.

Fotodokumentace: Univerzitní konferenční centrum (Adrian Zeiner, Lukáš Báchor) a archiv pořadatelů akcí. Grafická úprava a sazba: Informační centrum - Ing. Alena Komárková. Tisk: Tiskařské středisko Univerzity Pardubice – duben 2006 – náklad 1 500 ks.